

ACADEMIA ABC

EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI

ISSN 2734 5491
ISSN-L 2734 - 5491
NR 24, MAI 2024

Proiectul-planificare, integrare și evaluare

Importanța activităților extrașcolare în dezvoltarea psihocomportamentală a elevilor cu CES

Activitățile extrașcolare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea
înclinațiilor și aptitudinilor școlarului, la organizarea eficientă a timpului liber.

REVISTA "EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI" / NR. 24 / Mai 2024

academiaabc.ro

Un proiect
S.C. Offset S.R.L.

B–dul 1Mai, Nr.33A, Bl.PF7, Sc.A, Ap.11,

Constanța,

Tel: 0784.835951,

Email: office@academiaabc.ro

revista@academiaabc.ro

simpozion@academiaabc.ro

proiect@academiaabc.ro

Website: academiaabc.ro

REVISTA "EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI" / NR. 24 / MAI 2024

Proiectul–planificare, integrare și evaluare

Editor: Secuiu Eugen

Redactor: prof. Secuiu Elena

Neacșu Consuela

**AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA
RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL
MATERIALELOR PUBLICATE !**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

BĂLĂNEAN MARIA Administrator Financiar la Școala Gimnazială "Lucian Blaga" Jibou	Hrițcu Mirela Alina Profesor la C.S.E.I., Rudolf Steiner" Hunedoara
Blaga Adriana Profesor la Școala Gimnazială Nr. 1 Buntești	Ianc Mariana Bibliotecar: Liceul Tehnologic, „Mihai Viteazu” loc. Vulcan, jud. Hunedoara
Bleoancă Ioana Ancuța Prof. Școala Gimnazială "Rudolf Walther" Timișoara	Ivan Mihaela Ancuța Prof. Școala Gimnazială Mănești, profesor pentru învățământ preșcolar
Boboc Ana Maria Magdalena Prof. Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu"	JUGĂNARU C. DANA IOANA Profesor Învățământ preșcolar la GRĂDINIȚA: „LUMINIȚA” SECTOR 2, BUCUREȘTI
Bolovan Oana Valeria Prof. Școala Gimnazială Nr. 40 „Aurel Vlaicu”, Constanța	Monica Mitea Prof. Colegiul Național "Ion Măiorescu" Giurgiu
Buboi Lorena-Denisa Prof. Liceul Tehnologic Chișineu-Criș	Elena Munteanu Prof. Colegiul Național "Mircea Eliade" Reșița
DIANA CANTACUZ-STREZA PROF.DR.LICEUL TEORETIC „AXENTE SEVER”, MEDIAȘ	Muscari Salvan Carmen Prof. la Grădinița cu Program Prolungit Căsuța cu Povești Bistrița
Ciobanu Diana-Ionela Profesor la Liceul Tehnologic "Ion Mincu", Vaslui	Nedelcu Ionela Prof. Liceul Tehnologic Silvic Dr. Nicolae Rucăreanu, Oraș Brașov, județul Brașov
Ciortan Andreea Profesor-educator la Centru Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov	Nuțaș Cristina Marioara Prof. Școala Gimnazială Nr.1 Abram
Dobre Carmen-Adriana Prof. Liceul Teoretic, „Panait Cerna" Brăila	Pantea Claudia Prof. Școala Gimnazială Nr. 1 Buntești
NICOLETA EPURE Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ DIMITRIE STURDZA TECUCI	Pariza Nicoleta Georgiana Prof. Liceul Teoretic Mihail Kogălniceanu, Grădinița cu Program Prolungit Mihail Kogălniceanu
Gheorghiu Georgeta Prof. chimie Colegiul Național Cantemir Vodă, București, sector 2	Purluca Daniela Prof. Școala Gimnazială „Principele Radu” Adjud, Vrancea
Gliga Corina Prof. inv. primar Școala Gimnazială Ibanesti	PUȘCAȘ MARIA MAGDALENA PROF. ÎNV. PRIMAR LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 117, BUCUREȘTI

Rugă Nadia Loredana Prof.înv.primar la Școala Gimnazială Nr.1 Bragadiru, Ilfov	Tiron Lacrimioara Elena Profesor învățământ primar, Liceul Tehnologic "Vasile Gherasim", Marginea, județul Suceava
Săndoiu Laura -Maria Profesor în învățământ primar la Școala Gimnazială 56, Sector 2, București	TROFIN RAMONA MARIA Prof. învă. primar la ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 8 PIATRA NEAMȚ
Săvan Ancuța Prof. Liceul Național de Informatică Arad	Udroiu Adina Georgiana Prof. Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Municipiul Ploiești, Jud. Prahova
Scuturici Maria Profesor învățământ preșcolar la Grădinița cu Program Prolungit Nr.3 Bistrița	Vasilescu-Lohan Andreea Prof. Înv. primar la Școala Gimnazială Nr. 2 Bordeasca Veche
Stoica Otilia Ioana Profesor la Colegiul National Alexandru Lahovari, Rm Vâlcea	SECUIU ELENA Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 16 M.I.DOBROGIANU CONSTANȚA
Streza Ana-Maria Profesor la Grădinița cu Program Prolungit Nr. 29, Sibiu	BALTES SIMONA Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 16 M.I.DOBROGIANU CONSTANȚA

CUPRINS

INVENTARIEREA PATRIMONIULUI	PAG. 9
Autor: BĂLĂNEAN MARIA	
Profesor Școala Gimnazială "Lucian Blaga" Jibou	
PROIECT DE ACTIVITATE – ZIUA EUROPEI	PAG. 13
Autor: Blaga Adriana	
Școala Gimnazială Nr. 1 Buntești	
PROIECT EDUCAȚIONAL „22 MARTIE-ZIUA MONDIALA A APEI”	PAG. 15
Autor: Bleoancă Ioana Ancuța	
Prof. Școala Gimnazială "Rudolf Walther" Timișoara	
PROIECT DIDACTIC	PAG. 19
Autor: Boboc Ana Maria Magdalena	
Prof. Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu"	
Living the dream of being rich. The Great Gatsby	PAG. 21
Autor: Bolovan Oana Valeria	
Prof. Școala Gimnazială Nr. 40 „Aurel Vlaicu”, Constanța	
Basmul (altfel) în contemporaneitate – despre Apă, praf și soare al Adrianei C. Grigore	PAG. 23
Autor: Buboi Lorena-Denisa	
Prof. Liceul Tehnologic Chișineu-Criș	
CUM ABORDĂM TEXTUL LIRIC?	PAG. 25
Autor: DIANA CANTACUZ-STREZA	
PROF.DR.LICEUL TEORETIC „AXENTE SEVER”, MEDIAȘ	
VALORI FORMATIVE ȘI ESTETICE ÎN ROMANUL „ENIGMA OTILIEI”, DE G. CĂLINESCU	PAG. 28
Autor: DIANA CANTACUZ- STREZA	
Prof. dr. LICEUL TEORETIC „AXENTE SEVER”, MEDIAȘ	
Ludant et ludé: les deux côtés du jeu	PAG. 34
Autor: Ciobanu Diana-Ionela	
Profesor la Liceul Tehnologic "Ion Mincu", Vaslui	

Proiectarea activităților STEAM pentru elevii cu CES	PAG. 38
Autor: Ciortan Andreea	
Profesor-educator la Centru Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov	
Educația pentru mediu în școală	PAG. 41
Autor: Dobre Carmen-Adriana	
Prof. Liceul Teoretic, „Panait Cerna” Brăila	
COMUNICAREA AFECTIVĂ ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL	PAG. 44
Autor: NICOLETA EPURE	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ DIMITRIE STURDZA TECUCI	
Interacțiunea celor 3 „C,, : chimie, calitate, calculator	PAG. 46
Autor: Gheorghiu Georgeta	
Prof. chimie Colegiul Național Cantemir Vodă, București, sector 2	
Integrarea copiilor cu CES în activitatea la clasă-jocul didactic	PAG. 48
Autor: Gliga Corina	
Prof.înv.primar Școala Gimnazială Ibanesti	
„SPORTUL ALTFEL”	PAG. 51
Autor: Hrițcu Mirela Alina	
Profesor la C.S.E.I., „Rudolf Steiner” Hunedoara	
Importanța activităților extrașcolare în dezvoltarea psihocomportamentală a elevilor cu CES	PAG. 56
Autor: Ianc Mariana	
Bibliotecar: Liceul Tehnologic, „Mihai Viteazu” loc. Vulcan, jud. Hunedoara	
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ	PAG. 59
Autor: Ivan Mihaela Ancuța	
Prof. Școala Gimnazială Mănești, profesor pentru învățământ preșcolar	
PROIECT DE ACTIVITATE	PAG. 64
Autor: JUGĂNARU C. DANA IOANA	
GRĂDINIȚA: „LUMINIȚA” SECTOR 2, BUCUREȘTI, Profesor Învățământ preșcolar	
Zapând prin viață: Patrick Modiano, “În cafeneaua tinereții pierdute”	PAG. 70
Autor: Monica Mitea	
Prof. Colegiul Național “Ion Măiorescu” – Giurgiu	
METODE DE DEZVOLTARE A GÂNDIRII CRITICE A ELEVILOR	PAG. 72
Autor: Elena Munteanu	
Prof. Colegiul Național ”Mircea Eliade” Reșița	

Importanța jocului liber	PAG. 77
Autor: Muscari Salvan Carmen	
Grădinița cu Program Prolungit Căsuța cu Povești Bistrița	
I.L.CARAGIALE – ÎNTRE COMIC ȘI TRAGIC. Studiu de specialitate	PAG. 81
Autor: Nedelcu Ionela	
Prof. Liceul Tehnologic Silvic Dr. Nicolae Rucăreanu, Oraș Brașov, județul Brașov	
PROIECT DIDACTIC	PAG. 84
Autor: Nuțaș Cristina Marioara	
Prof. Școala Gimnazială Nr.1 Abram	
PROIECT DE ACTIVITATE- ZIUA REGALITĂȚII	PAG. 89
Autor: Pantea Claudia	
Prof. Școala Gimnazială Nr. 1 Buntești	
Proiect de activitate integrată „Cartea Junglei”	PAG. 91
Autor: Pariza Nicoleta Georgiana	
Prof. Liceul Teoretic Mihail Kogălniceanu, Grădinița cu Program Prolungit Mihail Kogălniceanu	
Transdisciplinaritatea în activități educative	PAG. 97
Autor: Purluca Daniela	
Prof. Școala Gimnazială „Principele Radu” Adjud, Vrancea	
ACTIVITATE DE STIMULARE A INTERESULUI PENTRU LECTURĂ	PAG. 100
Autor: PUȘCAȘ MARIA MAGDALENA	
PROF. ÎNV. PRIMAR LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 117, BUCUREȘTI	
FIȘĂ DE ACTIVITATE ȘCOALA ALTFEL	PAG. 101
Autor: Rugă Nadia Loredana	
Prof.înv.primar la Școala Gimnazială Nr.1 Bragadiru, Ilfov	
Metode de stimulare și dezvoltare a colaborării și competiție școlare	PAG. 103
Autor: Sândoiu Laura -Maria	
Profesor în învățământ primar la Școala Gimnazială 56, Sector 2, București	
MIJLOACELE DIDACTICE INOVATOARE FOLOSITE ÎN TEHNICILE SAU PROCEDEELE PLASTICE DE LUCRU	PAG. 106
Autor: Săvan Ancuța	
Prof. Liceul Național de Informatică Arad	
Componenta socială a educației timpurii	PAG. 111
Autor: Scuturici Maria	
Profesor învățământ preșcolar la Gradinita cu Program Prolungit Nr.3 Bistrița	

PROIECTUL – METODĂ DE EVALUARE	PAG. 115
Autor: Stoica Otilia Ioana	
Profesor la Colegiul National Alexandru Lahovari, Rm Vâlcea	
PROIECT DE ACTIVITATE	PAG. 118
Autor: Streza Ana-Maria	
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 29, Sibiu	
Relația dintre învățare și dezvoltare	PAG. 126
Autor: Tiron Lacrimioara Elena	
Profesor învățământ primar, Liceul Tehnologic "Vasile Gherasim", Marginea, județul Suceava	
PLAN DE ACTIVITĂȚI PENTRU „SĂPTĂMÂNA VERDE”	PAG. 130
Autor: TROFIN RAMONA MARIA	
Prof. inv. primar la ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 8 PIATRA NEAMȚ	
22 martie Ziua Mondială a Apei – Abordări interdisciplinare	PAG. 139
Autor: Udroiu Adina Georgiana	
Prof. Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Municipiul Ploiești, Jud. Prahova	
Educația -puterea de a schimba lumea	PAG. 141
Autor: Vasilescu-Lohan Andreea	
Prof. Înv. primar la Școala Gimnazială Nr. 2 Bordeasca Veche	
Profesorul manager ca profesionist	PAG. 143
Autor: SECUIU ELENA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 16 M.I.DOBROGIANU CONSTANȚA	
PROBLEMATICA ȘI MODUL DE TRATARE ÎN MANAGEMENTUL EDUCATIONAL	PAG. 145
Autor: BALTES SIMONA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 16 M.I.DOBROGIANU CONSTANȚA	

INVENTARIEREA PATRIMONIULUI

Autor: ec. BĂLĂNEAN MARIA

Școala Gimnazială "Lucian Blaga" Jibou

Inventarierea patrimoniului reprezintă un procedeu necesar și obligatoriu în gestionarea bunurilor materiale și financiare ale unei unități de învățământ preuniversitar. Prin intermediul inventarierii, se realizează o evidență completă și detaliată a tuturor bunurilor existente, precum și a stării acestora.

În cadrul unei unități de învățământ preuniversitar, patrimoniul este format din active fixe, active circulante, datorii, precum și din alte bunuri și valori care fac parte din domeniul său de activitate. Inventarierea acestui patrimoniu este esențială pentru a asigura o bună gestionare a resurselor și pentru a preveni orice posibile nereguli sau fraudă.

Inventarierea patrimoniului în unitățile de învățământ preuniversitar se realizează periodic, conform prevederilor legale în vigoare și conform regulilor impuse de către Ministerul Educației. Procesul de inventariere presupune identificarea, evaluarea, înregistrarea și verificarea tuturor bunurilor existente, precum și întocmirea unui raport detaliat referitor la starea acestora.

Un aspect important în procesul de inventariere este reprezentat de implicarea a mai multor departamente și persoane din cadrul unității de învățământ. Astfel, fiecare departament este responsabil de inventarierea bunurilor aflate sub responsabilitatea sa, iar apoi se centralizează și se întocmește un inventar general al întregii unități școlare. De asemenea, este necesară implicarea unei comisii de inventariere, formată din mai multe persoane care să efectueze verificarea și validarea bunurilor inventariate.

În cadrul inventarierii patrimoniului, este esențială utilizarea unui sistem de evidență coerent și actualizat, care să faciliteze procesul de identificare și înregistrare a bunurilor. De asemenea, este important ca toate bunurile inventariate să fie marcate corespunzător, pentru a preveni orice posibilă pierdere sau furt.

O bună gestionare a patrimoniului în unitățile de învățământ preuniversitar implică, pe lângă inventariere, și monitorizarea constantă a bunurilor existente, precum și actualizarea și revizuirea periodică a inventarului. Prin aceste măsuri, se asigură transparența și corectitudinea în gestionarea resurselor școlare, precum și reducerea riscului de fraude sau nereguli.

Contabilul are un rol crucial în procesul de inventariere al patrimoniului unei unități de învățământ. Acesta este responsabil de coordonarea și supravegherea întregului proces de inventariere, în care se identifică, se evaluează și se înregistrează bunurile, creanțele și datoriile entității.

Mai exact, rolul contabilului în procesul de inventariere include:

1. Planificarea inventarierii: Contabilul trebuie să pună la punct un plan detaliat al procesului de inventariere, stabilind procedurile și programul de desfășurare a acestuia.
2. Organizarea inventarierii: Contabilul trebuie să se asigure că toate departamentele și angajații sunt pregătiți pentru inventariere și că resursele necesare sunt disponibile pentru a efectua procesul în mod eficient.
3. Coordonarea echipei de inventariere: Contabilul trebuie să coordoneze echipa de inventariere, oferind instrucțiuni și supervizând activitatea acestora pentru a asigura acuratețea și corectitudinea înregistrărilor.
4. Verificarea rezultatelor: Contabilul trebuie să verifice și să analizeze rezultatele inventarierii pentru a identifica eventualele erori sau omisiuni și pentru a asigura că toate activele și datoriile sunt corect înregistrate în contabilitate.
5. Înregistrează în Registrul inventar, într-o formă recapitulativă, elementele inventariate de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, grupate după natura lor, suficient de detaliate pentru a putea justifica conținutul fiecărui post al bilanțului;

Registrul – inventar se completează pe baza inventarierii faptice a fiecărui cont de activ și de pasiv. Elementele de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii înscrise în Registrul - inventar au la baza listele de inventariere, procesele verbale de inventariere și situațiile analitice sau alte documente care justifică conținutul fiecărui post din bilanț.

În cazul în care inventarierea are loc pe parcursul anului, în Registrul - inventar se înregistrează soldurile existente la data inventarierii, la care se adaugă intrările și se scad ieșirile de la data inventarierii până la data încheierii exercițiului financiar, astfel încât la sfârșitul exercițiului financiar să fie reflectată situația reală a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii.

➤ **Aplicarea principiului prudenței:**

La stabilirea valorii de inventar a bunurilor se aplică principiul prudenței, potrivit căruia se ține seama de toate ajustările de valoare datorate depreciilor sau pierderilor de valoare. În situația în care se constată că valoarea de inventar este mai mare decât cea cu care bunul este evidențiat în contabilitate, în listele de inventariere se înscriu valorile din contabilitate. În caz contrar, se înscrie valoarea de inventar.

➤ **Constatarea unor depreciere de valoare:**

Pentru elementele de natura activelor la care s-au constatat depreciere, pe baza listelor de inventariere întocmite distinct, comisia de inventariere face propuneri de ajustări pentru depreciere sau pentru pierdere de valoare, după caz, ori de înregistrare a unor amortizări suplimentare (pentru depreciere ireversibile ale imobilizărilor amortizabile), acolo unde este cazul, arătând totodată cauzele care au determinat aceste depreciere.

➤ **Constatarea de plusuri în gestiune:**

În situația constatării unor plusuri în gestiune, bunurile respective se evaluează și se înregistrează

în contabilitate la costul de achiziție al acestora, în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, în funcție de prețul pieței la data constatării sau de costul de achiziție al bunurilor similare.

Plusurile la inventar de natura imobilizărilor corporale și necorporale se contabilizează în conturile de subvenții pentru investiții.

Plusul de casă constat cu ocazia inventarierii numerarului din casieria unității se varsă la bugetele din care sunt finanțate acestea.

➤ **Constatarea de lipsuri în gestiune:**

Bunurile constatate lipsă la inventariere se evaluează și se înregistrează în contabilitate la valoarea contabilă.

Pentru lipsuri, sustrageri și orice alte fapte care produc pagube ce constituie infracțiuni, ordonatorul de credite este obligat să sesizeze organele de urmărire penală în condițiile și la termenele stabilite de lege. Scăderea din contabilitate a unor pagube care nu se datorează culpei unei persoane se face în baza aprobării ordonatorului de credite respectiv, cu avizul ordonatorului de credite ierarhic superior.

➤ **Procesul-verbal privind rezultatele inventarierii:**

Rezultatele inventarierii se înscriu de comisia de inventariere într-un proces-verbal, care trebuie să conțină, în principal, următoarele elemente: data întocmirii, numele și prenumele membrilor comisiei de inventariere, numărul și data deciziei de numire a acesteia, gestiunea/gestiunile inventariată/inventariate, data începerii și terminării operațiunii de inventariere, rezultatele sale și concluziile. De asemenea, acesta trebuie să includă propunerile comisiei cu privire la cauzele plusurilor și lipsurilor constatate și persoanele vinovate, precum și propuneri de măsuri în legătură cu acestea, volumul stocurilor depreciate, fără mișcare, cu mișcare lentă, greu vandabile sau fără desfacere asigurată și propuneri de măsuri în vederea reintegrării lor în circuitul economic, propuneri de scoatere din funcțiune a imobilizărilor corporale, respectiv din evidență a imobilizărilor necorporale, propuneri de scoatere din uz a materialelor de natura obiectelor de inventar și declasare sau casare a unor stocuri, constatări privind păstrarea, depozitarea, conservarea, asigurarea integrității bunurilor din gestiune, precum și alte aspecte legate de activitatea gestiunii inventariate.

Procesul verbal de inventariere, împreună cu anexele, se prezintă ordonatorului de credite în termen de 7 zile de la data încheierii operațiunilor de inventariere.

Ordonatorul de credite, cu avizul administratorului financiar, decide asupra soluționării propunerilor făcute cu respectarea dispozițiilor legale.

6. Arhivează procesele-verbale de inventariere, listele de inventariere și orice alte documente anexe întocmite pentru justificarea constatărilor și propunerilor. Prin urmare, contabilul are un rol esențial în procesul de inventariere al patrimoniului, asigurându-se că acesta este efectuat în mod corect, transparent și conform cerințelor legale și contabil;

În concluzie, inventarierea patrimoniului în unitățile de învățământ preuniversitar reprezintă un proces esențial pentru o bună gestionare a resurselor școlare. Prin implicarea tuturor departamentelor și persoanelor responsabile, respectarea regulilor impuse și utilizarea unui sistem de evidență eficient, se asigură o gestionare corectă și transparentă a bunurilor materiale și financiare ale unității de învățământ.

Bibliografie:

1. Cristian Ioan Gavra, "Ghid de Inventariere a Patrimoniului Cultural", Editura C.H. Beck, 2013
2. Eugen Suceveanu, "Inventarierea Patrimoniului Cultural Imobil", Editura Universității din București, 2009
3. Elena Avram, "Managementul și Inventarierea Patrimoniului Cultural Național", Editura Economică, 2018
4. Radu Cîrneai, "Inventarierea Bunurilor Culturale Mobile", Editura Hamangiu, 2012
5. Valentin Căzănar, "Inventarierea și Păstrarea Patrimoniului Arhitectural", Editura Ars Docendi, 2016
6. Alexandra Ciucu, "Metodologia de Inventariere a Patrimoniului Cultural Mobil", Editura Didactică și Pedagogică, 2017
7. Mihaela Codău, "Inventarierea și Valorificarea Patrimoniului Cultural Național", Editura Accent, 2014
8. Alin Fumureanu, "Tehnici de Inventariere a Patrimoniului Cultural Mobil", Editura Arves, 2011
9. Silviu Busetto, "Procedurile de Inventariere a Patrimoniului Cultural Imobil", Editura Corint, 2008

PROIECT DE ACTIVITATE – ZIUA EUROPEI

Blaga Adriana,

Școala Gimnazială Nr. 1 Buntești

Data: 09.05. 2024

Tema : 9 MAI-ZIUA EUROPEI

Tipul activității: activitate pedagogică

Durata: 50 minute

Loc de desfasurare :

-sala de clasă

Argument :

Odată cu aderarea la Uniunea Europeană, ziua de 9 Mai a devenit deja o tradiție pentru noi și o sărbătorim în fiecare an.

Uniunea Europeană reprezintă cel mai ambițios vis și cel mai amplu proiect cetățenesc al secolului XXI. A fi cu adevărat european înseamnă a participa la imaginarea și la construirea unui țărâm comun de libertate capabil să transforme întreaga lume într-o lume mai bună, locuită de cetățeni liberi și responsabili.

Uniunea Europeană înseamnă grija pentru lumea de mâine a fiecăruia dintre noi.

Proiectul educațional își propune ca elevii să valorifice semnificația zilei de 9 Mai și a Uniunii Europene.

Scopul :

- Imbogățirea cunoștințelor cu privire la Uniunea Europeană;
- Creșterea interesului față de valorile culturale europene;

OBIECTIVE GENERALE:

-Cunoașterea și respectarea valorilor fundamentale ale zilei de 9 Mai și culturii internaționale

OBIECTIVE SPECIFICE:

-să identifice însemnelor U.E.;

-să descopere Europa prin intermediul unei expoziții de pliante, cărți, ilustrații;

-să se implice în acțiunile derulate în proiect: realizarea drapelului țării membre UE, confecționarea „Copacului Prieteniei”, intonarea Imnului UE, recitarea unor poezii;

-să stimuleze interesul elevilor pentru Uniunea Europeană și pentru simbolurile acesteia.

OBIECTIVE INFO-DOCUMENTARE:

Creșterea motivației pentru informare, documentare, comunicare, selecție și analiză;

Dezvoltarea gândirii critice și a capacității de analiză a mesajelor;

Dezvoltarea relațiilor interpersonale prin comunicare;

Dezvoltarea capacității de lucru în echipă;

Formarea și dezvoltarea capacității de asumare a responsabilităților în cadrul grupului;

Formarea și dezvoltarea competențelor infodocumentare.

VALORI ȘI ATITUDINI:

- Libertatea opiniilor;
- Libertatea de expresie;
- Valorificarea optimă și creativă a propriului potențial;
- Încrederea în propria persoană și în ceilalți;
- Spiritul critic.

Grup țintă: elevii clasei a II-a ai Școlii Gimnaziale Nr.1 Buntești

Beneficiarii proiectului: elevii și părinții

Strategii didactice

1. Metode și procedee:

- Învățarea prin descoperire;
- conversația;
- observația;
- munca independentă;
- lectura.

2. Mijloace de învățământ: texte suport sub formă de proiecție, videoproiector, flipchart, aparat foto, imprimantă, videoproiector și ecran, PC; hârtie albă A4 (chestionare, diplome, creații plastice și literare), hârtie albă și color A4, A3 mape/dosare, folii protectoare, biblioraft, panouri

Forme de organizare a activității

- frontală
- individuală

Desfășurarea activității :

- Uniunea Europeană – semnificație, simboluri, țări membre – prezentare power point;
- Învățarea Imnului U.E.;
- Fantezie și indemânare - confecționare de drapele;
- Desene

PROIECT EDUCAȚIONAL

„22 MARTIE-ZIUA MONDIALA A APEI”

Prof. Bleoancă Ioana Ancuța
SCOALA GIMNAZIALĂ ”Rudolf Walther”Timișoara

ARGUMENT

Apa este un element indispensabil vietii. Este un factor ce intretine existent noastra si totodata un subiect dezbatut in multe domenii ale stiintei si nu numai,in concluzie este un element vital vietii.

Organizarea unor activitati stiintifice si artistice care sa promoveze importanta apei pentru viata pe Pamant este unul dintre obiectivele principale ale procesului instructiv-educativ,avand un caracter interdisciplinar.

Elevii invata despre mediul natural prin investigatie. Experienta personala, directa, senzoriala este esentiala pentru multe aspect ale invatarii si cunoasterii mediului.

SCOP:

Constientizarea elevilor cu privire la importanta apei in existenta vietii pe Terra.Motivarea elevilor si a cadrelor didactice pentru formarea si dezvoltarea unei conduite ecologice pozitive prin abordarea interdisciplinara a activitatilor extracurriculare.

OBIECTIVE:

- formarea unor atitudini si comportamente responsabile fata de mediu;
- implicarea elevilor si a cadrelor didactice in activitatea de documentare,culegere si studiere a informatiilor din diverse domenii de cultura(istorie,arta stiinte si literatura)
- identificarea principalelor surse de poluare;
- cunoasterea metodelor de protectie a apei;
- determinarea calitatii apei;
- stimularea spiritului de echipa;
- perfectiunea activitatilor extracurriculare ca o extensie a demersului instructiv-educativ;
- dezvoltarea creativitatii.

DURATA: 18-22.03.2024

GRUP TINTA: elevii clasei Pregătitoare

RESURSE :

- umane: elevi, cadru didactic;
- materiale: coli de hartie,fișe, pixuri, creioane, laptop, tablă smart, apa, nisip, pietris, materiale reciclabile, filtru.

EVALUAREA PROIECTULUI:

-fotografii, afise, colaje, prezentari power point, expozitie de desene, realizarea unui panou care sa cuprinda produsele activitatii, portofoliu etc

DISEMINAREA PROIECTULUI: lucrarile vor fi expuse sub forma de panouri, planse, afise, fotografii.

PROGRAM DE ACTIVITATI**"22 MARTIE-ZIUA MONDIALA A APEI"**

Nr. crt	Denumirea activitatii	Continutul activitatii	Locul de desfasurare	Resurse umane
1.	Apa-esenta vietii	Prezentare power point	Sala de clasa	Elevii clasei Pregătitoare Învățătoarea
2.	Purificarea apei	Realizarea unui dispozitiv de purificare a apei	Sala de clasa	Elevii clasei Pre Învățătoarea gătitoare
3.	Parada modei – defilare în costume realizate din materiale reciclate	Activitate practica de confecționare a unor costume din materiale reciclate cu tematica "O viață într-o picătură de apă"	Curtea școlii	Elevii clasei Pregătitoare Învățătoarea
4.	Apa in literatura	Culegere de texte literare despre apa	Sala de clasa	Elevii clasei Pregătitoare Învățătoarea
5.	Circuitul apei in natura	Colaj, picturi, desene.	Sala de clasa	Elevii clasei Pregătitoare Învățătoarea
6.	Povestea apei!	Portofoliu, desene, me saje,	Sala de clasa	Elevii clasei Pregătitoare Învățătoarea

Momentele-lectiei

Boboc Ana Maria Magdalena
Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu" - Profesor

Momentele lectiei	Competențe specifice/Activități de învățare	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Evaluare
1.Moment organizatoric		Verificarea prezentei elevilor și organizarea materialelor necesare.		Attentionare, aprecieri
2.Anuntarea lectiei și obiectivelor		Ce lectie am avut pentru astazi? Deoarece am terminat un mare capitol despre Europa (partea fizică și umană),vă propun o recapitulare a tuturor acestor lucruri .Activitatea se va desfasura pe grupe de câte patru elevi. Asadar , sa inceapa scurta noastra excursie prin Europa!	Harta politică a Europei și marile orașe ale sale.	Observarea comportamentului elevilor, analiza raspunsurilor , stimularea și evaluarea continua.
3.Desfasurarea lectiei	1.2 3.3 4.1.	Vom începe cu jocul Creioanele la mijloc!Fiecare grupă va rezolva exercițiile din manual,pagina 61,după care vin să verific.Va fi ales să răspundă elevul al cărui pix,creion îl voi ridica. Pentru că v-ați descurcat foarte bine,urmează o altă surpriză, o provocare- jocul didactic Micii exploratori.Vom explora împreună teritoriul Europei,apele sale, flora și fauna,orașele sale renumite, vom dezlega enigme,vom afla lucruri noi.Explic regulile jocului. Fiecare grupă de lucru primește sarcini clare . 1.Echipa MICII BIOLOGI 2.Echipa MICII ISTORICI 3.Echipa de MATEMATICIENI 4.Echipa de IT-iști 5.Echipa MICII ECOLOGIȘTI.	Elevii lucrează în echipe de câte patru,rezolvând exercițiile din manual.Se folosește manualul digital. Joc didactic <i>MICII EXPLORATORI</i> : 1.Echipa MICII BIOLOGI vor avea de studiat despre fauna și flora Europei, despre specii compromise sau dispărute,precum și de flora orizontului local. 2.Echipa MICII ISTORICI vor cerceta despre cele mai vechi orașe,despre oameni de cultură,precum și despre istoria Europei după 1990. 3.Echipa de MATEMATICIENI va rezolva lucruri legate de formule-densitatea populației,amplitudine	Aprobarea sau dezaprobarea comportamentului elevilor Analiza raspunsurilor Stimularea participării elevilor

		6.Echipa de GEOGRAFI 7.Echipa ȘTIAȚI CĂ...	termică, scara hărții,etc. 4.Echipa de IT-iști va realiza filme în Prezzi și Canva despre frumusețile Europei. 5.Echipa de ecologiști va realiza un afiș prin care să susțină o Europă curată. 6.Echipa de geografi va parcurge un traseu între M.Neagră și M.Baltică atât pe mare,cât și pe uscat. 7.Echipa ȘTIAȚI CĂ...ne surprinde cu superlative ale Europei, precum și cu anumite lucruri extraordinare despre bătrânul continent.	Stimularea interesului elevilor pentru cunoastere Analiza raspunsurilor Verificarea raspunsurilor
4.Obținerea performanței		În echipe de câte doi,rezolvă fișa,asociind imaginea cu numele corect al obiectivului turistic și cu țara unde se află.	Elevii rezolvă fișa.	Analiza raspunsurilor , aprecierea rezultatelor invatarii
5.Tema pentru acasă		Un stat vecin României la alegere-caracterizare fizică.	Elevii noteaza tema.	
6.Aprecieri, recomandări		Se fac aprecieri si recomandari.	Elevii primesc diplomă de participare.	Aprecierea rezultatelor invatarii

PROIECT DIDACTIC

Boboc Ana Maria Magdalena

Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu" - Profesor

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială "Șerban Cioculescu" Găești

Profesor: Boboc Magdalena

Clasă: a VI-a

Obiectul: Terra-elemente de geografie umană.Europa

Subiectul: Hai-hui prin Europa

Tipul lecției: lecție de recapitulare și sistematizare a cunoștințelor

Competențe specifice:

- 1.2.Descrierea relațiilor dintre elementele și fenomenele utilizând termeni specifici;
- 3.3. Prezentarea diversității naturale, umane și culturale realizând corelații interdisciplinare;
- 4.1. Construirea unui demers investigativ dirijat;

Activități de învățare:

- exerciții de identificare și de localizare pe hartă a statelor Europei și capitalele lor;
- exerciții de evidențiere a legăturii dintre mediul geograficși evoluția societății omenеști pe baza a diferite surse;
- descrierea, prin cuvinte propria, a unor elemente de geografie umană/regional,după un algorim dat;
- calcularea,compararea,analizarea și interpretarea unor date statistice;
- colectarea informațiilor care să răspundă situațiilor-problemă.

STRATEGIA DIDACTICĂ

Metode și tehnici didactice: conversația euristică, problematizarea, explicația, lucrul cu manualul, Creioanele la mijloc;

Forme de organizare a activității elevilor: frontală, în perechi, grupe de patru;

Metode și tehnici de evaluare: observarea sistematică a elevilor, chestionare orală, autoevaluare, interevaluare, aprecierea verbală; analiza hărții, conversația euristică, exerciții de orientare și identificare a unor elemente pe hartă, lucrul în perechi, pe grupe.

Resurse:

- a. **umane:** elevii clasei a VI-a , cu ritmuri apropiate de învățare;
- b. **materiale și mijloace didactice:** Harta fizică a Europei, Harta politică a Europei înainte și după 1989, atlasul geografic general, tabla, fișe de lucru, laptop, videoproiector.
- c. **de timp:** 50 minute

Locul de desfășurare: sala de clasă

Evaluare: Ce dovezi există că elevii au învățat lecția?

De conținut: răspunsurile la întrebări, rezolvarea fișei de lucru

De utilizare a operațiilor gândirii: analiza și comparația după anumite criterii a unor elemente pe hartă identificarea unor elemente pe hartă.

Material bibliografic:

- Ilinca N., 2005, **Geografia umana. Populația și așezările omenești;**
- Editura BIC ALL, 2005, **100 cele mai frumoase orașe ale lumii;**
- Maria Dulama, 2008, **Metodologii didactice activizante-teorie și practică**
- Național Geographic Kids, 2013, **5000 de lucruri uimitoare (despre orice)**

Living the dream of being rich

The Great Gatsby

Autor: Bolovan Oana Valeria

Prof: Școala Gimnazială Nr. 40 „Aurel Vlaicu”, Constanța

Francis Key Scott Fitzgerald was born in 1896 in St. Paul, Minnesota and named after the author of the poem that was in 1931 to become the official national anthem of the United States of America., Francis Scott Key. He wrote the poem in 1814 and was an ancestor of Francis Scott Fitzgerald's.

The latter attended Princeton University but did not graduate from it. Even though he came from Midwest he was interested in getting in touch with the gentry of the East Coast. He becomes part of the rich society there, even though he had mixed emotions about it. He was drafted to the army in 1917, but fortunately was never sent over Europe to fight in World War 1. He used his time to start writing and had his first success in 1920 with “This Side of Paradise”. Due to his wealth he was able to afford a marriage with Zelda Sayre that he joined a rich life of party with. Traveling between the best places in America and Europe the Fitzgeralds become very well-known for their high-society lifestyle. They were famous for their flamboyant manners and their parties. Those, however, were not the well-organized sort of party that people would like to find when they were invited to a place. Sometimes that kind of occasion turned into a real mess.

“However, those invited often arrived to find total chaos. The food might not appear until hours later than expected, or one dish might appear, but not another. Sometimes the so-called guess of honor did not even attend. On one such occasion guests were told the party would honor a writer named Rebecca West, but she never arrived. Scott painted a face on a pillow, topped in with a hat, and placed it in the chair intended for West. Always the entertainer, he drank through dinner while insulting the pillow. Guests later learned that the invitation had been extended to West at the last moment, and she could not find the house due to poor directions.”¹

---

¹ Virginia Brackett, F. Scott Fitzgerald, *Writer of the Jazz Age*, ed. (Greensboro: Morgan Reynolds, 2002), 58

This kind of stories about the Fitzgerald's parties clearly shows that their life was like. They were extravagant, decadent and even cheeky toward their guests. A good well-known or even famous for their flamboyance that showed their wealth and their exposed social status was much more important to them. Too much alcohol is what they considered to be the basis of their life in society. Their intention was to be in the center of "Roaring Twenties" and to create a make-belief world that they were most importance of.

In 1925 Fitzgerald wrote what he thought was his masterpiece and what should later become his most famous novel, *The Great Gatsby*. In those days the couple was still on the climax on their one-off life. This should come to an end when Zelda became troubled with a mental illness. The beautiful world of entertainment and their life that had been a never-ending party until then, stopped and turned into a nightmare.

"In September 1931, following one year and three months of treatment, Zelda left the sanitarium. Scott planned to spend the winter in Montgomery. He thought that Zelda could enjoy her childhood surroundings while he finally returned to work on the novel. When Scott brought Zelda back to the states they passed through New York City. He noticed how much life had changed in America. Little of the gaiety of the 1920s remained many people had lost everything. Many speculators had borrowed to invest in the stock market and had lost not only their investments but still had large debts to repay. Unemployment sky-rocketed (...) (and) the rest of the world followed the United States into depression."²

Gatsby's failure represents America's failure to become the paradise of innocence forever lost. The romantic vision commands the author the chance to a single solution: once with the dream the dreamer has to be buried. There is nothing ironical in America having its ideals embodied in a character which built himself out of embezzlement, lie and breaking the law. Fitzgerald draws attention on the fact that the American dream might be built on a fake and that behind the romantic adventures there are sometimes truths that are barely acceptable for the common sense. In Fitzgerald's vision, once Gatsby goes down, the American dream falls too. Like Daisy breaks under the pressure of wealth, the American dream does not resist to temptations. F. Scott Fitzgerald's life is a tragic example of both sides of the American Dream the joys of young love, wealth and success, and the tragedies associated with excess.

---

² ibid

Basmul (altfel) în contemporaneitate – despre *Apă, praf și soare* al Adrianei C. Grigore

Buboi Lorena-Denisa

Liceul Tehnologic Chișineu-Criș

Pentru cei mai mulți dintre noi, fiind puși în ipostaza modelării unui ciorchine care să aibă drept punct de pornire substantivul „basm”, indiferent dacă aplicarea ciorchinului se realizează la nivelul ciclului primar, gimnazial sau liceal, cele mai frecvente înrămuriri ale ciorchinului le-ar constitui, fără îndoială, substantivele „poveste” și „copilărie”, deoarece așa se pornește, de fapt, în studiul basmului: ascultându-l ca poveste în perioada copilăriei. Sigur că atunci când basmul se studiază deja sub o formă mai aprofundată, în perioada ciclului gimnazial, în cadrul orelor de limba și literatura română, simpla poveste cu prinți și prințese devine un adevăr universal al triumfului binelui după o luptă a eroului. Această scriere cu accente fabuloase din toate perspectivele – și prin faptul că prezintă trăsături ale basmului, dar și prin faptul că este creată într-o manieră fabuloasă din punct de vedere lingvistic – a Adrianei C. Grigore, *Apă, praf și soare*, nu poate fi socotită o reinterpretare a basmului, ci o (re)actualizare a basmului și ca formă, și ca proprietăți, și ca manieră de a sublinia anumite valori.

Adriana C. Grigore nu scrie un basm, ci scrie un roman-basm, cel puțin după părerea mea, iar faptul că este o scriitoare tânără deopotrivă în, dar și de literatură română reprezintă un motiv în plus pentru ca această operă literară să înceapă să fie din ce în ce mai des citită. Stilul scriitoricesc al autoarei face ca înțelegerea ideilor conturate să se realizeze mult mai ușor, iar dinamica scriiturii face ca aprofundarea proprietăților basmului să fie accesibilă și în dimensiunea învățământului centrat pe elev. Astfel, aspectele de teorie literară ale basmului nu trebuie să fie expuse, ci trebuie sau pot fi descoperite chiar de către elevi.

Busuioc și Siminoc sunt gemeni (aproape) identici, aparținând unei lumi fabuloase în care pot avea mame diferite, deși ei sunt identici: păr roșcat și ochi albaștri, deoarece iau naștere din solzi puși în sân de către o regină și de către Dumitra, o femeie simplă, slujitoare a reginei. Deși odată cu maturizarea lor ei sunt implicați într-o formă sau alta de educare, Busuioc decide că ar fi prea grea coroana regală pentru el. Fuge și îl lasă pe Siminoc să fie încoronat, deși, conform succesiunii regale, nu Siminoc era succesor la tron. Fuge căutându-și, de fapt, răspunsurile, căutându-și sensul, crezând că nu este făcut pentru a fi rege, iar Siminoc fuge căutându-și gemănelul. Tregerile de la o lume la alta se fac prin păduri, deci valorile culturale, semnificațiile pe care *silva* le cuprinde în literatură sunt valabile și reiterate și în acest text: spațiu simbolic, în care lumina caută drum prin întuneric. Busuioc și Siminoc ajung să îl cunoască pe Noc, o umbră care nu primise suflet, din acest motiv neavând nici trup, iar, în fine, cei trei sfârșesc împreună, afundându-se într-o fântână din mijlocul pădurii. Coroana despre care Busuioc vorbește că ar fi prea grea reprezintă, de fapt, evoluția, curgerea destinului fiecărui om: Busuioc, Siminoc și Noc ar fi trebuit, probabil un singur om, un singur trup, un singur suflet, însă destinul curge în feluri imprevizibile, astfel că rațiunea, simțirea și învelișul lor trupesc nu se sincronizează. Este de citit, de imaginat, de vizualizat cum cresc cei doi frați, cum se nasc și cum devin. Cred cu tărie că orice alte detalii despre acțiunea acestui text ar diminua curiozitatea și dorința de lectură proprii fiecărui cititor al acestui articol, de aceea am restrâns la doar câteva idei acest fragment al rezumatului cărții.

De precizat este și faptul că romanul Adrianei C. Grigore nu apelează la atemporalitatea specifică basmelor populare, deci acțiunea nu se desfășoară numai „cândva”, ci timpul este ușor mai concret, fiind datat prin sărbători, de pildă „în ajun de Alexii.”³ Nici formulele inițiale, finale sau mediane, ori cifrele magice nu sunt tocmită, însă chiar faptul că există aceste similitudini cu basmele culte ale lui Ion Creangă sau cu cele populare culese de Petre Ispirescu, dar și discrepanțele sau „abaterile” de la ceea ce înseamnă rigurozitatea speciei basmului, conduc la autenticitatea romanului Adrianei C. Grigore, dar, mai ales, la autenticitatea stilului său.

Basmul poate fi citit, recitat sau scris altfel în contemporaneitate fără ca acest lucru să îi demonteze în vreun fel nici istoria sa, nici rigurozitatea scrierii sale, fie ca formă, fie ca învățătură transmisă. Oricum, antropocentrismul basmelor, pentru că, în fond, omul este cel care are mereu de ales între bine sau rău, este universal și este și cel care a permis călătoria acestei specii literare în diferitele culturi și literaturi: „De când frații Grimm au dat impulsul pentru adunarea poveștilor populare, colecțiunile de basme au sporit continuu, și astăzi mai că nu există popor care să nu fi dat contingentul său de materiale folclorice.”⁴ Lecturile cu țel comparativ, perspectivele comparative între acest text, al Adrianei C. Grigore, și un alt basm cult sau popular, într-o etapă de postlectură sunt benefice, deoarece contribuie la formarea cititorului critic, a cititorului avizat: anumite aspecte de natură formală ale speciei literare a basmului fie se modifică, fie se pretează actualității, însă ceea ce nu se modifică este veridicitatea mesajului comunicat.

Bibliografie

1. Grigore, Adriana C., *Apă, praf și soare*, București, editura Arthur, 2024.
2. Șăineanu, Lazăr, *Basmele române*, București, editura Minerva, 1978.

³ Adriana C. Grigore, *Apă, praf și soare*, București, editura Arthur, 2024, p. 11

⁴ Lazăr Șăineanu, *Basmele române*, București, editura Minerva, 1978, p. 17

CUM ABORDĂM TEXTUL LIRIC?

PROF. DR. DIANA CANTACUZ-STREZA
LICEUL TEORETIC „AXENTE SEVER”, MEDIAȘ

Preliminarii: Scriitorii au simțit, dintotdeauna, nevoia diversificării mijloacelor de expresie și a îmbogățirii vocabularului poetic datorită prefacerilor sociale rapide; un pas hotărâtor este realizat de romantici.. În acest sens, este potrivit a-l cita pe Fiedler, care afirma că „Arta nu este falsificarea experienței, ci extinderea acesteia”; observația este valabilă pentru toate manifestările artistice, dar, în mod special, pentru arta secolului XX, care „transpune extinderea experienței în actul de creație”⁵ și care „încorporează tendințe cu adevărat proteice.”⁶. Frumosul ideal își pierde din autoritatea cu care era investit în clasicism și activitatea creatoare se apropie de perceperea evenimentelor exterioare, ce reprezintă o prelungire a sufletului uman. În felul acesta, se poate afirma că verbul *a imita* (arta este o copie mai mult sau mai puțin fidelă a realității, după cum spune Platon) este înlocuit de *a face*, accentul deplasându-se pe surprinderea faptei trecătoare, a senzaționalului și, de ce nu, a spontanului.

Lirica interbelică se caracterizează prin tendințe proteice, fiind deseori receptată drept o orientare spre sursele originare ale inspirației. În acest context, poetul devine ceea ce și-a dorit întotdeauna, un poeta vates, cu un sentiment acut al istoriei, coborât din turnul său de fildeş și înfrățit cu destinul poporului din care face parte. Alături de implicarea socială, poetul se caracterizează și printr-o conștiință filosofică determinată de trăirea sentimentului disoluției, al morții, al curgerii timpului, al lunecării organicului în anorganic, adică de tot ce se leagă de destinul limitat în timp al omului. Un astfel de poet este Lucian Blaga.

Argument: În cadrul manualului de Limbă și literatură română al Editurii Humanitas pentru clasa a IX-a, în cadrul unității *Confruntări etice și civice* autorii au propus, plecând de la programa școlară, textul liric blagian „Trei fețe”. Propunând textul la clasă, am avut în vedere atât obiective cognitive (să definească conceptul operațional de poezie lirică, să identifice tema unui text literar, să aplice nivelurile de interpretare pe un text liric), cât și afective (să-și cultive plăcerea de a citi, să stimuleze gândirea autonomă, reflexivă și critică, prin lectura textelor). Activitatea s-a desfășurat pe parcursul a două ore și a avut ca punct de plecare întrebarea: „Cum citim un text liric?”. Actul lecturii unui text liric implică două universuri distincte: cel al operei, pe de o parte, și cel al lectorului, pe de altă parte. Universul operei, creat de autor, își definește coordonatele prin lectură și relectură. Universul real al receptorului se poate purifica, se îmbogăți, esențializa în momentul în care se intersectează cu cel al operei. Experiența lecturii este benefică doar dacă există o reacție de acceptare a universului ficțional.

Pentru a-i apropia pe elevi de universul operei literare, le-am cerut, cu o oră înainte, să scrie un text argumentativ despre adolescență, ca vârstă a întâlnirii cu cartea, plecând de la următoarea imagine:

⁵ Werner Hofmann, *Fundamentele artei moderne. O introducere în formele ei simbolice.*, vol. II, Traducere de Victor Stănescu, Editura Meridiane, București, 1977, p. 5.

⁶ Dan Grigorescu, *Direcții în poezia secolului XX*, Editura Eminescu, București, 1975, p. 9.

Scenariul didactic: În demersul didactic, am urmat câțiva pași. Am cerut, mai întâi, elevilor să noteze câte două substantive care să caracterizeze vârstele omului (copilăria, tinerețea, bătrânețea). Au observat că, deși fețele omului se schimbă, esența rămâne aceeași. Le-am propus, apoi, textului lui Lucian Blaga, „Trei fețe”, pe care l-au citit cu plăcere, atrași fiind de jocul de cuvinte. Au observat că cele trei cuvinte cheie definesc pe rând vârstele ființei umane, aflate sub determinare temporală: copilăria este marcată de joc, tinerețea de iubire, bătrânețea de înțelepciune. Plecând de la aceste aspecte, au identificat tema textului și s-au raportat la titlu, care sugerează cele „trei fețe” ale aceleiași realități.

Ulterior, elevii sunt împărțiți în cinci grupe, fiecare primind câte o sarcină de lucru, atenția fiindu-le orientată spre diferite aspecte ce țin de nivelurile de interpretare ale unui text liric.

Grupa I – nivelul prozodic

Observați metrica și prozodia (organizarea strofică, rima, măsura, ritmul).

Grupa a II-a – nivelul morfologic

Poemul e construit din numai șase substantive și trei verbe. Urmăriți permutările (permutare = operație prin care se schimbă între ele locurile a două sau mai multe elemente) acestora explicând felul în care se grupează.

Grupa a III-a – nivelul sintactic

Observați felul propozițiilor (simple/ dezvoltate) și tiparul sintactic (topica).

Ce influență credeți că are această structură sintactică asupra mesajului poetic?

Grupa a IV-a – nivelul stilistic

Care este figura de stil pe care o regăsiți în acest text? Exemplificați și explicați.

Grupa a V-a – nivelul lexico-semantic

Extrageți cuvintele cheie și evidențiați simbolistica lor.

După ce fiecare grupă a prezentat rezolvarea sarcinilor de lucru, am realizat o schiță care să surprindă semnificațiile majore ale textului.

„Trei fețe” – condiția umană este privită din trei perspective		
copil ↓ joc	tânăr ↓ iubire	bătrân ↓ înțelepciune
stare dionisiacă (vitalitate, energie, dorință de unire a contrariilor)		stare apollinică (armonie, echilibru, măsură)
<i>Poezia se alcătuiește ca un sistem de metafore revelatorii, având în centru misterele existenței.</i>		

Cele trei perspective ale firii umane sunt similare celor trei voci lirice (am avut, aici, în vedere elemente ce țin de comunicarea în textul liric).

Prima voce lirică este cea a copilului: „Copilul râde:/ «Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!»”. Compararea înțelepciunii și a iubirii cu jocul pune în evidență faptul că jocul aparține deopotrivă laturii cognitive a omului și celei afective. Prin acest mijloc de percepere a realității, copilul explorează universul înconjurător, înțelege funcționarea propriului corp, își exteriorizează convingerile, își însușește bazele funcționării societății și anumite principii de viață (în joc, își are originea caracterul de ființă socială a omului), conștientizează noțiunile de Bine și de Rău. Astfel, activitatea ludică reprezintă un stil de viață al celei dintâi vârste a omului.

A doua voce lirică aparține tânărului: „Tânărul cântă:/ «Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!»”. O parte din trăsăturile esențiale ale unui joc se păstrează, o parte, nu: libertatea și pasiunea rămân, dar regulile sunt abandonate. O trăsătură importantă a acestei etape este dorința jucătorilor de a se întrece reciproc pentru câștigarea unui premiu abstract: afecțiunea celui alt. Așadar, jocul evoluează: din jocul simplu, inocent, dezinteresat, ia naștere jocul sentimental cu un scop bine definit.

A treia voce lirică aparține bătrânului: „Bătrânul tace:/ «Iubirea și jocul meu e-nțelepciunea!»”. Iubirea și jocul sunt comparate cu înțelepciunea, acest lucru scoțând în evidență interiorizarea trăirilor prin meditația asupra existenței. Acum, înțelepciunea este cunoașterea (realizată prin joc și iubire) care a devenit parte a ființei.

În final, pentru a reuni toate aspectele ce țin de specificul unui astfel de text, au fost numite trăsăturile genului liric: eu liric, lirismul (după o trecere în revistă a tipurilor de lirism, am introdus conceptul operațional de „lirism gnomic”), sentimente/ idei, limbaj specific.

Concluzii: Abordările textului liric urmăresc să creeze un cititor capabil să varieze strategiile de lectură, tipurile de texte, având în vedere că obiectivele urmărite de lector (determinate de el însuși sau impuse) influențează deopotrivă asimilarea informațiilor și construirea reprezentărilor mentale asociate textului literar.

BIBLIOGRAFIE

Grigorescu, Dan, *Direcții în poezia secolului XX*, Editura Eminescu, București, 1975.

Hofmann, Werner, *Fundamentele artei moderne. O introducere în formele ei simbolice.*, vol. II, Traducere de Victor Stănescu, Editura Meridiane, București, 1977.

VALORI FORMATIVE ȘI ESTETICE

ÎN ROMANUL „ENIGMA OTILIEI”, DE G. CĂLINESCU

Prof. dr. DIANA CANTACUZ- STREZA

LICEUL TEORETIC „AXENTE SEVER”, MEDIAȘ

Literatura, prin forța expresivă a cuvântului, evocă o altă realitate, cea estetică. Cuvântul devine, astfel, generator de lumi posibile, care se constituie prin împletirea celor două funcții ale limbajului: funcția tranzitivă și cea reflexivă⁷; esențele lumii exterioare sunt filtrate prin subiectivitatea scriitorului, care, de altfel, caută mereu ineditul, fuga de banalitate. În consecință, două sunt trăsăturile de bază ale literaturii: ambiguitatea și originalitatea, aflate în opoziție cu „claritatea” și „luciditatea” limbajului matematic⁸, de pildă.

Răspunzând la întrebarea „Ce este o operă literară?”, R. Wellek și A. Warren⁹ stabilesc trei straturi ale „materialului”: stratul sonor, care constituie fundamentul; stratul unităților semantice, care presupune îmbinarea fiecărui cuvânt în cadrul unui context; stratul obiectelor reprezentate, care impune elementele universului literar (acțiunea, personajele, relațiile temporale și spațiale etc.). Structura operei literare își relevă semnificația artistică numai prin receptare, care pune în rezonanță sensibilitatea, imaginația și cultura estetică a lectorului. Pornind de aici, se poate deduce un principiu metodologic important: „implicând subiecți a căror personalitate este în devenire, procesul receptării literaturii în școală se identifică cu procesul de formare și dezvoltare la elevi a interesului artistic, cu cele trei trepte ale sale: curiozitate, plăcere, nevoie spirituală.”¹⁰ Procesul de predare-învățare e o modalitate de acțiune transformatoare aplicată asupra educabilului și are ca însușiri „normativitatea, finalitatea, caracterul conștient”¹¹.

Ne-am oprit asupra romanului obiectiv „Enigma Otiliei” de G. Călinescu, operă literară ce poate fi studiată atât în clasa a X-a după speciile scurte ale genului epic, cât și în clasa a XI-a în cadrul unității de învățare dedicate prozei interbelice. Prin urmare, elevii sunt familiarizați cu noțiunile teoretice despre

⁷ Tudor Vianu, *Arta prozatorilor români*, Editura Minerva, București, 1988, p. 10.

⁸ Solomon Marcus, *Poetica matematică*, Editura Academiei R.S.R., București, 1970, p. 54.

⁹ R. Wellek, A. Warren, *Teoria literaturii*, Editura pentru Literatură Universală, București, 1967, pp. 202-204.

¹⁰ Constantin Parfene, *Literatura în școală. Contribuții la o didactică modernă a disciplinei*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 1997, p. 20.

¹¹ Ibidem, p. 37.

textul epic. Ținând cont de specificul textului narativ, în structurarea demersului didactic am optat pentru modelul „evocare – constituirea sensului - reflecție” propus de J. J. Steele și K. S. Meredith.

În prima oră, consacrată inițierii activității didactice și „evocării”, elevii sunt invitați să explice titlul în două etape (în primul rând, făcând abstracție de romanul însuși, apoi arătând cum se leagă titlul de textul romanului), activitate ce are drept scop pregătirea pentru receptarea operei. Pasul următor constă în răspunsul dat unui set de întrebări, care vizează alcătuirea unui algoritm al realizării rezumatului:

- a. Exprimați într-o propoziție sau o frază despre ce este vorba în text.
- b. Alegeți o expresie (sintagmă) semnificativă pentru conținutul textului.
- c. Rezumați într-un cuvânt esența textului.
- d. Descrieți sentimentele deșteptate de text (un cuvânt).
- e. Găsiți un simbol grafic pentru text.
- f. Completați propoziția: „Cel mai interesant aspect din text a fost...”.

Apoi, folosind fișele de lectură, oral, elevii prezintă subiectul romanului.

Orele următoare presupun „constituirea sensului”. Orele a II-a și a III-a cuprind sarcini de lucru frontale și individuale precum: prezentarea genezei și a formulei literare utilizate; identificarea temelor; prezentarea viziunii despre lume a autorului având în vedere o afirmație critică („Ce este, pe scurt, romanul? O scriere tipic realistă, demonstrarea unei idei printr-o experiență.”, G. Călinescu, „Studii de estetică”); identificarea structurii (capitole, planuri narrative, secvențe narrative, incipit/ final) și a compoziției (cronotop, acțiune, conflict) textului narativ. Tema pentru acasă propune realizarea unor desene/ schițe care să surprindă problematica romanului.

Orele a IV-a, a V-a și a VI-a sunt dedicate caracterizării personajelor și au ca motto afirmația criticului literar S. Damian din „Intrarea în castel”: „În structura clasicistă a tipologiei, la G. Călinescu personajele au trăsături de caracter predominante. Se poate demonstra că eroii din «Enigma Otiliei» sau «Bietul Ioanide» sunt figuri din teatrul lui Molière, introduse în decorul polivalent al romanului modern.”. Împărțiți pe grupe, elevii au următoarele sarcini de lucru:

Grupa I: Grupați personajele în funcție de:

- vârstă (personaje tinere, personaje mature, personaje în vârstă),
- capacitatea de adaptare la lume (cei care se adaptează moral și cei care se adaptează automatic/instinctual),
- încadrarea într-o tipologie umană (avar, arivist, fată bătrână, retardat mintal, orfan, intelectual, nobil autentic)
- participarea la reflectarea acțiunii (personaj reflector)

Ilustrați elementele esteticii moderne avute în vedere de autor în caracterizarea personajelor (ambiguitatea personajelor; interesul pentru procesele psihice deviate, motivate prin ereditate și mediu; reflectarea inversă prin dispunerea personajelor în planuri antitetice).

Grupa a II-a: Otilia Mărculescu (tipologie; caracterizare directă: portret fizic, autocaracterizare; caracterizare indirectă: metoda comportamentismului, caracterizarea prin mediu, pluriperspectivismul/metoda oglinzilor paralele¹²).

Concluzii asupra personajului, la nivel de clasă:

- întocmirea unui CV al Otiliei (folosind datele oferite de textul romanului) și un CV personal
- găsirea trăsăturilor dominante ale personajului
- depistarea comportamentelor pozitive și negative în diferite momente ale acțiunii romanului
- descoperirea atitudinilor luate de Otilia în momente cruciale - temperamentul
- identificarea sentimentelor Otiliei într-un anumit moment al acțiunii și alegerea valorii care o călăuzește pe Otilia
- descoperirea părerilor celorlalte personaje și ale cititorilor despre Otilia¹³
- alcătuiți cinci versuri referitoare la Otilia; urmați instrucțiunile:

1. Primul vers = un cuvânt – cheie referitor la discuție, fiind, de obicei, substantiv.

2. Al doilea vers = alcătuit din două cuvinte care descriu substantivul în discuție, fiind adjective.

¹² Goia Vistian, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Editura Dacia, Cluj-Măpoca, 2002, pp. 113-117.

¹³ Alina Petri, *Contemporani cu personajele. Călătoria în timp a cititorului postmodern.*, în *Perspective*, nr.2 (13)/2006, p. 37. pp. 33-37

3. Al treilea vers = alcătuit din trei cuvinte care exprimă o acțiune, fiind, de regulă, verbe la modul gerunziu.
4. Al patrulea vers = conține patru cuvinte și exprimă sentimentele față de subiect.
5. Al cincilea vers = un cuvânt prin care se sintetizează cele prezentate.

Grupa a III-a: Felix Sima (tipologie, caracterizare directă: portret fizic; biografie; ipostaze ale personajului).

Grupa a IV-a: Titi Tulea, Weissmann (tipologie, caracterizare directă: portret fizic; caracterizare indirectă: gesturi, mimică, limbaj, comportament).

Grupa a V-a: Stănică Rațiu (tipologie, caracterizare directă: portret fizic; caracterizare indirectă: gesturi, mimică, limbaj, comportament).

Grupa a VI-a: Olimpia Rațiu, Aurica Tulea (tipologie, caracterizare directă: portret fizic; caracterizare indirectă: gesturi, mimică, limbaj, comportament).

Grupa a VII-a: Costache Giurgiuveanu, Leonida Pascalopol (tipologie, caracterizare directă: portret fizic; caracterizare indirectă: gesturi, mimică, limbaj, comportament).

Grupa a VIII-a: Aglae Tulea, Simion Tulea, Marina (servitoarea), doctorul Vasiliad (tipologie, caracterizare directă: portret fizic; caracterizare indirectă: gesturi, mimică, limbaj, comportament).

Tema pentru acasă propune scrierea unui eseu de 2-3 pagini în care elevii caracterizează un personaj al romanului, urmând reperele: prezentarea statutului social, psihologic, moral al personajului, prin raportare la conflictele textului narativ; relevarea principalei trăsături a personajului, ilustrată prin patru episoade/ secvențe narative/ situații semnificative sau citate comentate; ilustrarea modalităților de caracterizare a personajului; exprimarea unui punct de vedere argumentat despre modul în care se reflectă o idee sau tema textului narativ în construcția personajului.

În orele a VII-a și a VIII-a, supuse „reflecției”, se discută, la nivel frontal, despre limbajul prozei narative și se demonstrează că opera literară „Enigma Otiliei” este un roman: interbelic, realist de tip balzacian (frescă, de moravuri, social), modern (citadin). Se pleacă de la afirmații critice:

> „Atenta observație a socialului, zugrăvirea unor caractere bine individualizate, gustul detaliului, observarea umanității sub latură morală, fresca Bucureștiului de dinainte de primul război mondial, narațiunea la persoana a treia și menținerea naratorului omniscient constituie trăsături predilecte ale romanului de tip balzacian, asimilate și de G. Călinescu.” (Gheorghe Glodeanu, „Poetica romanului românesc interbelic”)

> „Enigma Otiliei” este un „roman de critic, în care realismul, balzacianismul [pe care îl adoptă la nivel tematic și compozițional: tipologii, perspective narrative, îmbinarea modurilor de descriere] și obiectivitatea au devenit program estetic” (Nicolae Manolescu, „Arca lui Noe”). Dar scriitorul își depășește programul estetic, realizând un roman al „vocației critice și polemice” (Nicolae Manolescu), cu evidente implicații moderne, „un balzacianism fără Balzac”: balzacianism polemic (contradicția dintre formula totalizatoare și mecanic cauzalistă a lui Balzac și structurile sociale și mentale ale unei lumi risipite și individualiste) și critic (G. Călinescu are vocația de a comenta, nu de a crea viață).

> Nicolae Balotă („De la Ion la Ioanide”) surprinde momentele diverse și dimensiunile „satiriconului călinescian”, subliniind astfel elementele de modernitate ale romanului:

- cultivarea grotescului pe mai multe planuri,
- dizolvarea tragicului și convertirea lui în farsă,
- observarea unui engrenaj comic-mecanic al comportamentelor, a unei psihologii a anchiloziei, a maniei,
- reprezentarea ca într-un bâlci a paiatelor, a marionetelor ca în adevăratele spectacole de pantomimă – „totul este privit cu ironia spectatorului avertizat”
- lipsa de problematizare moral-spirituală,
- lipsa patosului, a pitorescului,
- complacerea în imaginea experiențelor erotice,

eliminarea implicațiilor etice din țesătura unei povestiri în care jocul artistic privilegiază esteticul.

> E. Lovinescu – Proză („poezia epică”) înseamnă citadinism, obiectivitate, eliminarea lirismului.

> „De o construcție sigură, cu o intuiție socială și psihologică de solid realism, de un adevăr sufletesc adânc și de nuanțe sufletești revelatoare - «Enigma Otiliei» se clasează printre operele de întâia mână ale epicii noastre urbane.” (Pompiliu Constantinescu, „Studii și cronici literare”)

Prin urmare, orele dedicate studiului romanului călinescian „Enigma Otiliei” vizează atât formarea competențelor generale (utilizarea corectă și adecvată a limbii române în diferite situații de comunicare; comprehensiunea și producerea textelor; situarea în context a textelor studiate prin raportare la epocă sau la curente culturale/ literare; argumentarea orală sau în scris a unor opinii în diverse situații de comunicare), cât și a valorilor și atitudinilor (cultivarea interesului pentru lectură; stimularea gândirii autonome, reflexive și critice) specifice Limbii și literaturii române. Toate acestea presupun lectura participativă, adică o anumită „complicitate cu subiectivitatea creatoare, cufundare în universul imaginar

și identificare cu ființele fabuloase care îl locuiesc. În felul acesta, întâlnirea cu opera devine explorare a lumii și experiență catharctică.”¹⁴.

BIBLIOGRAFIE

Balotă, Nicolae, *De la Ion la Ioanide*, Editura Eminescu, București, 1974.

Constantinescu, Pompiliu, *Studii și cronici literare*, Editura Minerva, București, 1981.

Glodeanu, Gheorghe, *Poetica romanului interbelic*, Editura Ideea Europeană, București, 2007.

Lovinescu, E., *Istoria literaturii române contemporane*, Editura Litera, Chișinău, 1998.

Manolescu, Nicolae, *Arca lui Noe*, Editura 1001 Gramar, București, 1998.

Marcus, Solomon, *Poetica matematică*, Editura Academiei R.S.R., București, 1970, p. 54.

Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitești, 2003.

Parfene, Constantin, *Literatura în școală. Contribuții la o didactică modernă a disciplinei*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 1997.

Petri, Alina, Contemporani cu personajele. Călătoria în timp a cititorului postmodern., în *Perspective*, nr.2 (13)/2006, pp. 33-37

Vianu, Tudor, *Arta prozatorilor români*, Editura Minerva, București, 1988.

Vistian, Goia, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Editura Dacia, Cluj-Mapoca, 2002.

Wellek, R., Warren, A., *Teoria literaturii*, Editura pentru Literatură Universală, București, 1967.

---

¹⁴ Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitești, 2003, p. 24.

Ludant et ludé: les deux côtés du jeu

Ciobanu Diana-Ionela,

Liceul Tehnologic "Ion Mincu", Vaslui

Le jeu peut être «un véritable vivier de ressources pour l'enseignement du français, langue étrangère». L'emploi du jeu en tant que support didactique apporte des avantages évidents au processus d'enseignement dont l'enseignant peut profiter, car le jeu est un instrument qui offre une véritable panoplie d'activités sur la prononciation, le lexique, la grammaire, la syntaxe, la civilisation et sur diverses situations de communication et d'expression orales et écrites et qui favorise aussi l'ouverture sur le domaine culturel spécifique à la langue cible. Utiliser le jeu en classe de français langue étrangère permet à l'enseignant d'envisager sa démarche pédagogique et se fixer des objectifs tenant compte des besoins de ses apprenants, de leurs intérêts et de leurs possibilités pratiques.

Selon les objectifs d'apprentissage proposés, l'enseignant peut utiliser le jeu au début de la leçon pour briser la glace, encourageant les apprenants à initier des conversations et à se connaître mieux, pendant la leçon pour consolider le vocabulaire, les règles de prononciation, les structures grammaticales, pour améliorer la compréhension et l'expression orales ou écrites ou tout simplement pour récompenser les élèves à la fin d'une activité, car «le jeu n'est pas une activité distrayante à part, il fait partie intégrante de l'apprendre et ne remplit sa fonction pédagogique que s'il se pratique à des moments bien définis dans la progression des apprentissages»

Pendant notre étude, nous avons trouvé plusieurs dérivés du mot *jeu*: *ludique*, *ludant*, *ludé* etc. *Ludique* signifie relatif au jeu, une forme ludique d'apprentissage. Dans le dictionnaire *Le Nouveau Petit Robert*, le nom «ludique» signifie «une activité libre par excellence» et dans le *Dictionnaire du français langue étrangère et seconde* c'est «une activité d'apprentissage dite ludique est guidée par des règles de jeu et pratiquée pour le plaisir qu'elle procure». *Le ludant* et *le ludé* sont les deux faces du jeu. *Le ludant* signifie la partie matérielle du jeu, l'espace, les règles, tout ce qui aide l'apprenant à accomplir sa tâche et *le ludé* signifie les valeurs morales qu'il forme. En d'autres termes, on peut dire que *le ludant* est celui qui joue et *le ludé* est ce pour qui on joue. Ces deux aspects du jeu permettent aux apprenants d'apprendre sans se rendre compte.

➤ **Le ludant: celui qui joue/ce qui permet de jouer**

L'enseignant vise par le jeu de réaliser la tâche didactique, et celle-ci fait partie du côté ludé. Pendant la classe de français langue étrangère, l'enseignant a la possibilité de faire connaître à ses apprenants les valeurs morales, par l'utilisation d'une panoplie variée des jeux.

Le linguiste français Pierre Guiraud, dans son œuvre *Les jeux de mots* distingue les deux termes du jeu: *ludant* et *ludé*. *Le ludant* est le texte tel qu'il est donné (celui qui joue) et *le ludé* le texte latent (sur lequel on joue).

- **Le matériel ludique**

Pendant la classe de français langue étrangère, l'enseignant utilise divers supports pédagogiques en fonction du jeu choisi: des photos, des images, des livres, des cartes, des dés, des pions, des jetons, des boîtes, des masques, des costumes, des jouets etc. En ce qui concerne les activités ludiques, l'enseignant doit adapter le matériel didactique utilisé au thème du jeu, au niveau de langue des apprenants et à leur âge. L'enseignant peut présenter le matériel au début du jeu ou pendant le jeu, mais il doit être attractif et visible pour tous les apprenants. Selon Nicole de Grandmont, le jouet a quatre valeurs: 1.valeur fonctionnelle, permet le développement de la motricité; 2.valeur expérientielle: s'attarde à développer les sens, les classifications, la combinaisons, les variations; 3. valeur formative: permet à l'enfant d'explorer sa créativité et son imaginaire; 4.valeur relationnelle selon laquelle le jouet a le pouvoir de servir.

- **Les règles du jeu**

La règle est une des caractéristiques fondamentales du jeu. Même si Huizinga précise que jouer est «avant tout une activité libre», tout jeu a des règles. «Les règles d'un jeu sont absolument impérieuses et indiscutables (..). Aussitôt que les règles sont violées, l'univers du jeu s'écroule. Il n'y a plus de jeu. Le sifflet de l'arbitre rompt le charme, et rétablit pour un instant le mécanisme du monde habituel». Gilles Brougère souligne que la règle du jeu ne s'impose pas mais est acceptée par les joueurs comme support de leur action. Elle n'a donc pas de caractère obligatoire, «ce qui la distingue de la loi».

Avant de mettre en place le jeu, l'enseignant devra se documenter et lire attentivement la notice de jeu, repérer les imprécisions ou les contradictions éventuelles, s'assurer que les élèves ont bien compris les règles pour pouvoir clarifier les confusions qui peuvent apparaître, car «bien jouer, c'est bien faire». «Il ne suffit pas de définir un jeu par l'ensemble de ses règles. Celles-ci sont des règles d'action. Jouer, c'est faire». Il est nécessaire que l'enseignant établisse et fixe des règles du jeu dès le début.

Selon Jacques Henriot «tout jeu est organisé ou susceptible de s'organiser dans l'espace. Il se pratique quelque part, occupe une certaine place, se déroule suivant des schémas spatiaux plus ou moins rigoureusement tracés. Mais cette structuration spatiale se double d'une structuration temporelle. Tout jeu se compose d'une suite organisée d'éléments ou d'actes qui doivent être exécutés selon un ordre: on ne joue pas n'importe comment».

Quand l'enseignant propose un jeu, il doit tenir compte de l'âge des apprenants et de leur niveau de développement et aussi il doit établir des règles claires et des modalités de mise en activité des apprenants bien définies. Il faut organiser la classe et distribuer les apprenants permettant la participation de tout le monde. Le matériel nécessaire au jeu doit être en quantité suffisante. L'enseignant doit expliquer clairement la consigne et les règles du jeu. Si la compréhension des règles pose des problèmes, il pourra recourir à la langue source pour que tous les apprenants comprennent ce que le professeur attend d'eux. L'enseignant doit aussi prévoir la durée du jeu, parce qu'un jeu qui dure longtemps peut produire de la fatigue et de l'ennui. À la fin du jeu, on doit accorder du temps pour discuter les stratégies développées et pour proposer d'autres variantes possibles du jeu. «Le jeu n'est possible et intéressant que parce qu'il y a des moments où l'on ne joue plus».

Comment nous avons précisé antérieurement, Silva Haydée met en évidence que tout jeu possède un système de règles propres: règles classiques de jeux, des règles que chaque joueur respecte, des règles singulières qui sont appliquées de manière personnalisée par les joueurs et finalement des règles générales, historiques et culturelles qui déterminent les jeux.

- **Le rôle de l'enseignant**

L'enseignant est celui qui organise la classe, qui observe les apprenants pendant le jeu, qui les motive et anime et qui peut mettre en pratique une meilleure communication. François Weiss considère que «l'approche ludique peut enrichir de façon significative la pratique pédagogique, elle implique cependant de la part de l'enseignant un changement de rôle et d'attitudes, il sera avant tout un animateur, quelquefois un arbitre, souvent une personne ressource, une espèce de dictionnaire ambulant que les élèves peuvent consulter au cours de ces activités et exercices».

Le rôle de l'enseignant varie en fonction du jeu proposé. Lors du jeu ludique, il donnera libre cours à l'imagination de l'apprenant, en maintenant à l'intérieur de la classe un climat favorable au jeu. Pour le jeu éducatif, le professeur s'assurera que le jeu proposé est compris par les apprenants et que ceux-ci ne seront pas démotivés par un jeu hors de leur portée. Lors du jeu pédagogique, l'enseignant veillera que ses apprenants aient assez de connaissances pour jouer. Il présente le contenu du jeu, distribue le matériel didactique en disant aux apprenants quand et comment l'employer et en même temps établit les tâches de chacun. Quant au jeu de rôle, l'enseignant conçoit le scénario, distribue les rôles aux apprenants et crée une ambiance agréable au travail pour éviter le blocage des apprenants. En ce qui concerne le jeu de création, l'enseignant motive les apprenants à créer, à laisser libre cours à leur imagination.

L'enseignant doit gérer les conflits et créer une atmosphère propice au jeu pour dynamiser l'apprentissage et entraîner tous les participants. À la fin du jeu, il devra analyser les actions et les comportements de ses apprenants, observer si les tâches ont été accomplies, si les règles ont été respectées, si tous les apprenants ont participé au jeu et évaluer. Quant à l'évaluation, l'enseignant peut offrir des surprises, des prix et des diplômes pour ceux qui ont gagné et des punitions amusantes pour ceux qui ont été vaincus. En effet, «les enseignants de langue devraient être dotés d'outils leur permettant d'accéder à une connaissance approfondie de leur public, dans ses composantes culturelles autant que linguistiques».

- **Le ludé: sur lequel on joue/ce qui est joué**

Comme nous l'avons précisé, *le ludé* est l'autre côté du jeu. Celui-ci représente la tâche didactique que l'enseignant réalise par les jeux proposés et les valeurs morales de la vie qu'il veut former à ses apprenants, comme par exemple le respect d'autrui, de l'environnement, les droits de l'homme, la solidarité, l'entraide, la responsabilité. Dans une classe, quelle que soit la matière enseignée, il est nécessaire que le professeur cultive et promeuve ces valeurs dans le comportement et l'attitude de ses apprenants. À travers les jeux, l'enseignant réussit à faire l'apprenant entrer dans le côté *ludé* du jeu, où développe son imagination et sa création. Chaque enseignant doit motiver ses apprenants pour participer activement, les entraîner dans le jeu et supprimer les aspects négatifs: la timidité, l'envie envers l'adversaire et accepter la défaite, si c'est le cas.

Par les diverses mises en situation du jeu, par exemple dans *les jeux de rôle* (chez le médecin, au marché, chez le boulanger) les vêtements, l'espace aménagé, les accessoires utilisés font partie du côté *ludant* tandis que les personnages (le docteur, le patient, le marchand, le client) font partie du côté *ludé*.

Bibliographie

- Brougère Gilles, *Jouer/apprendre*, Paris, Economica, 2005
- Cuq, Jean-Pierre, Gruca, Isabelle, *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Grenoble, PUG, 2005
- Guiraud Pierre, *Les jeux de mots*, Paris, Presses Universitaires de France, 1976
- Huizinga Johan, *Homo ludens: essai sur la fonction sociale du jeu*, Paris, Gallimard, 1951
- Julien, Patrice, *Activités ludiques*, Paris, CLE International, 1991
- Vanthier, Hélène, *L'enseignement aux enfants en classe de langue*, Paris, CLE International, 2009
- Weiss, François, *Jeux et activités communicatives dans la classe de langue*, Paris, Hachette, 1983.

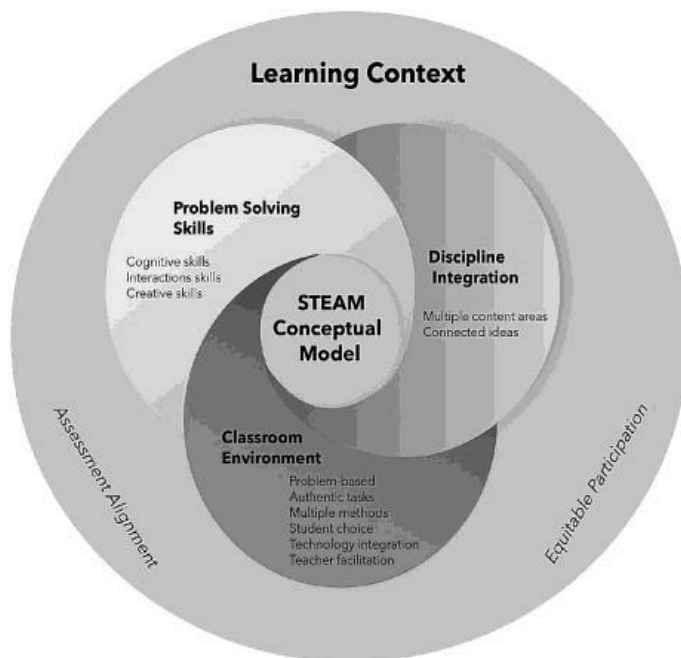
Proiectarea activităților STEAM pentru elevii cu CES

Autor: Ciortan Andreea

Profesor-educator la Centru Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov

Activitățile STEAM sunt lecții interdisciplinare care integrează știința, tehnologia, ingineria, artele și matematica în procesul educațional, abordate într-o manieră interdisciplinară ce încurajează creativitatea și inovarea, dezvoltarea abilităților practice, rezolvarea de probleme. Elevii sunt stimulați să rezolve probleme și să găsească soluții noi și originale folosindu-se de competențele tehnologice, sociale și științifice. Educația STEAM încurajează:

- gândirea critică
- lucrul în echipă
- creativitatea
- comunicarea

(Adapted from Quigley, Herro, and Jamil, 2017.)

Totuși, pentru elevii cu cerințe educative speciale (CES) activitățile STEAM pot reprezenta o adevărată provocare datorită diversității nevoilor pe

care le au. Soluția o reprezintă adaptarea activităților la specificul elevilor pentru a veni în întâmpinarea nevoilor specifice:

- Oferirea de tehnologii asistive care să faciliteze realizarea sarcinilor (mese și scaune ajustabile, foarfece speciale, tastaturi sau tablete potrivite, etc.)
- Ajustarea sarcinilor elevilor în funcție de ritmul propriu și nivelul de dezvoltare - simplificarea instrucțiunilor, utilizarea de materiale vizuale și auditive potrivite;
- Adaptarea curriculară- se poate realiza prin secvențializarea sarcinii în mai multe

etape, cu suport vizual sau/și auditiv

- Încurajarea colaborării între elevi- împărțirea pe echipe sau perechi ajută elevul cu CES să-ți îmbunătățească competențele sociale și să se simtă util, valoros
- Utilizarea adecvată a stimulilor senzoriali- mulți elevi cu CES au dificultăți în procesarea stimulilor senzoriali. Pentru a-i ajuta să se concentreze pe parcursul activității și pe rezolvarea sarcinilor pot fi utilizate materiale educative senzoriale (cum ar fi jucăriile senzoriale, materiale textile, căști pentru a evita supra stimularea auditivă, etc.).

BENEFICIILE ACTIVITĂȚILOR STEAM LA ELEVII CU DIZABILITĂȚI

1. Învățarea matematicii și a științelor prin aplicații practice
2. Abilități de viață valoroase precum colaborarea, cooperarea și perseverența
3. învățarea muncii în echipă
4. Dezvoltarea abilităților motorii fine și a motricității
5. Învățarea organizării activității și rezolvarea de probleme

Activitățile STEAM pot fi proiectate ca activități extrașcolare, fiind activități cu un puternic caracter interdisciplinar, integrat, practic-aplicativ, experimental.

Activitatea STEAM pe care o voi prezenta a fost desfășurată cu un colectiv de 4 elevi, cu deficiențe mintale severe și asociate, de la CSEI Brașov. Ea a avut loc atât în sala de clasă ,cât și în afara ei.

- Scopul activității- familiarizarea elevilor cu schimbările din natură specifice anotimpului primăvara.
- Resurse materiale- foarfeci, carton, perforator, calculator, tuburi de culori
- Timp alocat activității- 90 minute

Elementele STEAM ale activității au fost următoarele:

- **Științe:** exemplificarea principalelor schimbări în natură care au loc odată cu venirea primăverii (fenomene meteorologice, renașterea naturii, venirea păsărilor călătoare, etc.)
- **Tehnologie:** vizionarea de filmulețe educative pe calculator, prezentări PPT, jocuri educaționale digitale
- **Inginerie:** parcurgerea etapelor pentru realizarea unei decorațiuni din flori de primăvară
- **Arte:** confecționarea unei decorațiuni folosind flori naturale pe care elevii le-au cules din parc.
- **Matematică:** recunoașterea formelor geometrice confecționate din carton, numărarea florilor necesare, compararea mărimilor.

Activitatea de confecționare a produsului s-a desfășurat în mai multe etape:

- **Etapa 1-** desenarea și decuparea unei inimi din carton
- **Etapa 2-** perforarea pe margine a formei
- **Etapa 3-** culegerea florilor potrivite pentru realizarea produsului
- **Etapa 4-** sortarea și inserarea florilor
- **Etapa 5-** pictarea produsului

Bibliografie:

- Kaduson, H.G. (coord.)- *101 tehnici favorite ale terapiei prin joc*, ed, Trei, București, 2020
- Quigley, C.- *An educator guides to STEAM: engaging students using real-world problems*, ed. Teachers College Press, 2019

Educația pentru mediu în școală

Dobre Carmen-Adriana

Prof. Liceul Teoretic, „Panait Cerna” Brăila

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întreg spațiul Terrei prielnic vieții. Permanent factorii de mediu: aerul, apa, solul sunt supuși agresiunii activităților umane. Se deduce astfel, posibilitatea ca viitorul omenirii să fie pus sub semnul întrebării, dacă bineînțeles, nu se iau măsuri energice de protecție a mediului. Școala prin destinația și rolul său asigură cadrul adecvat în care se desfășoară un complex de formare a elevilor, sub cele două laturi ale sale: cea instructivă și cea educativă. O cerință deosebit de importantă pentru orice demers didactic constă în pregătirea elevilor cu o concepție și conduită ecologică bună, obiectiv de mare actualitate și importanță pentru calitatea vieții.

Prezentarea proiectului : Argument, justificare, context

Apărarea mediului înconjurător devenind un exercițiu de practică socială, școala trebuie să facă acest exercițiu social cu întreaga populație școlară care „mâine” va avea răspunderi mari și concrete în gestionarea rațională a tuturor condițiilor de mediu naturale și sociale. Ea este chemată să determine nu numai sentimentele de admirație pentru frumusețile naturii, ci și convingeri și deprinderi de apărare, conservare și dezvoltare a mediului înconjurător, condiție de viață civilizată și sănătoasă. În ultimă instanță, școala trebuie să trezească spiritul de independență, de formare a capacității de autoinstruire și autoeducație ecologică la elevi, căci ignorarea de către profesori a necesității acestui lucru dăunează muncii educative, fiind una, din cauzele principale ale eficienței scăzute ale acestei activități. Formarea elevilor cu o conștiință și o conduită ecologică devine astfel o cerință deosebit de importantă pentru orice demers educativ școlar și extrașcolar. Unul dintre aceste demersuri educative este Proiectul ”ECHIPA VERDE”, proiect care poate să răspundă unei educații ecologice reale și accesibile în cadrul școlii și a comunității. Proiectul „Echipa Verde” contribuie la stimularea capacităților creatoare ale elevilor, având ca sursă de inspirație natura, la stimularea cooperării de grup pentru îndeplinirea sarcinilor propuse, în vederea realizării unor rezultate cu impact pozitiv și stimulator pentru toți elevii implicați.

Echipa de proiect: coordonatori director, consilier educativ al liceului inițiator la care se adaugă profesorii diriginți și câte un profesor coordonator din fiecare unitate de învățământ partenere din județ și din alte patru județe.

Scopul proiectului: Responsabilizarea elevilor față de importanța protejării mediului înconjurător, formarea și dezvoltarea graduală a capacității afective a elevilor de a descoperi și de a aprecia frumusețea naturii și rolul acesteia în viața și activitatea omului, ca sursă a vieții, ca mijloc de recreere, izvor nesecat de inspirație a artei frumosului în toate formele acesteia manifestare a bucuriei și prețuire a vieții.

Obiectiv general: conturarea deprinderilor și atitudinilor de a prețui și respecta mediul natural prin comportamente civilizate specifice vârstei.

Obiective specifice: dezvoltarea unor atitudini/comportamente favorabile pentru îmbunătățirea relațiilor dintre om și natură, cunoașterea factorilor poluanți ai mediului, colectarea deșeurilor și materialelor poluante în funcție de natura lor, stimularea capacităților creatoare ale elevilor, având ca sursă de inspirație natura, stimularea cooperării de grup pentru îndeplinirea sarcinilor propuse, în vederea realizării unor rezultate cu impact pozitiv și stimulator pentru toți elevii implicați, realizarea de machete, desene, postere cu mesaje ecologice în vederea mediatizării și promovării mesajului proiectului.

Proiectul se adresează elevilor și profesorilor din școlile și liceele partenere care conștientizează importanța protejării mediului. Beneficiarii direcți și indirecti: elevii participați la concurs și profesorii lor coordonatori, dar și clasele de elevi participante la celelalte activități din cadrul proiectului.

Durata proiectului din noiembrie până în iunie.

Activitățile proiectului: „Mă informez-cunosc-iau atitudine”- lansarea proiectului, organizarea echipelor de lucru-noiembrie; participă clasele implicate în proiect și profesorii lor diriginți, din fiecare unitate împreună cu echipa de proiect. „Bradul Ecologic”-decembrie, fiecare clasă va fi împodobită în spiritul Crăciunului cu brad ecologic și elemente de decor tot din materiale reciclabile. „Eu-elev responsabil”-ianuarie în fiecare clasă colțul „Micului Ecologist”, amenajarea spațiilor de depozitare, sortarea deșeurilor. „Măiestria în artă a micului ecologist”-februarie-martie, elevii de gimnaziu sub îndrumarea profesorilor vor confecționa jucării, măștișoare, felicitări, din materiale reciclabile. „Împreună pentru un mediu mai curat”- aprilie în curtea interioară a fiecărei unități implicate în proiect, elevii sub îndrumarea profesorilor vor ecologiza curtea interioară a unității, vor planta flori/copaci după caz. „Educația pentru mediu”-educația pentru viață: mai, elevii de gimnaziu vor întocmi un cod al micului ecologist (sloganuri, poezii, compuneri), elevii de liceu vor realiza desene, grafică, postere cu mesaj ecologic.

Concurs-Proverde: 5 iunie, Lucrările primite vor fi expuse în incinta liceului organizator, vor fi împărțite pe secțiuni și evaluate de coordonatorii proiectului și profesorii de educație plastică și de educație tehnologică. Vor fi anunțați câștigătorii. Se vor acorda premiile I, II, III, și mențiuni pentru fiecare secțiune, dar și diplome de participare pentru ceilalți elevi.

Diagrama Gantt a activităților:

Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului: pentru elevi cultivarea respectului față de natură, îmbunătățirea relațiilor de comunicare între elevi, spirit de echipă, pentru cadre didactice: creșterea rolului școlii în educația pentru mediu, pentru viață, capacitatea de a construi un ambient educațional și un cadru competitiv pentru elevi, pentru părinți și alți factori educaționali din comunitate: creșterea implicării părinților și a comunității locale în activitățile instituțiilor de învățământ.

Modalități de monitorizare și de evaluare ale proiectului:

Prezentarea materialelor pe diverse suporturi (hârtie, CD, DVD) schimb de materiale realizate de către elevii școlilor partenere, diseminarea activităților și în cadrul cercului pedagogic.

Monitorizare: Consiliile de administrație ale unităților de învățământ aplicante.

În urma derulării proiectului s-au constat următoarele aspecte pozitive: activitățile realizate au determinat conștientizarea de către elevi a problemelor mediului înconjurător, manifestarea unei atitudini pozitive față de protecția și conservarea acestuia; dezvoltarea spiritului de echipă, a empatiei, a capacității de sinteză, combaterea degradării mediului, valorificarea noțiunilor teoretice despre mediu din programa școlară în acțiuni practice, în natură.

Bibliografie:

Cojocariu, V.M., Managementul proiectelor pedagogice. Ghid metodologic, E.D.P., București, 2005

Roberts, N., Schimbările majore ale mediului, Ed. All, București, 2003

Văideanu, G., Educația la frontiera dintre milenii, Ed. Politică, București, 1998

Exemple de materiale realizate de elevi în timpul activităților:

COMUNICAREA AFECTIVĂ ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL

NICOLETA EPURE

ȘCOALA GIMNAZIALĂ DIMITRIE STURDZA TECUCI

Astăzi a devenit aproape unanim recunoscut faptul că „Subiectul nu se mai poate separa net de obiectul cunoașterii, ci interacționează cu acesta prin simpatie (Max Scheler), empatie (Titchener), rezonanță afectivă (Kerschensteiner), înțelegere (Dilthey), incluziune (Martin Buber) sau comuniune existențială (Jaspers).”

Odată manifestată/cultivată, afectivitatea va polariza ambii parteneri în procesul formativ-instructiv (magistrul și discipolul), fiind direcționată de la fiecare spre celălalt, pentru că, la fel „Ca și actorul, profesorul este motivat de reacțiile publicului. El își modelează discursul în funcție de răspunsurile afective ale partenerilor și își găsește suprema recompensă în gesturi și stimulente pur simbolice (aplauze la scenă deschisă, grațitudine la încheierea spectacolului, a stagiunii sau a carierei).”

Între „principiile” de pedagogie practică de natură să-i asigure succes profesorului în procesul formativ-instructiv, enumerate de Ion-Ovidiu Pânișoară, numeroase sunt cele care vizează comunicarea afectivă cu discipolul, chiar dacă nu sunt formulate neapărat explicit în acest sens. Astfel, 85% din impresiile ulterioare primei impresii este influențat de ceea ce a transmis profesorul prima oară. Dimpotrivă, pentru a schimba o primă impresie nefavorabilă lăsată cuiva, este necesară creșterea incidenței interacțiunilor cu persoana respectivă. Personalizarea relației cu discipolul constă, în opinia autorului, în folosirea numelui acestuia când este solicitat să răspundă, în inducerea încrederii în cel ce îi predă/ îl învață ceva, în buna gestionare a eventualelor probleme de indisciplina, acest ultim aspect fiind totodată o consecință a personalizării acestei relații.

Principiul creării unei conexiuni emoționale cu elevul este grăitor, prin simpla formulare, pentru comunicarea afectivă pe care o presupune aplicarea lui, chiar dacă Ion-Ovidiu Pânișoară îl prezintă doar prin raportare la violența școlară, pe care ar putea-o contracara/evita.

Principiul coerenței între comunicarea verbală și comunicarea nonverbală reliefează importanța sporită a celei din urmă, în procesul educațional, mai cu seamă în condițiile în care mesajele transmise simultan/concomitent sunt contradictorii. Nu lipsit de importanță ne apare faptul că, în majoritatea situațiilor, comunicarea afectivă se realizează prin limbaj nonverbal.

Dincolo de aceste aspecte consemnate, constatăm că, în învățământul actual, este ignorat aspectul afectiv al comunicării, motiv pentru care, de cele mai multe ori, unele cadre didactice induc (de cele mai multe ori fără să vrea) un mediu afectiv negativ, rece, de teamă, de dominație, de rejecție față de școală și de învățătură, dat fiind faptul că „se tem să se «apropie» prea mult de propriii elevi, considerând că dacă imprimă relației profesor – elev o anumită distanță scade probabilitatea ca relația didactică să se deterioreze prin încălcarea limitelor de comportament de către elev”, fapt parțial adevărat.

Dimpotrivă, instituirea unui mediu educativ cald, de siguranță, de încredere, de respect, de deschidere, adică a unui mediu afectiv pozitiv, creează condițiile dezvoltării unei personalități sănătoase, încrezătoare în ea însăși, receptivă față de asimilarea conștientă a cunoștințelor și deprinderilor accesibilizate de profesor.

La nivelul limbajului verbal, pot funcționa favorabil comunicării afective termeni recunoscuți de psiholingviști pentru capacitatea lor de a sensibiliza – tropii (cu precădere, epitetele) și cuvintele diminutive. Nu trebuie însă exagerată utilizarea lor, ci vor fi cultivați în comunicare fie ca „recompense-stimulente” speciale, fie ca modalități de „însuflețire” a unor realități/obiecte.

Sublinierea pozitivă a răspunsurilor bune (utilizând expresii având conotație afectivă pozitivă), recunoașterea și laudarea meritelor formabilului în implicarea în actul învățării, exprimarea verbală a bucuriei în cazul succesului unei activități de învățare constituie posibile modalități de comunicare afectivă, la fel ca reliefaarea unor aspecte care le-au fost de ajutor în evoluție marilor personalități ale culturii și științei.

Trebuie, totodată, să conștientizăm faptul că atunci „Când vorbim, sunetul vocii noastre – tonalitatea, ritmul, accentul și intonația – influențează ceea ce spunem și poate schimba sensul cuvintelor pe care le rostim”

Limbajul nonverbal afectiv se poate concretiza în o privire caldă, ochi blânzi, o apropiere spațială adecvată, care să transmită dorința de apropiere și de siguranță (fiind atenți la reacția elevilor pentru a nu se simți agresați), un zâmbet sincer, oferit la momentul potrivit.

Recomandările specialiștilor privind eficientizarea comunicării cu privire la limbajul gesturilor, față de care trebuie ținută seama, pot fi utile și în ceea ce privește realizarea unei comunicări afective: *când dai mâna cu cineva, trebuie să o faci cu fermitate; când vorbește cineva trebuie să-l ascuți cu atenție și să nu dai semne de plictiseală; când vrei să-ți impui opiniile trebuie să stai în picioare, cât mai drept; când vorbești, trebuie să-ți reții neastâmpărul mâinilor și al degetelor.*

Totodată, se impune și o bună cunoaștere a indicilor exteriori ai manifestărilor afective ale elevilor de către cadrul didactic pentru a putea fi „eliminate blocajele din comunicare cu toate consecințele negative ale acestora”.

Limbajul „tăcerii” este preferabil oricărui cuvânt cu sens negativ, dar și descurajării elevului în cazul în care a eșuat în rezolvarea îndeplinirii unei sarcini de învățare. Apelul la tăcere, echivalent cu ignorarea unui comportament indezirabil, constituie, totodată, o bună modalitate de disciplinare pozitivă. Proverbele despre tăcere subliniază calitățile acesteia: *Si tacuisses, philosophus mansisses.* și *Cuvântul e de argint, tăcerea e de aur.*

Însemnătatea limbajului nonverbal este susținută de faptul că „Psihologii au stabilit că, în comunicarea directă, mesajul verbal contează 7%, intonația cuvintelor 38%, iar semnalele vizuale 55%”, ceea ce este de natură să sporească grija noastră față de mesajele nonverbale pe care le transmitem sau pe care le receptăm, oferindu-ne multiple posibilități să comunicăm afectiv în special pe această cale.

Bibliografie

- Adina Nanu, *Arta pe om. Look-ul și înțelesul semnelor vestimentare*, Ed. Compania, 2001, p. 12
- Albu, Gabriel, *Educația, profesorul și vremurile*, Ed. Paralele 45, Pitești, 2009
- Botiș Matanie, Adina; Axente, Anca, *Disciplinarea pozitivă sau cum să disciplinezi fără să rănești*, Ed. ASCR & COGNITROM, Cluj-Napoca, 2009
- Cameron, Milton, *Comunicarea prin gesturi și atitudini. Cum să înveți limbajul trupului*, Ed. Polirom, 2005
- Cezar Birzea, *Arta și știința educației*, E.D.P., București, 1995, p. 61, pp. 151-152
- Ion-Ovidiu Pânișoară, *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*, Ed. Polirom, Iași, 2009, p.63;
- Mary Hartley, *Limbajul trupului la serviciu*, Ed. Polirom, 2005, trad. Daniela Maria Marțole, p. 11
- Virgil Frunză, *Teoria comunicării didactice*, Ed. Ovidius University Press, Constanța, 2003, p. 206

Interacțiunea celor 3 „C” : chimie, calitate, calculator

Gheorghiu Georgeta- prof. chimie

Colegiul Național Cantemir Vodă, București, sector 2

Constatăm cu toții că școala, ca instituție de învățământ public, unde se predau elementele de bază ale principalelor discipline, astăzi, nu mai este singurul izvor de informații. Școala și profesorii ei nu trebuie să uite că educația se adresează azi unor copii al căror profil nu seamănă cu ceea ce am cunoscut până acum. Deci, introducerea în școala a internetului și a tehnologiilor moderne a dus și duce, la schimbări importante în procesul de învățământ. Astfel, actul învățării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul.

Atingerea unor obiective, precum creșterea eficienței și calității activităților de învățare, dezvoltarea competențelor de comunicare și studiu individual, depinde de gradul de pregătire a profesorului în utilizarea calculatorului, de stilul profesorului, de numărul de elevi, de interesul, cunoștințele și abilitățile acestora, de atmosfera din clasa și tipul programelor folosite, de timpul cât se integrează softul în lecție, de sincronizarea explicațiilor cu secvențele utilizate, de metodele de evaluare, de fișele de lucru elaborate.

Utilizarea la întâmplare, fără un scop precis, la un moment nepotrivit, a calculatorului în timpul lecției duce la plictiseală, monotonie, ineficiența învățării prin neparticiparea unor elevi la lecție, nerealizarea obiectivelor lecției și poate produce repulsie față de acest mijloc modern de predare-învățare-evaluare. Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităților practice, de calcul și de investigare a realității, la deteriorarea relațiilor umane, iar individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului elev-profesor și la izolarea actului de învățare în contextul său psihosocial.

Începând cu anul 2003 am fost permanent preocupată de folosirea calculatorului în procesul de instruire, de folosirea lui, la lecție, ca instrument principal sau ajutor. În primul rând am folosit calculatorul ca suport ilustrativ sau ajutor la lecțiile de chimie prin intermediul jocurilor sau a prezentărilor power point. Din proprie experiență, ca un utilizator constant al calculatorului, a platformelor și a soft-urilor educaționale, pot spune că la orele de chimie utilizez resursele TIC în următoarele situații:

- Ca tablă electronică, pentru prezentarea schemelor de reacții, a tabelelor sau fișelor de activitate experimentală;
- Ca mijloc de descoperire dirijată a noilor noțiuni sau de captare a atenției;
- Pentru prezentare unor experimente virtuale care nu se pot realiza în laborator;
- Pentru rezolvarea de probleme/fișe de exerciții și verificarea rezultatelor;
- Pentru recapitularea-fixarea unui material mai amplu;

Calculatorul poate fi extrem de util, deoarece simulează procese și fenomene complexe pe care nici un alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidență. Astfel, prin intermediul lui se oferă elevilor, modelări și ilustrări ale proceselor și fenomenelor neobservabile sau greu observabile din

diferite motive. **Prezentările Power Point** sunt deosebit de utile dacă profesorul corelează în mod optim obiectivele lecției cu întreg conținutul acesteia. Prezentările Power Point prezintă avantajul că permit o abordare multidisciplinară a unor secvențe ale lecției, contribuind astfel la dezvoltarea capacităților cognitive și afective ale elevului.

Implementarea **platformelor educaționale, utilizarea Resurselor educaționale deschise, a manualelor în format digital**, în Colegiul Național Cantemir Vodă, au contribuit la diversificarea cunoștințelor elevilor, accesibilizarea fenomenelor prin experimente virtuale și în felul acesta facilitarea înțelegerii unor fenomene greu de simulat în realitate sau în laborator. De asemenea, lecțiile în care se utilizează Calculatorul/ tabla interactivă asigură interdisciplinaritatea – se fac referiri în lecțiile de chimie și la noțiuni de fizică, biologie sau matematică. Avantajul lecțiilor în care se utilizează mijloacele TIC constă în gradul mai mare de implicare a elevilor în procesul de predare – învățare în clasă. Prin rezolvarea testelor cu imagini sugestive și dinamice are loc autoevaluarea, elevii putând urmări rezultatul testului și răspunsul corect în cazul în care un item a fost rezolvat greșit.

Deși avantajele utilizării T.I.C. în studiul chimiei sunt numeroase, elevul nu trebuie transformat într-un “robot” care să știe doar să folosească calculatorul/ tabla interactivă. El trebuie să realizeze, atunci când este posibil, experimentele reale, deoarece îi dezvoltă spiritul de observație, capacitatea de concentrare, răbdarea, atenția, abilitățile practice. De asemenea, utilizarea calculatorului nu trebuie să devină o obsesie, deoarece fiecare elev are dreptul la succes școlar, de aceea trebuie găsite metodele pedagogice adecvate în fiecare caz în parte. Nu trebuie deci să renunțăm la cretă, tablă și burete, la lucrul cu manualul în format letric, la rezolvarea de probleme și la efectuarea experimentelor reale, deoarece prin realizarea unei legături directe între experiența practică și ideile teoretice, studiul chimiei contribuie la formarea competențelor necesare dezvoltării personale a elevului.

În concluzie, putem spune că pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate la orele de chimie trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învățare, evaluare, cât și metodele moderne!

BIBLIOGRAFIE:

1. Miron Ionescu, Ioan Radu, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.
2. Romita Iucu, Marin Manolescu, Elemente de pedagogie, Editura Credis, București 2004.
3. Brut, Mihalea, Instrumente pentru E-Learning. Ghidul informatic al profesorului modern, Editura Polirom, Iași, 2006.

Integrarea copiilor cu CES în activitatea la clasă-jocul didactic

Prof.înv.primar Gliga Corina

Școala Gimnazială Ibanesti

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învățarea activă, participativă, stimulând inițiativa și creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivație intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv și atitudinal.

Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, așteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluții, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigații și cointeresarea continuă.

Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importanțe subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică și de locul acestuia în diferite sisteme de educație. Jocul are o valoare funcțională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanța îmbogățirii impresiilor copiilor despre viața și activitatea oamenilor dintr-o sferă largă, de domenii profesionale, accesibile înțelegerii lor.

Copilul se joacă de-a ceea ce a văzut sau a auzit. Modelele de urmat pe care el le transpune în joc izvorăsc din realitatea apropiată, din viața și activitatea adulților din preajma lui. Pe această cale își asimilează semnificația socială a rolurilor care îl așteaptă în viață.

Prin joc, copilul învață cu plăcere, devine interesat de activitățile ce se desfășoară. Datorită conținutului și modului de desfășurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al clasei, dezvoltă spiritul de echipă, de întrajutorare, formează și dezvoltă unele deprinderi elementare și de muncă organizată.

Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important și pentru realizarea sarcinilor educației morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independență, a disciplinei conștiente, a spiritului colectiv și a altor calități de voință și de caracter. În joc copiii învață să

se ajute unii pe alții, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Așadar, jocurile didactice exercită o influență pozitivă asupra întregii personalități a copilului. Ele pot însoți fiecare obiect de învățământ, fiecare lecție luând și forma unor întreceri, concursuri între toți elevii, între rânduri de bănci, grupe de elevi.

Voi prezenta în continuare câteva jocuri didactice folosite la educație plastică pentru dezvoltarea creativității.

Continuă tu!—este un exercițiu care cere îmbogățirea formei date. Se oferă spre observare o planșă pe care au fost desenate fragmente, elemente, forme: o mână, un cap de pește, un triunghi, o pălărie, o frunză, o petală și se cere elevilor să constituie, alegând dintre posibilități pe aceea care li se pare cea mai potrivită, pentru a realiza ei înșiși o compoziție, completând partea aleasă cu elementele care întregesc forma.

Un tablou neterminat—este un exercițiu care vizează imaginația, creativitatea, cât și inteligența și abilitatea de a desena. Se prezintă o lucrare neterminată (sunt trasate doar câteva linii) și se cere elevilor să o continue.

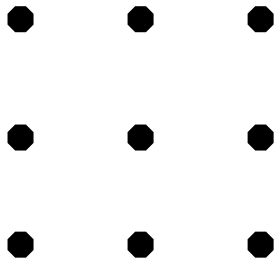
Crează un model—este un joc ce urmărește inventivitatea, simțul măsurii, ritmul și originalitatea. Se cere elevilor să folosească semnele: $\cap$, *, |, în orice poziție, în orice ordine și repetate de câte ori vor pentru a realiza un desen decorativ (friză, chenar sau un obiect astfel decorat).

Jocul Kim, dezvoltă memoria vizuală – grafică—o serie de 8 – 12 obiecte sunt puse pe catedră și se lasă un timp în câmpul vizual al copiilor, apoi se acoperă cu o pânză. Copiii vor desena toate obiectele pe care și le amintesc.

Tunelul—joc ce urmărește dezvoltarea memoriei vizuale, plecând de la datele percepute într-o anumită ordine. Un copil confecționează un colier din mărgelile multicolore cu o anumită alternanță de culoare. Colierul va fi introdus sub un tunel format dintr-o bucată de carton pliat în două. Copiii trebuie să-și imagineze și să spună ordinea perlelor la ieșirea din tunel (ordinea directă sau ordinea inversă).

Serii de desene—joc pentru dezvoltarea memoriei vizuale și atenției. Se execută la tablă, sub ochii elevilor, o serie de desene și, în timp ce atenția copiilor este distrasă, se șterge unul sau mai multe. Elevii trebuie să identifice desenul sau desenele care au fost șterse.

Jocul punctelor—elevii trebuie să unească cele nouă puncte cu numai patru drepte fără să ridice creionul de pe hârtie și fără să revină pe același traseu.

Gama jocurilor didactice este foarte variată. Imaginația învățătorului poate genera jocuri noi, dintre cele mai ingenioase.

Jocurile didactice contribuie la dezvoltarea unei gândiri creatoare, la formarea priceperilor și deprinderilor de activitate independentă. De aceea, metoda jocurilor trebuie să facă parte din strategiile didactice de predare-învățare.

Bibliografie:

Ludmila Preda, Mirela Paraschiv—Educația plastică în ciclul primar, Editura Didactica Nova, Craiova, 2007

Rafila Cotuna—Locul și rolul jocului didactic în învățare, Revista Învățământul primar nr. 3-4, Editura Miniped, București, 2009

Miron Ionescu, Ioan Radu—Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2010

Surse online

„SPORTUL ALTFEL”

Proiect propus în Calendarul Activităților Extrașcolare 2024

Prof.Hrițcu Mirela Alina
C.S.E.I., Rudolf Steiner” Hunedoara

A. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

1. Titlul proiectului : „SPORTUL ALTFEL”
2. Precizați tipul activității principale din cadrul proiectului - concurs cu probe sportive
3. Domeniul în care se încadrează proiectul: Domeniul sportiv-turistic
- 4: Ediția nr. Domeniul sportiv-turistic
5. Locul și perioada de desfășurare a activității principale (etapa națională/internațională/finală)
C.S.E.I., Rudolf Steiner” Hunedoara, str. Rândunicii, nr.1, 1 Iunie 2024
- 6: Număr participanți la proiect: 120
Participare directă 120
Participare indirectă
Participare online
- 7: Bugetul proiectului:

Buget total	Buget solicitat ME	Contribuție proprie/alte surse
7150	-	7150

- 8: Proiectul este cu participare: directă

C. REZUMATUL PROIECTULUI (*maxim 2500 caractere*)

Prezentați minim următoarele elemente ale proiectului dumneavoastră:

- a. Număr de elevi și număr de cadre didactice implicate; 120
- b. Beneficiarii direcți și indirecti;
Beneficiari direcți: elevii C.Ș.E.I „Rudolf Steiner,, Hunedoara , elevi din școlile speciale, centrele de pedagogie curativă, elevi cu nevoi speciale integrați în clase din școlile de masă.

Beneficiari indirecti: părinți, elevi și cadre didactice de la școli și grădinițe din județele participante, comunitatea locală.

- c. Activități propuse, în ordinea în care se vor desfășura;
Anunțarea proiectului pe forumul ISJ Hunedoara .
Înscrierea participanților.
Derularea concursului.
Distribuirea diplomelor și adeverințelor.
Diseminarea rezultatelor.
Redactarea raportului narativ și realizarea albumului foto.

d. Descrierea activității principale;

Activitatea principală constă în organizarea unui concurs cu probe sportive nonformale și neconvenționale, distractive. Participanții la concurs sunt elevii cu CES, înscriși în concurs. Pe lângă aceștia, se vor afla în concurs ca sprijin și suport moral voluntari, elevii de la școlile partenere. Probele de concurs sunt accesibile și ușor de parcurs, au grad crescut de distracție și bună dispoziție. Un juriu format din reprezentanți ai părinților, ai comunității locale și cadre didactice de specialitate va evalua și va acorda un punctaj pentru fiecare echipaj. Participanții la probele sportive vor fi premiați cu diplome și medalii, iar școlile partenere vor primi cupe.

e. Impactul educativ estimat asupra grupului țintă.

Ne dorim ca prin acest proiect să promovăm copiii cu nevoi speciale, merită să li se acorde înțelegere, șanse egale pentru viitor, importanță și mai mult decât orice respect.

La nivelul grupului țintă impactul activităților din proiect va conduce la:

Dezvoltarea capacității de empatie față de nevoile și caracteristicilor copiilor cu nevoi speciale;

Implementarea de noi posibilități de abordare și relaționare cu aceștia;

Creșterea stimei de sine în rândul elevilor cu nevoi speciale;

Formarea și dezvoltarea de comportamente pozitive în spiritul civic al toleranței și al acceptării diversității

B. PREZENTAREA PROIECTULUI

1. Argument justificare, context (analiză de nevoi) (*max.1500 caractere*);

Prin acest proiect ne propunem să aducem în atenția opiniei publice faptul că, deși au fost vitregiți de soartă, copiii cu nevoi speciale știu să se distreze, știu să se joace prin activități sportive adaptate potențialului fizic și psihic de care dispun. Sănătatea este o condiție indispensabilă pentru existența activă a omului, un bun de neprețuit care nu are “valoare de schimb” și nu poate fi riscată. Sportul adaptat constituie o ramură a sportului care utilizează structuri motrice, reguli specifice, condiții materiale și organizatorice modificate și adecvate cerințelor proprii diferitelor tipuri de nevoi speciale. Așadar, dorința de mișcare, spiritul de echipă, sentimentul bucuriei supreme la câștigarea vreunei probe, mulțumirea sufletească de a fi izbutit să ajungă la final, mândria de a fi prețuiți pentru ceea ce pot acei copii, credem că sunt argumente puternice care stau la baza acestui proiect prin care le arătăm că ne pasă.

2. Scopul proiectului;

Sensibilizarea comunității cu privire la acceptarea, integrarea și sprijinirea copiilor cu nevoi speciale în drumul lor către o viață demnă, prin activități sportive nonformale în mediu outdoor.

3. Obiectivele specifice ale proiectului;

Fiecărui obiectiv specific îi sunt subsumate una sau mai multe activități. Dacă obiectivele sunt formulate SMART, rezultatele decurg firesc chiar din obiective.

Exemplu de obiectiv specific pentru evaluare și diseminare: „Diseminarea rezultatelor proiectului în 30 unități școlare, într-un interval de 6 luni”.

Activități subsumate acestui obiectiv:

1. Constituirea unei baze de date cu profesorii participanți la proiect;

2. Realizarea unor materiale electronice cu rezultatele proiectului și transmiterea acestora către profesorii implicați;

3. Organizarea unor evenimente de diseminare în cele 30 de unități școlare, după finalizarea activității principale.

- dezvoltarea de abilități de relaționare și de comunicare socială, atât la copiii din grupul țintă cât și la partenerii implicați în proiect, prin activitățile cu caracter sportiv;

-valorificarea potențialului sportiv al fiecărui copil din grupul țintă;

-dezvoltarea stimei de sine, a încrederii în forțele proprii și totodată a personalității copiilor cu nevoi speciale;

-stimularea cooperării între cadrele didactice unitățile de învățământ partenere;

4. Descrierea grupului țintă căruia i se adresează proiectul;

Proiectul de adresează elevilor cu CES, indiferent de vârsta sau gradul deficienței pe care aceștia o au. Cadrele didactice, atât din învățământul special cât și cei care monitorizează copiii cu CES din învățământul de masă, vor trimite fișa de înscriere la activitate la adresa școlii coordonatoare, respectiv Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Rudolf Steiner„ Hunedoara. De asemenea, pentru fiecare elev participant, cadrele didactice îndrumătoare vor prezenta în ziua concursului o adeverință medicală eliberată de medicul de familie al elevului din care să rezulte că acesta din urmă este apt pentru a participa la competiții sportiv

Probele de concurs sunt neconvenționale, adaptate potențialului psihic și fizic al elevilor participanți, distractive și stimulative.

5. Beneficiarii direcți și indirecti;

Beneficiari direcți: preșcolarii și elevii din clasele 0–X din învățământul special și special integrat.

Beneficiari indirecti: preșcolari și elevi din învățământul de masă, părinți, cadre didactice, comunitatea locală.

6. Durata proiectului (minim 6 luni, max 12 luni);

1 aprilie 2024 – 31 octombrie 2024

7. Descrierea activităților (*trebuie să conțină minim informațiile de mai jos pentru fiecare activitate în parte – maximum 16.000 caractere pentru toate activitățile*):

a. Titlul activității;

„SPORTUL ALTFEL„

b.Data/perioada de desfășurare;

1 iunie 2024 / aprilie-octombrie 2024

c.Locul desfășurării;

C.S.E.I. „Rudolf Steiner” Hunedoara, str. Rândunicii, nr.1

d. Participanți (elevi, cadre didactice, părinți, reprezentanți ai comunității etc.);

Preșcolarii și elevii din clasele 0–X din învățământul special și special integrat.

e.Descrierea pe scurt a activității.

Participarea la concurs este directă și se face pe baza Fișei de înscriere alături de un Acord de Parteneriat semnat și ștampilat în două exemplare, până la data de 15 mai data poștei, pe adresa CENTRULUI ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „RUDOLF STEINER” HUNEDOARA, B-dul 1848, nr. 23, Hunedoara, jud. Hunedoara, cod poștal 331059. Pe plic va fi menționat numele responsabilului de activitate.

- Concursul se va derula în ziua de 1 iunie 2024, cu începere de la orele 10.00.
- Pentru elevii înscriși la concurs cadrele didactice însoțitoare vor prezenta o adeverință medicală eliberată de medicul de familie al elevului din care să rezulte că acesta din urmă este „apt pentru a participa la competiții sportive”.
- Fiecare unitate de învățământ poate înscrie la concurs un echipaj format din 8 elevi. Elevii vor fi însoțiți de cel mult 4 cadre didactice care-și asumă supravegherea acestora pe toată durata concursului.
- Juriul format din reprezentanți ai părinților și ai comunității locale va acorda punctaje pentru fiecare probă de concurs. Se vor acorda premiile I, II, III pentru fiecare nivel și categorie, și alte premii speciale, în funcție de opțiunile juriului.
- Cadrele didactice îndrumătoare vor primi adeverințe de participare.
- Diplomele și adeverințele de participare vor fi distribuite după ziua concursului, nu mai târziu de 1 octombrie 2024.

9. Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului, inclusiv impactul proiectului asupra grupului țintă, unității de învățământ și comunității. (*max. 2500 caractere*)

Diplome și medalii pentru elevi, adeverințe de participare pentru cadrele didactice, cupe pentru școlile participante.

Stimă de sine crescută la elevii cu CES.

Nivel crescut de comportamente sociale pozitive, abilități sportive dezvoltate, valorizare a potențialului fizic la elevii cu CES.

10. Modalități de monitorizare și de evaluare ale proiectului (*max. 1500 caractere*)

Cadrele didactice implicate direct în coordonarea și organizarea proiectului au următoarele atribuții :

- monitorizează numărul de înscrieri ;
- întocmesc dosarul proiectului ;
- organizează concursul ;
- informează la timp partenerii cu privire la activitățile din proiect;

- redactează raportul narativ ;
  - realizează albumul foto al concursului ;
  - distribuie diplomele, cupele, medaliile și adeverințele participanților
11. Modalități de asigurare a continuității /sustenabilității proiectului (*max. 1500 caractere*)

Dacă proiectul va fi de succes vom propune desfășurarea lui la nivel național.

12. Riscuri implicate de proiect și planul de răspuns (lipsa de finanțare de la ME, retragere parteneri, lipsa sponsori etc.) (*max. 1500 caractere*)

-estimarea nerealistă a bugetului necesar realizării proiectului-resurse insuficiente

13. Activități de promovare/mediatizare și de diseminare pe care intenționați să le realizați în timpul implementării proiectului (*max. 1500 caractere*).

- articole în presa scrisă locală

- diseminare pe site-ul ISJ Hunedoara

- album foto

14. Parteneri implicați în proiect descrierea parteneriatului (*roluri și responsabilități în proiect, adresa completă, nr. de telefon/fax, adresă poștă electronică /Site, persoană de contact și descrierea rolului, contribuției la organizarea proiectului - maxim 3000 caractere*).

1. PRIMĂRIA MUNICIPIULUI HUNEDOARA

Contribuie la premiarea participanților prin oferirea de pachete cu dulciuri.

2. DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU SPORT ȘI TINERET HUNEDOARA

DEVA, str. Ghe .Barițiu , nr.8

Direcția pentru sport și tineret pune la dispoziție materiale pentru buna desfășurare a concursului.

3.INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN HUNEDOARA

Deva, str. Ghe.Barițiu, nr.2

Monitorizează desfășurarea activității proiectului, certifică diplomele de participare și de premii

4. ASOCIAȚIA ACTIV HUNEDOARA

Deva, str. Panseluțelor, nr.18

Va asigura o parte din suportul material necesar pentru desfășurarea activităților.

5. Eurocenter Sport

Hunedoara, str.Avram Iancu

Importanța activităților extrașcolare în dezvoltarea psihocomportamentală a elevilor cu CES

Autor: Ianc Mariana

Bibliotecar: Liceul Tehnologic „Mihai Viteazu” loc. Vulcan, jud. Hunedoara

Activitățile extrașcolare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor școlarului, la organizarea eficientă a timpului liber.

În prezent, elevii cu dificultăți de învățare sunt integrați în învățământul de masă, acest lucru reprezentând o adevărată provocare pentru dascăli, care trebuie să se adapteze la nevoile personale, sociale și educaționale ale acestora. Fără abordarea adecvată a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în aceleași timp și anumite necesități, particulare, specifice, individualizate. Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității de învățare chiar dacă prezintă același tip de deficiență.

Activitățile extrașcolare sunt îndrăgite atât de copii, cât și de profesori în măsura în care: sunt valorificate și dezvoltate interesele și aptitudinile copiilor; de asemenea favorizează organizarea plăcută a timpului liber al elevilor; contribuie la optimizarea procesului de învățământ. Formele de organizare sunt dintre cele mai ingenioase, cu caracter relaxant, oferă libertate copiilor pentru a-și manifesta în voie spiritul de inițiativă, suscită implicarea liberă, constituind un sprijin pentru o activitate susținută. Prin activitățile extrașcolare se urmărește crearea unui sentiment de siguranță și încredere în forțele proprii, urmăresc lărgirea orizonturilor în procesul de învățământ, contribuind totodată la dezvoltarea armonioasă a copilului.

Rolul terapeutic al activităților extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai ușor socializarea copiilor cu CES. În funcție de specificul lor, aceste activități dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi și abilități cognitive și comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfășurându-se în afara cadrului tradițional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială. De-a lungul timpului, copiii cu CES au fost descriși ca având, pe lângă probleme cu cititul, scrisul, matematica etc, și alte

neajunsuri, precum: hiperactivitate sau deficit de atenție, semne ușoare de disfuncții neurologice, vorbire întârziată, nivel scăzut de motivație, probleme emoționale.

Potențialul activităților extrașcolare este generat de căutarea soluțiilor optime. Succesul este garantat, dacă ai încredere în creativitate, fericire și dragoste pentru copii, dar important este să-i lași pe ei să conducă spre acțiuni valoroase. Copiii cu CES sunt o categorie specială, însă pornind de la principiile care stau la baza educației și anume:

- copiii au dreptul să învețe împreună, indiferent de dificultăți și de diferențe,
- fiecare copil este unic și are un anumit potențial de învățare și dezvoltare,
- școala și comunitatea asigură șanse egale de acces la educație pentru toți copiii.

Pornind de la aceste aspecte, în experiența personală de bibliotecar, pot spune că folosind diverse strategii și intervenții utile, copiii participă de bună voie, cu dăruire și entuziasm la activități extrașcolare. Am să vorbesc despre „Clubul de lectură” din școala noastră. Pentru început am creat un climat propice desfășurării acestui „club de lectură.”

S-a început cu o vizită la bibliotecă, propunându-ne să trezim copiilor dorința de a se apropia de carte, dorința de a pătrunde în universul liniștit al unei biblioteci precum și respectul față de carte și față de cel ce a scris-o. În următoarele întâlniri au fost entuziasmați să organizăm o expoziție. Contactul cu cartea, cu paginile unei cărți îngalbenite de timp, a fost de-a dreptul fascinant, creându-se astfel, un climat afectiv-pozitiv.

Cititul și scrisul sunt cele mai importante abilități pentru creșterea intelectuală a unui copil. Atunci când vorbim de dezvoltarea cititului la copiii cu CES ar trebui să ne întrebăm, cât de dezvoltată este înțelegerea literelor și a cuvintelor? Atunci când evaluăm cititul, materialele trebuie să fie alese cu atenție, motiv pentru care am ales cărți cu imagini pentru a le stârni interesul. Pentru a încuraja spiritul de echipă am solicitat cooperarea colegilor de clasă, care au citit anumite fragmente din cărți, creând un climat confortabil, stimulând totodată încrederea în sine și a motivației de învățare. Încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, a condus formarea unei atitudini pozitive, materializată prin realizarea unor desene de către copiii cu CES, ca urmare a lecturării efectuate de către colegii de clasă. Lucrările copiilor cu CES au fost expuse, însoțite de o poveste...

Centrarea învățării pe activitatea practică este foarte importantă, deoarece, sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile, folosirea învățării afective s-au bazat pe încurajarea independenței. Încurajarea eforturilor, sprijin, apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor școlare, fără a crea dependență; folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat și evidențiat cel mai mic progres, sunt atitudini care stau la baza integrării elevilor cu CES.

Introducându-i în universul bibliotecii, le dezvoltăm respectul față de carte, față de colecțiile unei biblioteci, cultivarea dorinței de răsfoi și de a păstra în bună stare cartea și nu în ultimul rând conștientizarea că biblioteca este „loc” în care se găsesc foarte multe informații, altfel spus „un palat fermecat cu de toate” iar cheia palatului ne cere să știm să o folosim.

În concluzie, a învăța să citești este o provocare chiar și pentru copiii cu o inteligență medie, iar pentru copiii cu dificultăți de învățare poate fi o adevărată frustrare. În ciuda acestor probleme, cu efort susținut, aproape toți copiii dobândesc această abilitate de a citi. O recomandare importantă înaintea lecturii propriu-zise:

- a se citi titlul împreună, prezentarea ilustrațiilor de pe copertă sau din interiorul cărții, lecturarea cu voce tare, urmate de dezbateri. Lăudați-le ideile! Aceștia sunt pași mărunți, dar facuți zilnic ating obiective importante cu rolul de a contura profilul personalității copiilor.

Educația prin activitățile extracurriculare are drept scopuri stabilirea și cultivarea talentelor, aptitudinilor, respectarea unui stil de viață civilizat, stimularea creativității în diferite domenii. Grijă față de timpul liber, cunoașterea dorințelor copiilor și respectarea acestora trebuie să le ofere destindere, încredere, relaxare, bună dispoziție, datorită afirmării și recunoașterii calităților de care dă dovadă și față de care manifestă un interes sporit. Activitatea educativă școlară dezvoltă gândirea critică, stimulează participarea tinerei generații în luarea deciziilor responsabile. Elevii trebuie să fie îndrumați și încurajați să dobândească: o gândire independentă, toleranță față de ideile noi, posibilitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi soluții de rezolvare a lor. Dacă activitățile vor fi bine pregătite, producând interes, bucurie, acumulare de cunoștințe, copiii vor participa cu mare drag și se vor implica profund în cadrul lor.

Bibliografie:

1. ABRUDAN, C. - „Psihopedagogie specială”, Ed Imprimeriei de Vest, Oradea, 2003
2. GHERGUT, A, FRUMOS L, RAUS G - „Educatia speciala. Ghid metodologic”, ed. Polirom, Iași, 2016
3. MAG, ALINA, GEORGETA - „Interventii educationale în școala incluzivă românească. Ghid de bune practici”. Volum colectiv. Editia 1 - Ed. Prouniversitaria, 2023.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Ivan Mihaela Ancuța

Școala Gimnazială Mănești, profesor pentru învățământ preșcolar

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu P.N. Mănești

Nivel I - Grupa mică „Năzdrăvanii”

EDUCATOARE: Vulpoi (Ivan) Mihaela Ancuța

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „ Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: În ogradă la bunici

TEMA ACTIVITĂȚII: Cei trei purceluși

MIJLOC DE REALIZARE: Activitate integrată (ADP+ADE+ALA)

TIPUL ACTIVITĂȚII: Mixtă

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

❖ **Activități pentru dezvoltare personală:**

Rutine:

- Întâlnirea de dimineață: „*Purcelușii ne-au pregătit surprize*”
- Salutul, Prezența, Calendarul naturii;
- „*Sunt prietenul animalelor*” – deprinderea de a iubi și proteja animalele

Tranziții:

- *Am o căsuță mică- joc cu text și cânt*
- *Bună dimineața, cer frumos!-poezie*
- *Măinile sus-jos-joc cu text și cânt*

❖ **Activități pe domenii experiențiale:**

- Domeniul Limbă și Comunicare- Educarea limbajului:

Tema: *Cei trei purceluși*

Mijloc de realizare: povestirea educatoarei

- Domeniul estetic și creativ – Educație artistico-plastică:

Subiectul plastic: Prietenii purcelușilor

Tema plastică: pata de culoare

❖ **Jocuri și activități liber-alese:**

Construcții: *Căsuța purcelușilor* – prin suprapunere și alăturare

Joc de rol: *De-a gospodinele - prăjituri pentru cei trei purceluși* – joc creativ

Joc de atenție: **Găsește purcelușul**

Joc de mișcare: *Purcelușii la salată!*

SCOP: Formarea capacității de a audia cu atenție un text și de a reproduce în ordine cronologică evenimentele și consolidarea deprinderii de a obține o compoziție plastică prin diferite tehnici de pictură.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

Mesaje orale în context de comunicare cunoscute.

Activare și manifestare a potențialului creativ.

COMPORTEMENTE VIZATE:

1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor (comunicare expresivă).

3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plactice.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE - La sfârșitul activității copiii vor fi capabili:

O₁ - să precizeze titlul și autorul;

O₂ – să redea în ordine cronologică evenimentele cu ajutorul imaginilor sugestive (copiii de 3-4 ani vor povesti doar 3-4 imagini, cei de 4-5 ani vor folosi peste 5 imagini în povestirea lor);

La nivel lent, copilul va povesti 1-2 imagini în cinci minute, la nivel normal – va povesti 3-5 imagini în 5 minute, la nivel avansat va povesti toată povestea

O₃ – să aplice acuarele pentru a obține forme spontane prin diferite tehnici;

În funcție de nivelul individual copilul lent va picta în 10 minute, copilul dezvoltat normal va picta în 7 minute, iar cel mai avansat va picta în cel mult 5 minute;

O₄ – să construiască prin suprapunere și alăturare, căsuța purcelușilor;

O₅ – să prepare prăjituri pentru cei trei purceluși;

O₆ – să alerge către obiectul indicat, la semnalul educatoarei.

STRATEGII DIDACTICE:

a. *Metode și procedee:* conversația, explicația, Traseul gândurilor, exercițiul, povestirea, jocul de mișcare, jocul de atenție, metoda diamantului, turul galeriei.

b. *Material didactic:* calendarul naturii, laptop, imagini din povești, siluetele animalelor domestice din polistiren, acuarele, biscuiți, cremă de cacao, bomboane colorate, șorțulețe, cuburi colorate din lemn, căsuțele purcelușilor, copaci, iarbă, purceluș de pluș, recompense.

EVALUARE:

- Evaluare continuă prin aprecieri;

- Verificare orală, observarea permanentă a comportamentului, analiza și corectarea imediată a răspunsurilor.

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

DURATA: o zi.

BIBLIOGRAFIE:

1. Culea, L. (2009). *Aplicarea noului curriculum pentru educația timpurie - O provocare?*. Pitești: Editura Diana.
2. *Curriculum pentru educație timpurie* (2019). Ministerul Educației Naționale.
3. Gavra, R. (2008). *Totul...pentru copil - Ghid pentru educatoare și directori*. Pitești: Editura Diana.
4. *Metodica predării activităților plastice în grădinița de copii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, anul 1969.

5. Stan L., *Pedagogia preșcolară și școlară mică*, Editura Polirom, București, anul 2016.
6. Tomșa Gh. (2005). *Pedagogie preșcolară și școlară*. București: Editura V&I Integral.
7. Walsh K.B., Hansen K.A., Kaufmann R. (1999). *Crearea claselor după necesitățile copilului*. București: Editura C.E.D.P. Step by Step.
8. Varzari E., Taiban M., Manasia V., Gheorghian E. (1971). *Cunoașterea mediului înconjurător și dezvoltarea vorbirii – Metodică*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

SCENARIUL ZILEI

▪ *Rutină și tranziție:* Ne vom pregăti pentru activități. Copiii se vor așeza pe scăunele în semicerc. „Am o căsuță mică”.

Rutină: Întâlnirea de dimineață: „Purcelușii ne-au pregătit surprize!”

Salutul: „Bună dimineața, copii! Salutul se va realiza prin intermediul poeziei „Bună dimineața, cer frumos!”.

Se va face prezența, iar după această etapă, copiii vor fi direcționați spre locul unde vor completa *Calendarul Naturii*, ajutați de întrebările: „În ce anotimp suntem?”, „În ce lună ne aflăm?”, „În ce zi a săptămânii suntem?”, „Cum este vremea astăzi?”, „Cum ne îmbrăcăm?”

Împărtășirea cu ceilalți: - Se poartă o discuție despre animalele domestice, iar copiii vor spune informații despre acestea. Pentru a fi mai interactivă activitatea, se va desfășura un joc ce se numește ”Traseul gândurilor”. Se va folosi un ghem de ață, ce va circula de la un copil la altul, fiecare spunând un animal domestic . La final se va forma o pânză de ață ce va reprezenta toate animalele amintite de copii .

Noutatea zilei- se prezintă sub formă de surpriză. La grupa noastră apare poștașul cu o scrisoare și un cadou. Scrisoarea este de la un fermier care a auzit că în această grupă copiii sunt foarte cuminți și harnici. El vine în ajutorul lor cu multe materiale, jocuri și activități surpriză cu ajutorul cărora copiii pot obține multe recompense.

Prima surpriză, este o povestire prezentată de educatoare care se numește „Cei trei purceluși”.

Se precizează numele poveștii și sarcinile ce revin copiilor: de a asculta cu atenție povestea, pentru a răspunde corect la întrebări.

După anunțare, se va trece la redarea poveștii, respectându-se succesiunea momentelor ei principale. Pe măsură ce se derulează povestirea, educatoarea atrage atenția copiilor asupra expresiei personajelor, accentuează

intonația și își modifică vocea atunci când redă replicile acestora. În încheiere, copiii au sarcina de a așeza imaginile din poveste în ordinea cronologică și să completeze Diamantul de pe perete.

Rutină: Copiii se încolonează și părăsesc sala de grupă pentru a merge la baie, după care vor servi masa.

Jocuri și activități liber-alese. În continuare, copiii pornesc prin sala de grupă, către locul în care sunt pregătite cele trei centre de activitate deschise, prin intermediul tranziției „*Mâinile sus-jos*”.

La activitatea pe centre sunt inserate elemente din poveste, realizând astfel integrarea conținuturilor.

Se intuiesc materialele descoperite la centre. Prezentarea este însoțită de explicațiile de rigoare referitoare la sarcinile de rezolvat, specificul unor materiale și rezultatele dorite a fi obținute. Se amintește copiilor comportamentul dezirabil în cazul acestor activități – vorbim în șoaptă pentru a nu-i deranja pe alții, să lucrăm frumos, să utilizăm cu grijă materialele, apreciem și protejăm lucrările făcute de colegi și cooperăm pentru realizarea acestora.

Copiii aleg liber centrul la care lucrează și pot să-l schimbe după ce și-au realizat sarcinile. În timp ce copiii lucrează, se bucură de monitorizarea și sprijinul educatoarei la nevoie.

- **ARTĂ: ADE-DEC: Activitate artistico-plastică – *Prietenii purcelușilor***, copiii vor picta diverse animale domestice, cu ajutorul materialelor puse la dispoziție. Precizez copiilor faptul că în realizarea temei sunt liberi să aleagă ce materiale și instrumente doresc de pe masă și să picteze cum consideră ei că este mai frumos.
- **CONSTRUCȚII: *Căsuța purcelușilor***, copiii au sarcina de a construi prin alăturare și suprapunere, căsuța celui de-al treilea purceluș, cu ajutorul materialelor puse la dispoziție.
- **JOC DE ROL: *De-a gospodinele-prăjituri pentru purceluși*** - copiii vor avea de preparat prăjituri pentru cei trei purceluși.

Tranziție: Microfonul fermecat - ce mi-a plăcut cel mai mult astăzi!"

În încheierea activității, educatoarea le propune copiilor să desfășoare jocuri distractive.

1. *Purcelușii la salată!*

2. *Găsește purcelușul.*

Se explică regulile jocurilor, se execută cu întreaga grupă.

Se fac aprecieri asupra modului de desfășurare al întregii activități și oferă copiilor recompense.

PROIECT DE ACTIVITATE

JUGĂNARU C. DANA IOANA

GRĂDINIȚA: „LUMINIȚA” SECTOR 2, BUCUREȘTI ,Profesor Învățăământ preșcolar

EDUCATOARE : Jugănaru Dana Ioana

GRUPA : Grupa mare 3

TEMA ANUALĂ:" Cum a fost, este și va fi pe pământ? ”

TEMA SĂPTĂMÂNII: "Dinozaurii, o lume dispărută!"

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Domeniul limbă și comunicare (DLC) – Educarea limbajului

TEMA ACTIVITĂȚII : „Călătorie în lumea dinozaurilor”

TIPUL DE ACTIVITATE : Consolidare de cunoștințe

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic

SCOPUL ACTIVITĂȚII :

- Consolidarea și sistematizarea cunoștințelor despre dinozauri, pe baza unor imagini reprezentative.
- Îmbogățirea și activizarea vocabularului cu cuvinte și expresii noi.
- Consolidarea deprinderii de despărțire în silabe sau alcătuire de propoziții cu termenii specifici lumii dinozaurilor.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE :

La sfârșitul activității toți copiii vor fi capabili:

- Să formuleze propoziții cu ajutorul imaginilor.

Obiectivul se consideră realizat dacă toți copiii reușesc să formuleze cel puțin o propoziție.

- Să reprezinte grafic propozițiile și numărul de cuvinte al acestora.

Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare copil reprezintă grafic o propoziție, precum și numărul de cuvinte pe care îl conține.

- Să despartă corect în silabe cuvântul sugerat în imagine.

Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare copil numit desparte corect cuvântul în silabe .

- Să completeze propozițiile cu termeni potriviți.

Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare completează propoziția folosind cuvinte potrivite.

SARCINA DIDACTICĂ:

- Să formuleze propoziții simple și dezvoltate.
- Să despartă cuvintele în propoziții și să denumească din câte silabe este format cuvântul.
- Să completeze propozițiile cu cuvinte potrivite.

REGULILE JOCULUI:

Copiii vor fi împărțiți în două echipe.

Câte un copil de la fiecare echipă va extrage câte un bilet, care conține probele de joc.

În funcție de fiecare probă de joc, copilul nominalizat:

- ➔ va descrie imaginea,
- ➔ va formula propoziții cu cuvintele din imagini,
- ➔ va reprezenta grafic propoziția și numărul cuvintelor din care este formată,
- ➔ va despărți cuvintele în silabe și va spune din câte silabe este format cuvântul,
- ➔ va completa propoziția cu termeni potriviți.

ELEMENTE DE JOC: Surpriza, întrecerea, mânăuirea materialelor, aplauze, ghicitori, recompense.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe, individual

STRATEGII DIDACTICE:

1. **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul, problematizarea, cubul.
2. **MATERIAL DIDACTIC:** plicuri cu probe, planșe, cufăr, jetoane, recompense, cubul.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC: Curriculum pentru învățământul preșcolar-2009

Activitatea integrată din grădiniță-2008

Antologie de proiecte tematice pentru activități integrate– Ed. Diana 2009

Revista învățământului preșcolar” ,nr. 1-2-3-4/2009, București 2009

Laborator preșcolar, Liliana Ezechil, Mihaela Păiși Lăzărescu , Ed. V &

Integral

DURATA: 30-35 minute

LOCUL DE DESFĂȘURARE: Sala de grupă

Evenimentul didactic	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare
1.Moment organizatoric	Se crează condițiile corespunzătoare pentru a asigura buna desfășurare a activității: -pregătirea materialului de lucru; -așezarea scăunelilor sub formă de semicerc; -introducerea copiilor în ordine în sala de grupă.	Conversația	Stimularea interesului pentru activitate.
2.Captarea atenției	Acest moment se realizează printr-un cadou lăsat la ușa clasei. Acolo se află un balon, care are în el un un bilet. Vom sparge balonul pentru a afla ce se află înăuntru. Le citesc copiilor scrisoarea: „Dragi mei, copii, Numele meu este Dino și astăzi vă propun o călătorie în lumea mea. V-am adus un coș plin cu surprize, cu numeroase probe pe care va trebui să le	Conversația Balon Scrisoare	Observarea comportamentului verbal și nonverbal.

	<p>parcurgeți pentru a ajunge acolo. Sunteți pregătiți? Am auzit că voi sunteți foarte isteți și cu siguranță vom reuși împreună.</p> <p style="text-align: center;">Cu drag, Dino”</p>	Coș cu surprize	
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	<p>Se realizează prin intermediul versurilor:</p> <p>„Astăzi, dragi copii, vom călători În lumea minunată a dinozaurilor, Ne vom juca, ne vom distra, Dar, desigur vom și învăța.”</p> <p>Se precizează că, în această călătorie vor trebui să dovedească faptul că ei: cunosc lumea dinozaurilor, descriu imaginile ce surprind mediul lor de viață, completează enunțurile ce vizează caracteristicile acestora.</p>	Conversația Explicația	Observarea comportamentului copiilor.
Reactualizarea cunoștințelor	<p>Reactualizarea cunoștințelor se va realiza prin intermediul unui joc: ”Desparte și asază la locul potrivit”!</p> <p>Copiii vor extrage o imagine, o vor denumi, apoi vor despărți cuvântul în silabe și vor așeza imaginea pe norul potrivit în funcție de numărul de silabe.</p>	Conversația Explicația	Aprecieri asupra răspunsurilor.
4. Dirijarea învățării	<p>Explicarea regulilor jocului și a modului de desfășurare</p> <p>Se explică faptul că jocul va fi desfășurat pe echipe: „Echipa dinozaurilor zburători” și „Echipa dinozaurilor acvatici”. Pentru fiecare sarcină rezolvată corect, echipa primește o steluță. Acestea se vor număra la sfârșitul activității de către copii și se va desemna astfel echipa câștigătoare.</p> <p>Executarea jocului de probă</p>	Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul	Aprecieri asupra răspunsurilor și comportamentului, recompensarea răspunsurilor corecte.

	Se execută un joc de probă, oferindu-se explicații suplimentare în cazul în care se constată că regulile	Demonstrația	
--	--	--------------	--

	<p>sau modul de desfășurarea jocului nu au fost înțelese corect.</p> <p>Proba I: „Cufărul cu vederi din spațiu” - copiii vor extrage din cufăr o „vedere”, cu ajutorul căreia vor formula o propoziție.</p> <p>Proba II: Copiii vor trebui să reprezinte grafic numărul de cuvinte din propozițiile formulate anterior.</p> <p>Proba III: Să despartă în silabe cuvintele din imagini (voi pregăti plicuri care vor conține mai multe imagini. Copiii vin pe rând, din fiecare echipă, extrag un plic și despart în silabe cuvântul din imagine</p>	<p>Exercițiul Jocul Conversația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Conversația Exercițiul</p>	<p>Aprecieri verbale.</p> <p>Răspunsurile corecte sunt recompensate.</p> <p>Aprecieri verbale</p>
--	--	---	---

5. Asigurarea retenției și obținerea performanței	<p>Copiii vor închide ochii, urmând a găsi un cub, pe fețele căruia sunt scrise mai multe propoziții.</p> <p>Acestea vor trebui completate, folosind cuvintele potrivite.</p>	<p>Conversația</p> <p>Problematizarea</p>	<p>Aprecieri verbale</p>
6. Încheierea activității	<p>Se fac aprecieri individuale și globale cu privire la modul în care copiii și-au îndeplinit sarcinile. Copiii numără recompensele pentru a vedea care echipă a câștigat .</p>	<p>Conversația</p>	<p>Aprecieri finale, individuale și colective.</p>

Zapând prin viață: Patrick Modiano, “În cafeneaua tinereții pierdute”

Monica Mitea

Prof. Colegiul Național “Ion Maiorescu” – Giurgiu

Titlul romanului publicat în anul 2007 de autorul francez Patrick Modiano (n. 1945/premiul Nobel – 2014) – “În cafeneaua tinereții pierdute” – are rezonanțe proustiene, dar – chiar dacă se pot găsi vagi aspecte tematice asemănătoare – cartea respiră o altă atmosferă, cea a Parisului de la mijlocul secolului al XX-lea. Viața se scurge altfel, personajele lui Modiano trăiesc într-o societate care se mișcă mai rapid, impunând până și boemei ritmurile ei.

Figura centrală, Louki (pe numele adevărat – Jacqueline Delanque) este o prezență discretă, retrasă, tăcută. Totuși, ochiul care o studia cu atenție o “vedea”, o “simțea”, îi sesiza timiditatea, gesturile domoale, surâsul, tăcerea. Nu trecea neobservată. Bea la fel de mult ca prietenii ei. Citea cartea “Orizonturi pierdute” (cuvântul “pierdut” apare – semnificativ – și în titlul romanului). Provine dintr-o familie cu probleme: tatăl îi este necunoscut, mama – plasatoare la Moulin Rouge, căreia slujba îi ocupă serile și nopțile. Louki fuge de acasă, vagabondând pe străzi. “Nu eram cu adevărat eu decât în clipa în care plecam”. Se găsește într-o fugă perpetuă. O fugă de ce? De sine însăși? O fugă încotro? În căutarea unui sens? Ce fel de fugă? Aflată sub semnul unui sentiment de gol, de vid existențial? Viața îi este “ca un maidan fără niciun stâlp indicator”.

“Omul are nevoie de ceva pentru care să trăiască” – spune dr. Viktor Frankl, psihiatru și scriitor, în cartea sa “Omul în căutarea sensului vieții”. Negăsind ceea ce căuta nici în peregrinările sale prin “zonele neutre”, prin hoteluri, cafenele și cartiere, nici în cochetarea cu doctrine oculte, nici în viața boemă din cafeneaua Le Condé, nici în scurtul său mariaj, Louki se pregătea de fapt pentru Marea Plecare. Așa cum o “ștergea” de acasă în copilărie, o va “șterge” și din propria ei viață.

Zacharias, Tarzan, Jean-Michel, Fred, Ali Cherif, Annet, Don Carlos, Mireille, Adamov ... trec prin viața lui Louki precum imaginile diverselor canale de televiziune atunci când zapăm cu telecomanda, fără a putea face priză la ceva anume. Sunt fără relief, nu știm aproape nimic despre ei. “Atâția oameni întâlniți la începutul vieții, pe care nu-i vom ști niciodată și pe care nu-i vom recunoaște nicicând.” Pentru a găsi sensul trebuie să sondezi profunzimea, iar Louki se menține în orizontalitate sau se apropie de curente spirituale în care nu se regăsește, ele nu o definesc, îi rămân străine. Ai nevoie de un reper care să capteze o formă de sacralitate. Spațiile prin care “bântuie” Louki (hoteluri, cartiere, străzi, cafenele) par să aibă totuși “un punct atractor”: cafeneaua Le Condé. Aici se simte Louki cel mai bine, adăpostită într-un loc retras, dar absorbind privirile celor din jur. În final dispare însă și cafeneaua, nimic nu mai amintește de ceea ce fusese odată: “Până și fantomele muriseră.” Este doar un surrogat de sacralitate, nu rezistă Timpului. (Cafenelele sunt locuri predilecte ale scriitorilor care trăiesc în Paris, să ne gândim doar la recentul “Dimineți la Café Rostand” al lui Ismail Kadare.)

Idea obsedantă a cărții lui Modiano este preluată din filosofia nietzscheană: Eterna Reîntoarcere a Aceluiași – formă de acces (prin scris, prin memorie, poate și altfel) la trecutul care înghite momentele

importante ale vieților noastre. “Și astăzi mi se întâmplă să aud seara, pe stradă, un glas care mă strigă pe numele mic. [...] glasul lui Louki. Mă întorc, dar în spatele meu nu-i nimeni. [...] Totul urmează să reînceapă exact ca înainte. Aceleași zile, aceleași nopți, aceleași locuri, aceleași întâlniri. Eterna Reîntoarcere.”

Din povestirile celor patru voci narative (un student la școala de mine, un detectiv particular, Louki și amantul ei Roland) se conturează chipul neclar și plin de ambiguități al eroinei.

Cartea pe care o citea Louki (“Orizonturi pierdute”), cafeneaua, arborele din finalul cărții sunt toate simboluri ale sfârșitului unei lumi. Pentru că, da, atunci când moare un om, moare cu el o lume.

Bibliografie:

Modiano, Patrick: “În cafeneaua tinereții pierdute”, Ed. Art, București, 2014

Frankl, Viktor E.: “Omul în căutarea sensului vieții”, Ed. Meteor Press, București, 2009

METODE DE DEZVOLTARE A GÂNDIRII CRITICE A ELEVILOR

Prof. Elena Munteanu,

Colegiul Național "Mircea Eliade" Reșița

Starea de bine a copiilor la școală poate fi definită atât în termeni fizici, legați de siguranța personală și sanitară, dar și în termeni "psihologici", în ceea ce privește motivația, interesul, dezvoltarea armonioasă a personalității acestora. Mă voi apleca astăzi asupra metodelor de dezvoltare a gândirii critice a elevilor, ca modalitate de dezvoltare a creativității și a puterii de exprimare personală, în vederea îmbunătățirii stării de bine a acestora.

A gândi critic înseamnă a fi curios, a pune întrebări despre sine și despre lume, a căuta răspunsuri, a căuta cauze și a găsi alternative la atitudini deja fixate, a adopta o poziție pe baza unei întemeieri argumentate și a argumenta logic argumentele celorlalți, a gândi neconvențional.. Dezvoltarea gândirii critice, predarea interactivă urmărește așezarea învățământului pe baze pragmatice și pregătește integrarea copiilor într-o societate democratică a concurenței ideilor și a pluralității punctelor de vedere.

Copiii descoperă o nouă experiență inter-relaționând în grupuri de învățare activă: aceea de a studia, investiga și capătă încredere în capacitățile individuale și ale grupului

Metodele activ-participative sunt toate acele metode capabile să mobilizeze energiile copilului, să-i concentreze atenția, să-l facă să urmărească cu curiozitate și interes activitatea, care-l îndeamnă să pună în joc imaginația, înțelegerea, cu accent pe învățarea operațională, prin acțiune, și care facilitează și intensifică schimbul spontan de informații, care imprimă un puternic caracter formativ-educativ, iar ca finalitate au dezvoltarea unor capacități de a strânge, sistematiza, asocia și comunica informații cu scopul de a crea condiții care să favorizeze dezvoltarea.

Cadrelle didactice trebuie să se implice în mod activ în implementarea metodelor/ strategiilor activ-participative, deoarece trebuie să-și adapteze stilul didactic în funcție de fiecare tip de copil și trebuie să cunoască foarte bine copiii și problemele lor, pentru a putea da sarcini de învățare în funcție de o metodă/tehnică sau alta pentru a realiza o mare varietate de capacități.

Metodele pentru dezvoltarea gândirii critice se integrează într-un cadru specific de predare - învățare, diferit fundamental de abordarea tradiționalistă, în cadrul căreia elevului i se dă de-a gata informația. Acest tipar este structurat pe trei etape:

- **Evocarea** – În această etapă elevii sunt solicitați să-și amintească ceea ce știu sau ceea ce cred că știu în legătură cu tema ce urmează să fie abordată;
- **Realizarea sensului** – moment în care elevii iau contact cu noile conținuturi și le trec prin filtrul propriei gândiri.
- **Reflecția** – moment ce marchează momentul în care elevii își însușesc cu adevărat noile cunoștințe, exprimându-le cu propriile cuvinte și analizându-le.

În continuare voi prezenta câteva dintre metodele de dezvoltare a gândirii critice care, din punctul meu de vedere, sunt deosebit de importante și folositoare pentru stimularea cooperării și creativității elevilor.

1. METODA CELOR ȘASE PĂLĂRII GÂNDITOARE (6 THINKING HATS)

De multe ori, cele mai bune soluții vin atunci când schimbăm felul în care gândim despre probleme și le abordăm din diverse perspective. Această metodă ajută elevii să evite confuzia ce rezultă din multitudinea de unghiuri ce încețoșează gândirea uneori. Această metodă a fost creată de Edward de Bono în 1985. Aceasta te forțează să gândești înafara stiului tău de gândire și să privești la o problemă din numeroase perspective. Pentru succesul acestei metode este important ca materialul didactic să fie bogat în conținut, iar pălăriile să fie colorate, ca să îi atragă pe elevi.

- **Pălăria albastră** – este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă cu controlul discuțiilor, extrage concluzii- clarifică/ alege soluția corectă.
- **Pălăria albă** – deține informații despre tema pusă în discuție, face conexiuni, oferă informația exact cum a primit-o. Este neutră, participanții sunt învățați să gândească obiectiv- deține informații exacte.
- **Pălăria roșie** – își exprimă emoțiile, sentimentele, supărarea, față de personajele întâlnite, nu se justifică- transmite emoții.
- **Pălăria neagră** – este criticul, prezintă posibilele riscuri, greșeli la soluțiile propuse, exprimă doar judecăți negative- este pesimistul.
- **Pălăria verde** – oferă soluții alternative, idei noi- generează noi idei. Gândirea laterală îi este specifică.
- **Pălăria galbenă** – este creatorul, simbolul gândirii pozitive și constructive, explorează optimist posibilitățile, crează finalul- efortul aduce beneficii.

Elevii trebuie să cunoască foarte bine semnificația fiecărei culori și să-și prezinte perspectiva în funcție de culoarea pălării pe care o poartă. Nu pălăria în sine contează, ci ceea ce reprezintă ea. În cadrul acestei metode, elevii au posibilitatea să interacționeze, să pună întrebări și să își exprime puncta de vedere, să abordeze perspective diferite, să negocieze și să ajungă la un consens, o abilitate foarte importantă pentru viitor.

2. TEHNICA CIORCHINELUI (CLUSTERING)

Această tehnică îi încurajează pe elevi să gândească liber, deschis, să evidențieze conexiuni între idei.. Realizarea unui ciorchine grafic presupune mai multe etape:

- Scrierea unei noțiuni sau a unei propoziții – nucleu în mijlocul tablei (de exemplu: „Călătorii”)
- Identificarea și scrierea a cât mai multor cuvinte ce le vin elevilor în minte în legătură cu noțiunea sau tema abordată.
- Legarea cuvintelor sau ideilor prin trasarea unor linii sau săgeți, evidențiind conexiunile pe care elevii le intuiesc între noțiuni. Pentru succesul unei asemenea abordări, elevii trebuie:
  - Să scrie tot ce le vine în minte referitor la tema pusă în discuție

- Să nu evalueze ideile propuse, ci doar să le noteze
- Să nu se oprească din scris până nu epuizează toate ideile care le vin în minte sau până nu expiră timpul alocat
- Să lase să apară cât mai multe idei și conexiuni, fără a limita numărul lor

Această tehnică se aplică atât în faza de evocare cât și în cea de reflecție. Folosită în grup, această tehnică oferă elevilor posibilitatea de a lua cunoștință de ideile colegilor, cât și de asociațiile dintre aceste idei.

3. METODA CUBULUI

Această strategie de predare –învățare, descoperită în 1980 urmărește un algoritm ce vizează descrierea, comparația, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogățit cu noi cunoștințe sau a unei situații privite din mai multe perspective.. Aceasta presupune utilizarea unui cub (real sau imaginar) care are diferite instrucțiuni notate pe fiecare față, după cum urmează:

- Descrie – Cum arată?
- Compară – Cu ce seamănă și de ce diferă?
- Asociază – La ce te face să te gândești?
- Analizează – Din ce e făcut?
- Aplică – Cum poate fi folosit?
- Argumentează – E bun sau rău? De ce?

Educatorul le cere elevilor să scrie despre un anumit concept sau despre o anumită temă, parcurgând toate cele șase fețe ale cubului. Este preferabil să se respecte ordinea prezentată pentru că aceasta îi conduce pe elevi în mod treptat spre o gândire complexă. O activitate desfășurată pe baza acestei metode pune în evidență operațiile de gândire implicate în învățarea unui conținut. Strategia dă rezultate foarte bune la activități de observare desfășurate frontal, cadrul didactic găsind pentru fiecare participant câte o sarcină care să motiveze învățarea.

4. ȘTIU/ VREAU SĂ ȘTIU/ AM ÎNVĂȚAT (KWL)

Este o metodă ale cărei secvențe se regăsesc în toate cele trei etape ale cadrului de predare – învățare: evocarea, realizarea sensului, reflecția. În faza de evocare li se cere elevilor să inventarieze ideile pe care le dețin cu privire la tema ce urmează să fie abordată. Acestea se notează la rubrica „Știu”. Problemele neclare sau cele despre care elevii ar fi curioși să afle se consemnează în rubrica „Vreau să știu”. După terminarea cercetării în etapa de realizare a sensului elevii completează rubrica „Am învățat” cu cele mai importante lucruri pe care le-au aflat. Această abordare este deosebit de atractivă pentru elevi deoarece aceștia au posibilitatea să descopere cunoștințe noi și să le așeze firesc lângă cele deja însușite, satisfăcându-și astfel curiozitatea specifică vârstei.

5. METODA MOZAICULUI (Jigsaw)

Metoda poate fi utilizată când materialul ce urmează să fie predat are o formă scrisă. Metoda presupune activități în grupuri eterogene de 4-5 elevi. Ea are mai multe faze:

- Se formează grupuri de 4-5 elevi numite „grupuri de baștină” (educatorul împarte textul de studiat într-un număr de părți egale cu numărul de grupuri)

- Se constituie „grupuri de experți” (prin numărare de la 1 la 4, numărul 1 formează grupul 1, numărul 2 formează grupul 2, etc.) Fiecare grup de experți studiază 15 minute o parte din text, identificând ideile principale și modul cum vor preda aceste idei colegilor.
- Elevii revin la grupurile de baștină și predau conținutul în care sunt experți.

Această metodă oferă posibilitatea elevilor să devină experți într-un anumit subiect și să interacționeze cu alții pe aceeași temă. De asemenea, aceștia își asumă rolul de a preda un anumit subiect, devenind astfel purtător și comunicator de informație.

6. LINIA VALORILOR

Este o metodă prin care cadrul didactic lansează spre discuție o problemă controversată, iar elevii pot lua o poziție pro, contra sau pot fi indeciși. În mod independent elevii se gândesc la problema respectivă, conturându-și un anumit răspuns pentru ca apoi, la solicitarea dascălului să se așeze în clasă pe o axă potrivit poziției adoptate față de problema pusă în discuție. Astfel așezați, ei discută cu ceilalți colegi răspunsurile la întrebarea pusă și argumentele susținute. La un capăt al axei se află cei care au opinii favorabile, deci argumente pro, iar la celălalt capăt cei care au opinii nefavorabile. Indecișii se pot plasa la mijlocul acestei linii valorice. Ei pot să-și schimbe poziția dacă argumentele colegilor îi conving. În final se dezbate părerile divergente și se formulează concluzii. Linia valorilor este o modalitate de învățare prin cooperare la care participă toată clasa și se folosește îndeosebi în etapa de reflecție, fiind o modalitate foarte eficientă pentru exprimarea propriilor puncte de vedere, pentru susținerea lor, dar și pentru formularea de concluzii pertinente, mai ales într-o problemă controversată, ce stârnește multe reacții contrare.

7. TURUL GALERIEI

Turul galeriei este o metodă interactivă de învățare bazată pe colaborarea între elevi, care sunt puși în ipostaza de a găsi soluții de rezolvare a unor probleme. Această metodă presupune evaluarea interactivă și profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi.

1. Elevii lucrează în grupuri și reprezintă munca lor pe foaie de format mare sub forma unui afiș. Produsul poate fi o diagramă, o schemă, o reprezentare simbolică (printr-un desen sau o caricatură), etapele esențiale surprinse în propoziții scurte, etc..
2. Elevii vor face o scurtă prezentare în fața întregii clase a proiectului lor explicând semnificația afișului și răspunzând la eventuale întrebări.
3. Apoi elevii vor expune afișele pe pereți alegând locurile care li se par cele mai favorabile. Lângă fiecare afiș se va lipi o foaie goală pe care se poate scrie cu marchere sau creioane colorate.
4. Profesorul va solicita grupurile de elevi să se oprească în fața fiecărui afiș, să-l discute și să noteze pe foia albă anexată comentariile, sugestiile și întrebările lor. Aceasta activitate poate fi comparată cu un tur al galeriei de afișe.
5. În final elevii revin la produsele lor, le compară cu celelalte și citesc comentariile făcute de colegii lor în foile anexate. Se poate continua cu un răspuns al grupului la comentariile și întrebările din anexe.

În concluzie, aplicarea la clasă a metodelor activ-participative ce stimulează gândirea critică la elevi oferă oportunități deosebite de dezvoltare cognitivă și de implicare a elevilor în propriul proces de învățare, permițând valorizarea cu succes a gândirii acestora în scopul obținerii unor produse de calitate.

Bibliografie selectivă:

1. Silvia Breban, Elena Gongea, Georgeta Ruia, Mihaela Fulga - "Metode interactive de grup" - ghid metodic, Editura Arves.
2. Edward de Bono, Six thinking hats, Penguin Books, 2016.
3. forum.portal.edu.ro.
4. edict.ro > [importanta-metodelor-activ-participative-in-dezvoltarea-gandirii-critice](http://edict.ro/importanta-metodelor-activ-participative-in-dezvoltarea-gandirii-critice)

Importanța jocului liber

Prof. Muscari Salvan Carmen

Grădinița cu Program Prelungit Căsuța cu Povești Bistrița

Unul dintre marii psihologi, susținători ai jocului, Frobel susține că jocul este forma de manifestare exterioară a trăirilor interioare ale copiilor. Unde altundeva decât în jocul liber, își manifestă copilul mai evident trăirile interioare? În acest sens, susținem că „Reconsiderarea jocului liber nu este doar cel mai de preț dar pe care îl putem da copiilor, ci este de asemenea un dar esențial dacă ne dorim ca ei să se dezvolte fizic, psihic și emoțional ca viitori adulți competenți” (Nell, Drew, 2016, p. 42).

Jocul se regăsește în activitatea specific umană încă de la naștere, când copilul se joacă liber, sau prin imitație. Odată cu înaintarea în vârstă, jocul se diversifică, apar noi variante și tipuri, dirijate mai mult sau mai puțin de către adulți. Din păcate, însă, jocul liber se diminuează ca timp și ca importanță pe măsură ce copilul urmează o formă instituționalizată de educație. În vederea susținerii acestui tip de joc, vom încerca, în primul rând, să realizăm o delimitare teoretică a termenului. S-au identificat următoarele denumiri: joc autoactiv/nestructurat/practic/ deschis/intenționat sau joc din proprie inițiativă. În documentele specifice educației timpurii din România, termenul utilizat este cel de joc liber. În vederea identificării multiplelor valențe pe care le deține în viața copilului, de la naștere până la vârsta școlară mică, dar și mai departe, vom prezenta o serie de definiții ale acestuia identificate în literatura de specialitate la nivel național, dar și internațional. Conform Ghidului de bune practici pentru educația timpurie a copiilor de 3-6/7 ani, jocul liber este „tipul de joc pe care copilul îl utilizează pe tot timpul întregii zile îmbrăcând diferite forme. Jocurile libere sunt jocurile alese, propuse, inițiate de copil, fără intervenția adultului. El singur își alege locul, jucăriile și tipul de joc pe care-l dorește” (Ghid de bune practici pentru educația timpurie a copiilor de 3-6/7 ani, 2008, p. 31).

Jocul liber este una dintre principalele tipuri de activități utilizate în pedagogia Waldorf și Montessori, ambele având la bază respectarea libertății copilului. În programul zilnic al copiilor din grădinițele Waldorf, jocul liber are o durată de aproximativ 1,5 - 2 ore zilnic, acestuia acordându-i-se o importanță deosebită deoarece prin intermediul său, se dezvoltă personalitatea copilului. Atmosfera creată are la bază armonia, liniștea, dar și acțiunea și implicarea. Rolul educatoarei este acela de a crea și susține această atmosferă, dar și de a se asigura că fiecare copil este implicat într-o activitate cu sens. Aici, copilul percepe realitatea, înțelege experiențele pe care le trăiește, învață. Subiectul și acțiunea sa se construiesc treptat prin transfigurarea realității în plan imaginar, copilul creându-și o lume proprie. Jocul liber poate fi individual sau de grup, poate fi inițiat de un copil sau de un grup de copii. Cert este că, dacă acesta pare interesant, mulți copii se vor alătura. În ceea ce privește mediul educațional specific educației montessoriene, este necesar ca acesta să pună la dispoziția preșcolarului toate materialele de care el are nevoie, în vederea utilizării libere a acestora în toate tipurile de activități pe care copiii le desfășoară (Țigăreanu, S., p.266, *Pedagogia jocului și a activităților ludice*).

Analizând definițiile oferite, dar și aspectele specifice jocului din alternativele educaționale precizate, sesizăm că cele mai multe fac referire la beneficiile pe care jocul le are asupra dezvoltării copilului, la etapele de desfășurare, la modul de implicare a adultului și la materialele utilizate.

În vederea abordării exhaustive a acestei problematici, considerăm că de o importanță majoră sunt următoarele aspecte colaterale ale jocului liber: mediul socio-cultural din care copilul provine, diferențele de gen, afinitățile pentru diferiți colegi sau dependența/independența față de adultul prezent în mediul creat. Vom explicita specificațiile realizate, printr-o prezentare succintă a ideilor de bază referitoare la cele enunțate. În consecință, mediul socio-cultural de proveniență a preșcolarului/elevului determină alegerea tipului de joc, rutinele din familie și artefactele culturale determinând în mod evident modul în care acesta se joacă. Există diferențe între jocurile libere ale copiilor din mediul urban și cel rural, dar se observă diferențe și în funcție de statutul social al familiilor din care provin. Astfel că, activitățile zilnice ale membrilor familiei fiecărui copil vor determina jocul liber al acestuia.

Ca urmare a celor prezentate, susținem că valențele jocului liber sunt numeroase, în funcție de aspectele urmărite de către cadrul didactic. Astfel că, vom realiza o clasificare a acestora pe baza unor criterii proprii de analiză, referindu-ne la domeniile de dezvoltare specifice învățământului preșcolar, cu extindere la nivelul elevilor din învățământul primar, având în vedere faptul că finalitățile au la bază competențe variate. Din punct de vedere al dezvoltării socioemoționale, jocul liber:

- reduce anxietatea;
- creează bună-dispoziție;
- determină flexibilitatea emoțională;
- dezvoltă calmul, reziliența, capacitatea de adaptare și abilitatea de a face față schimbărilor și evenimentelor neașteptate;
- promovează colaborarea și cooperarea;
- cultivă perseverența și concentrarea;
- determină autodisciplinarea;
- permite copilului să greșească, deoarece învățând din greșeli, prin joc, nu vor simți presiunea pierderii;
- promovează compasiunea;
- dezvoltă capacitatea de a face alegeri;
- formează abilități de planificare și organizare a unei activități;
- modelează relațiile bazate pe încredere.

Interpretând jocul liber în context educațional, este esențial să înțelegem și să acceptăm faptul că acesta este un segment din viața copiilor pe care ei îl controlează: ei pot alege singuri ce și cum să se joace, și pot administra evenimentele în cadrul jocului. Este o zonă unde se simt "acasă", spre deosebire

de alte zone ale vieții unde, datorită vârstei și lipsei de experiență, au mai multă nevoie de sprijin din partea adulților.

Una din cele mai importante forme de manifestare a copilului este **jocul**. Sub influența jocului se formează, se dezvoltă și se restructurează întreaga activitate psihică a copilului. Prin joc copilul percepe, înțelege, învață.

Jocul liber este inițiat de copii, subiectul și acțiunea sa se construiesc treptat prin transfigurarea realității pe plan imaginar, copilul ajungând să-și creeze o nouă lume proprie. Prin jocul liber, copilul învață să cuprindă și să cunoască lumea, acționând prin voința de a imita, într-un mod personal, potrivit particularităților de vârstă și psihoindividuale. El se distinge prin reflectarea inedită, unică, la nivelul fiecărui copil, a impresiilor, prin originalitate și spontaneitate. Jocul este declansat de un anumit grad de intensitate a trăirilor, a impresiilor copiilor și un anumit nivel de prelucrare și interpretare personală a acestora.

Jocul liber, în grădiniță, are ca sursă de inspirație viața cotidiană (familia, grădinița etc.), basmele ascultate, serbările de peste an, aniversarea zilelor de naștere a copiilor etc. Jocul liber poate oferi simultan variate forme de activitate, ca de exemplu: construcția unui vapor din mobilier și accesorii, tăierea fructelor (legumelor) pentru o salată, jocul la „casuta păpușilor”, modelaj, teatru de păpuși etc.

După cum se menționează: ”jocul structurează impresiile nestructurate din lumea exterioară și din lumea interioară a copilului mic” (Didactica Jocurilor, Catalano, H., 2019, p.145)

Această transformare sau asimilare este un proces interior prin care impresiile senzoriale, motorii și de observare sunt asociate cu emoții, dorințe și amintiri. Astfel, acestea sunt reconstruite cu propriul ”mediu de consolidare psihică” și internalizate. În timpul acestui proces copilul trece la un alt mod de operare: el sau ea devine creator sau magician, dezvăluind în mod creativ ceva ce nu a existat anterior. Acest proces este controlat emoțional și se bazează în principal pe activarea funcțiilor părții drepte a creierului, care necesită timp și liniște. Astfel, grădinița trebuie să fie o ”scenă a odihnei/calmului”, unde copiii au suficient timp pentru a se adânci în lumea creată de ei înșiși, care îi apropie, chiar dacă într-un mod ocolitor, de lumea adulților și de o bună înțelegere proprie și a tot ce îi înconjoară.

Cerințele de bază sunt formulate concis în acest Program: ”importanța mărită a jocului trebuie să se reflecte în program și în orarul grădinițelor”.

Rolul special al jocului este recunoscut de către toți educatorii, dar cerințele paralele ale jocului liber și modul în care se oferă suport activ sunt tratate diferit în practică.

O extremă se referă la influența prea mare: educatorul se pune pe sine în centru în loc să îl lase pe copil în timpul jocului.

BIBLIOGRAFIE

- ✓ Catalano, H., Albulescu, I., (2018), *Pedagogia jocului și a activităților ludice*, Editura Diadactică și pedagogică, București;
- ✓ Catalano, H., Albulescu, I., (2019), *Didactica jocurilor*, Editura Diadactică și pedagogică, București;
- ✓ Catalano, H., (2010), *Teoria jocului, suport de curs, anul II*;
- ✓ Chateau, J.,(1970), *Copilul și jocul*, EDP., București;

I.L.CARAGIALE – ÎNTRE COMIC ȘI TRAGIC

Studiu de specialitate

Profesor de limba și literatura română : Nedelcu Ionela

Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Silvic Dr. Nicolae Rucăreanu

Oraș Brașov, județul Brașov

Obiectul acestui studiu îl reprezintă o analiză comparativă a celor două *universuri* ale creației caragieliene : cel comic, din opera dramatică și cel tragic, din opera narativă.

Obiectivul acestui studiu este evidențierea viziunii despre lume, a construcției personajelor și a tehnicilor narrative în comediile și nuvelele lui I.L.Caragiale.

Metodele de studiu : cercetarea individuală, analiza comparativă, interpretarea din punct de vedere critic personal și al literaturii de specialitate

I.L.Caragiale este unul dintre marii clasici ai literaturii române. El se remarcă mai ales prin operele sale dramatice. Dacă Mihai Eminescu este cel mai mare poet, Ion Creangă cel mai mare povestitor, I.L.Caragiale este cel mai mare dramaturg și cel mai mare creator de tipuri din literatura română. Opera sa dramatică este reprezentată prin comedii, după cum urmează : *O scrisoare pierdută*, *O noapte furtunoasă*, *D-ale carnavalului*, *Conul Leonida în față cu reacțiunea*.

Opera sa însă cuprinde două universuri literare, dacă putem să le numim așa: unul comic (prin comediile numite anterior, cărora li se adaugă proza scurtă din volumul *Momente și schițe*), dar și unul tragic, prin nuvele, cum ar fi : *O făclie de Paște*, *În vreme de război*, *La hanul lui Mânjoală*.

În acest studiu vom analiza specificul operelor comice și a celor tragice, evidențiind elemente ale artei dramatice și narrative ale autorului.

Arta de dramaturg o regăsim în comedii. Ca să clarificăm unele aspecte legate de acest subiect, vom defini comedia ca specie a genului dramatic în care sunt criticate, satirizate, ironizate, aspecte negative ale societății, cu scopul de a îndrepta. Așa cum însuși autorul menționa, *în spatele fiecărei comedii se ascunde o tragedie*. Ce individualizează comediile lui Caragiale sunt tipurile umane : prostul fudul, slugarnicul, femeia voluntară, încornoratul. Alături de acestea, putem menționa comicul și tipurile acestuia : comic de limbaj, comic de caracter, comic de situație, comic de moravuri , comic de

nume. Comediile sale surprind un univers carnavalesc, absurd în care singura ieșire este împăcarea tuturor din final și veselia zgomotoasă cu care acestea își încheie prestația. Scopul este evidențierea corupției, inculturii, adulterului ca să fie citite, vizionate pe scenă, înțelese și niciodată repetate. Vom exemplifica, pentru demonstrație cu o serie de elemente din comediile lui Caragiale. În comedia *O scrisoare pierdută* scrisorica, *răvășelul*, *plastografia* din incipit, devine un adevărat personaj: prin ea hotărăște deznodământul alegerilor, ținând loc de campanie electorală. Agitația personajelor devine ridicolă când, în final, toată situația va lua o întorsătură neașteptată tot prin intermediul șantajului cu o scrisoare de amor. Situațiile comice se acumulează ca un bulgăre de zăpadă, fiind accentuate prin intrările și ieșirile repetate ale cetățeanului turmentat, simbol al alegătorului de rând. Acesta este qui-pro-quo-ul final care anulează toată tensiunea inițială dintre personaje și îi face să se alieze în susținerea candidatului *de la centru*, care în ironia sortii este *mai prost decât Farfuridi și mai canalie decât Cațavencu*. Un loc aparte în comediile lui Caragiale îl joacă *triunghiul conjugal*: Zaharia Trahanache – Zoe – Ștefan Tipătescu, Jupân Dumitrache – Veta – Chiriac. În *O scrisoare pierdută* se pare că încetineala, ticăiala lui Zaharia Trahanache sunt doar aparențe, care maschează o inteligență munt mai ascuțită. Evident că acesta știe de aventura soției sale, mult mai tânără decât el, cu prefectul orașului. Îl fierbe pe acesta cu scrisorica de amor în mână spunându-i acestuia cu ce reușită *plastografie* este realizată aceasta, putând să jure că este scrisă de acesta. În *O noapte furtunoasă*, Jupân Dumitrache încearcă să își apere *onoarea lui de familist* alături de amantul soției sale și omul său de încredere. Aici, naivitatea încornoratului este evidentă: în finalul comediei, după ce totul se clarifică, Jupân Dumitrache găsește în cameră *o legătoare* bănuită a fi a amantului soției sale... Se liniștește atunci când Chiriac îi spune că este a lui. Acestea sunt doar o parte din aspectele comice ale operelor lui Caragiale.

Universul tragic poate fi identificat în nuvele psihologice, în care interesul se mută de pe acțiune, pe psihologia personajului. Cu toate acestea, perspectiva narativă rămâne una obiectivă însă omniciența și omniprezența sunt înlocuite cu perspectiva narativă homodiegetică *din spate*. Modernitatea încă nu se face simțită, ca în operele narrative psihologice ulterioare unde perspectiva este una subiectivă, punctul de vedere al relatării este acela al protagonistului, care este și narator. Apar metodele analizei psihologice: monologul interior, stilul indirect liber. Astfel, personaje frământate de nesiguranță, neliniști, sub semnul unor amenințări iminente, ajung să își piardă mințile. Statutul personajelor, uneori, este de-a dreptul bizar. George Călinescu, referitor la nuvela *În vreme de război*, afirma: *Trebuie să existe o țară în familia în care un frate înnebunește, iar altul se face tâlhar ca popă și depilator ca ofițer*. Pot fi regăsite elemente de naturalism, atât în psihologia personajului, cât și în manifestările naturii. În nuvelele caragaliene personajele rămân singure cu gândurile lor și, prin intermediul analizei psihologice, cititorul accesează universul obsesional. Analiza tulburării psihologice a lui Stavrance Georgescu este analizată cu minuțiozitate medicală: de la neliniște, anxietate, frică, la coșmaruri și halucinații, până la incapacitatea de a face diferența dintre întâmplările reale și cele imaginare și, în cele din urmă, la dezumanizare și nebunie.

La fel în nuvela *O făclie de Paște* este analizată psihologie evreului Leiba Zeibal și frica acestuia de moarte, după amenințarea slugii Ion, care îl amenință cu jefuirea în noaptea de Paște. Frica acestuia crește odată cu întunericul, cu sunetele indescifrabile din noaptea Învierii, care îl transformă pe Leiba în tortionar și criminal, *frica naște monștri*. Deși motivațiile celor două personaje sunt diferite: frica de a pierde averea și avariția, în cazul lui Stavrache Gerogescu și frica de a fi jefuit și frica de moarte, în cadrul evreului Leiba Zeibal, resorturile lor sufletești sunt similare. Coșmarurile lor, obsesiile generatoare de nebunie devin realitate: Iancu Georgescu revine acasă să își revendice averea, delapidând comandamentul; Ion se ține de cuvânt, vine în noaptea de Înviere să îl jefuiască pe evreu și sfârșește prin a-i fi arsă mâna cu o lumânare. Tehnica detaliului poate fi regăsită în descrierile scenelor de violență, a personajelor și descrierilor manifestărilor naturii. În ceea ce privește, finalul, comediile au un final specific acestei specii literare, fericit, conciliant, pentru că scopul acestora este educativ și nu coercitiv; în nuvele, ca în price opere psihologice, finalul rămâne deschis, spre libera interpretare a cititorului.

Concluzie: Așa cum am demonstrat în studiul de mai sus, arta de scriitor a lui I.L.Caragiale este surprinzătoare atât în operele dramatice, în comedii, dar și în proza narativă. Astfel, personajele, fie ele comice sau tragice, reprezintă tipologii umane. Dacă despre aceste tipologii în operele sale comice sau scris pagini întregi de critică literară, putem identifica tipuri umane și în operele narative tragice, cel mai relevant fiind avarul. Dacă valoarea de creator a lui I.L.Caragiale este recunoscută mai ales prin clasicele sale comedii, opera sa narativă, psihologică nu trebuie neglijată.

PROIECT DIDACTIC

Prof.înv. Primar, Nuțaș Cristina Marioara

Școala Gimnazială Nr.1 Abram

Clasa a II - a

Aria curriculară: Arte

Disciplina: Muzică și mișcare

Unitatea de învățare: „Toamna doamnă ruginie”

Subiectul: Jucării muzicale. Interpretare melodie „Am o cărticică mică”

Forma de realizare : activitate integrată

Discipline integrate - Comunicare în limba română(CLR)

-Arte vizuale și abilități practice(AVAP)

Obiectiv fundamental: Educarea gustului estetic;

Tipul lecției: mixt

Competențe generale:

- 1.Receptarea unor cântece pentru copii și a unor elemente simple de limbaj muzical
2. Interpretarea de cântece pentru copii, cu mijloace specifice vârstei
3. Exprimarea unor idei, sentimente și experiențe prin intermediul muzicii și mișcării, individual sau în grup

Competențe specifice:

Muzică și mișcare

- 1.1. Receptarea unor sunete din mediul înconjurător, cu durate și intensități contrastante
- 2.1. Cântarea în colectiv, asociind mișcarea sugerată de text
- 2.3. Emiterea unor onomatopee asemănătoare cu sunetele din mediul înconjurător, cu durate și intensități diferite
- 3.1. Manifestarea liberă, adecvată, pe muzică, apelând la diverse forme de exprimare

Comunicare în limba română

- 1.1. Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar ;
- 1.2. Identificarea unor informații variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar și rar
- 2.1. Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple
- 2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală
- 2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare

Arte vizuale și abilități practice

- 1.3. Manifestarea curiozității față de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual

Obiective operaționale:

- O₁ – să execute corect exerciții de încălzire a vocii, elemente de tehnică vocală (dicție, emisie, respirație);
- O₂ – să diferențieze auditiv sunete din natură și din mediul înconjurător;
- O₃ – să diferențieze auditiv sunete mai groase și mai subțiri, înalte și joase, lungi și scurte;
- O₄ – să execute corect și expresiv linia ritmico-melodică a noului cântec;
- O₅ – să acompanieze liber și spontan cântecele (bătăi din palme, pe genunchi, pe masă, cu creionul pe bancă etc.);
- O₆ – să mențină o poziție corectă în timpul cântării;
- O₇ – să participe cu interes la lecție.

Strategia didactică:

Metode și procedee:

conversația, explicația, expunerea, jocul didactic, brainstorming, evaluarea

- a) Mijloace de învățământ: : planșă cu cântecul, CD, obiecte sonore, imagini cu cărți și instrumente muzicale;

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe

Forme și tehnici de evaluare: observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbal

1. Moment organizatoric

Se vor asigura condițiile necesare bunei desfășurări a activității.

2. Exerciții de cultură vocal- auditivă

- Să suflăm puful de pădărie, fulgul
- Să umflăm balonul
- Stingeți toate lumânările de pe tort
- Ce frumos miroase floarea!

♣ **Locomotiva** - se va realiza la fel, la explicație se folosește sunetul prelung Uuuu!

♣ **Umflarea balonului** - expirație.

(Poziții corecte pentru respirație: ținerea brațelor încrucișate la spate, în dreptul taliei, mâinile la ceafă cu degetele încrucișate, ținerea mâinilor pe șolduri.)

(Alte exerciții: cântatul cocoșului, imitarea vântului, sunete emise de animale etc.)

Dicția:

Trenul pleacă de la gară

Și străbate-ntreaga țară.

Tu, tu, tu, tu ...

Toba bate: bum, bum, bum!

Hai, copii, cu toți la drum!

Cer elevilor să interpreteze cântecul învățat data trecută.

3.Reactualizarea cunoștințelor

Se va repeta cântecul „ Familia mea”

4. Captarea atenției

Inițierea unei conversații despre **carte**, tipurile de cărți și legăturile sale cu muzica în general și instrumentele muzicale în special.

5. Anunțarea temei și a obiectivelor

Se vor anunța tema și obiectivele sale.

A.I.

Se va da elevilor fișa de lucru (Anexa 1) pe care o vor rezolva individual

Prin intermediul unei **constelații(cluster, ciorchine) a cărții**, elevii vor genera idei în lanț despre tipurile de cărți pe care le pot întâlni în librării, biblioteci, la târguri de carte.

Elevii ajung la concluzia că există și cărți din care cântă artiștii de operă, din care se învață cum să cânti la un instrument muzical, fie el cu corzi(vioară, violoncel, chitară), cu clape(pian, orgă, pianină, acordeon) sau de suflat(fluiet, nai, flaut, trompetă, trombon), etc.

A.D

6. Dirijarea învățării

Audierea cântecului:

Pun video-ul cu cântecul “**Am o cărticică mică!**” pentru a reține linia melodică.

Analiza conținutului:

Formulez câteva întrebări:

- Despre ce este vorba în cântec?
- Cum a fost melodia, veselă sau tristă?
- Ce poate învăța fetița din carte?
- Ce i-a devenit cartea fetiței? De ce?Argumentați.

Cântarea model:

Voi cânta model cântecul

Învățarea pe fragmente:

Cânt prima strofa singură, apoi cu copiii.

Am o cărticică mică,

Mult îmi place s-o citesc!

Mă învață, nu mă ceartă,

Mă lasă s-o răsfoiesc.

Învăț lucruri importante

Despre păsări, despre flori,

Despre lumea cea cu plante,

Despre soarele în zori.

Repetăm de două ori aceste versuri.

Cânt strofa I și adaug refrenul.

R: Cărticica mea este cea mai dragă,

Eu de ea nîcîcînd n-o să mă despart,

În ea este scrisă viața mea întregă,

Este și va fi al meu prieten drag!

Repetăm împreună prima strofă și refrenul.

Cânt a II-a strofă singură, apoi cu copiii.

7. Obținerea performanței

- în lanț și apoi pe grupe de bănci (fiecare grupă câte o strofă).

- în dialog fete-băieți.

Reluarea cântecului Repetăm împreună a doua strofă și refrenul.

8. Încheierea activității

Se fac aprecieri individuale și colective.

PROIECT DE ACTIVITATE- ZIUA REGALITĂȚII

Pantea Claudia,

Școala Gimnazială Nr. 1 Buntești

Data 10 .05 2024

Tema : 10 Mai

Argument:

Ziua Regalității, 10 Mai este sărbătoare națională, o zi încărcată de istorie și cu multiple semnificații.

Este zi cu triplă semnificație istorică: Sosirea lui Carol, Independența și Regatul.

În această zi sunt marcate trei momente istorice: la 10 mai, în 1866, prințul Carol de Hohenzollern-Sigmaringen depunea jurământul ca domnitor, în 1877 Carol proclama Independența României, după secole de stăpânire otomană, și în 1881, domnitorul Carol I era încoronat ca prim rege al noului Regat al României.

Loc de desfășurare : Centrul de Documentare si Informare

Obiective generale:

-Respectarea valorilor fundamentale ale istoriei si culturii nationale;

-Identificarea însemnătății zilei de 10 Mai.

Obiective specifice:

- Să participe cu entuziasm în descoperirea marilor semnificații ale acestei zile;
- Să interpreteze corect și expresiv momentele istorice;
- Să-si afirme activ talentul artistic la activitățile cultural-educative;
- Să realizeze o expoziție de desene.

Grup tinta: elevii clasei a VI-a ai Școlii Gimnaziale Nr.1 Buntești

Beneficiarii proiectului: elevii și părinții

Strategii didactice

1.Metode si procedee: Învățarea prin descoperire, conversația, explicația, munca independentă

2. Mijloace de învățământ: texte suport sub formă de proiecție, videoproiector, flipchart, internet, aparat fot, imprimantă, videoproiector și ecran, PC, creații plastice și literare , hârtie albă și color A4, A3, panouri.

Forme de organizare a activității

-frontală

-individuala

Desfășurarea activității:

- semnificația zilei de 10 mai-ppt
- referate/eseuri
- panouri tematice
- desen

Proiect de activitate integrată „Cartea Junglei”

Pariza Nicoleta Georgiana

Liceul Teoretic Mihail Kogălniceanu, Grădinița cu Program Prelungit Mihail
Kogălniceanu

Nivel de vârstă/ grupa: 5-6 ani, nivel II, Grupa Mare

Tema anuală de studiu: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema proiectului/săptămânii: „Animalele din junglă”

Tema activității: „Cartea Junglei”

Elemente componente ale activității integrate: ADP+ADE+ALA1+ALA2

ADP: Întâlnirea de dimineață: „Animăluțele din junglă s-au trezit, bună dimineață”(elemente CLIL)

ADE: „ Cartea junglei ”- Domeniul limbă și comunicare – teatru de umbre + Domeniul Estetic și Creativ – audiție muzicală + mandala educațională (LandArt)

ALA1: Artă: „ O amintire din junglă ”- desen în contur dat (piese de lemn) + „ Bețișor muzical din junglă ”- șnuruire ață (bețe din natură); Construcții: „ Adăpost pentru animalele din junglă ”- construcție cu elemente din natură; Bibliotecă: „ Paleta de lemn veselă ”- semne grafice; Joc de rol: „ La petrecere în junglă ”- frigărui din fructe

ALA2: „ Dansul animăluțelor ” - joc muzical (metoda Batia Strauss);

Mijloc de realizare: teatru de umbre, mandala educațională, desen în contur, șnuruire ață (bețe din natură), construcție cu elemente din natură, trasare semne grafice, activitate practic - gospodărească, joc de mișcare.

Scopul activității: Dezvoltarea capacității de percepere și înțelegere a frumosului sub toate aspectele lui. Transmiterea cunoștințelor și formarea deprinderii de a asculta cu atenție o poveste. Consolidarea și sistematizarea cunoștințelor legate de animalele din junglă. Cultivarea aptitudinilor muzicale ale copiilor prin interpretarea cântecelor și a jocurilor muzicale accesibile, prin executarea de către copii a gesturilor sugerate de textul literar și de ritmul muzicii.

Strategie evaluare: Turul galeriei, observarea comportamentelor, corectitudinea răspunsurilor, evaluarea individuală.

Dimensiuni ale dezvoltării:

Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;

Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;

Comportamente prosociale, de acceptare și de respectarea diversității;

Mesaje orale în diverse situații de comunicare;

Activare și manifestare a potențialului creativ;

Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

Comportamente vizate:

1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;

2.1. Exprimă recunoașterea și respectarea asemănărilor și a deosebirilor dintre oameni;

3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;

2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);

3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.

Obiective:

O1 - Să manifeste încredere, sinceritate, curaj în raport cu sine și cu ceilalți;

O2 - Să utilizeze formula de salut specifică momentului zilei;

O3 - Să asculte, cu atenție, povestea educatoarei pentru a sesiza succesiunea momentelor acțiunii și mesajul transmis prin textul literar;

O4 - Să audieze cu atenție sunetele muzicale propuse spre audiere;

O5 - Să realizeze mandala, împărțind suprafața în segmente egale;

O6 - Să distribuie cu ajutorul cariocilor culoarea pe toată suprafața dată;

O7 - Să răsucescă ața colorată pe băț, acoperind toată suprafața acestuia;

O8 - Să construiască un adăpost pentru un animal sălbatic, folosind minim 3 elemente din materialele puse la dispoziție;

O9 - Să traseze semnele grafice;

O10 - Să înfigă fructele pe bățul de frigăruie, așezându-le într-un mod diversificat;

O11 - Să execute corect jocul muzical, sincronizând mișcările cu ritmul melodiei;

Strategii didactice:

Metode și procedee: jocul, conversația, demonstrația, exercițiul practic, teatrul de umbre – povestirea, mandala educațională, examinarea povestirii, exercițiul plastic, metoda Batii Strauss, turul galeriei, observația, surpriza, jocul muzical, explicația, autoevaluarea.

Resurse materiale: teatrul de umbre, siluete, materiale din natură, imagini povestea Cartea Junglei, șablon animal salbatic din lemn, bețe colorate, clopoței, ciucuri, animale salbatice din plastic, masa luminoasă, bețe din natură, ață colorată, fructe, pietre, scoici, conuri, bețe parfumate, cuburi de lemn, frunze, ghinde, licheni, pene colorate, nisip, pietriș colorat, bile colorate, șervețele umede, computer, videoproiector, boxă portabilă, stimulente, tricouri.

Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual.

Durata estimată: 1 zi

SCENARIUL ACTIVITĂȚII:

Preșcolarii intră în sala de grupă și se așază pe covor. Se asigură condițiile necesare pentru buna desfășurare a activității. Activitatea debutează cu întâlnirea de dimineață, prin intermediul salutului de dimineață. Preșcolarii răspund : „Animăluțele din junglă s-au trezit, bună dimineața!/ The jungle animals woke up, good morning!”. Fiecare preșcolar își va saluta colegul din stânga folosind „Bună dimineața, ..., mă bucur că ești aici!”. Se va trece apoi la prezență, în cadrul căreia educatoarea va rosti versurile: „Azi la gradiniță/ Toți oare-au venit/ Ne privim în față,/ Oare ai ghicit?”. La apelul educatoarei, copiii răspund cu „prezent (ă)”. Prezența este marcată în catalogul grupei. Educatoarea îi va invita pe copii să-și îndrepte privirile către calendarul naturii, prin următoarele versuri: „Calendaru-i încântat,/ Că va fi iar completat,/ Cu nori, ploaie, vânt, zăpadă,/ Mai bine cu vreme bună!”. Se va marca prin stabilirea zilei din săptămână (vineri), a anotimpului (primăvara) și prin indicarea imaginii care ilustrează caracteristicile vremii de afară în această zi. Se completează la panou cu jetoanele corespunzătoare. Copiii vor fi invitați la gimnastica de înviorare, desfășurată sub formă de exerciții motrice ușoare (diferite forme de mers, mișcări de brațe, întinderi, etc.), pe fond muzical. Educatoarea va anunța noutatea zilei, spunându-le copiilor că, în cadrul acestei zile, ei vor porni într-o călătorie

alături de Mowgli, vor afla povestea lui și vor rezolva sarcinile propuse de acesta pe hartă. Captarea atenției se realizează cu ajutorul săculețului trimis de Mowgli. Copiii, împreună cu educatoarea vor descoperi ce se află în săculeț (siluete teatru de umbre, imagini cu Mowgli și prieni din junglă, materiale din natură diverse). În cadrul acestei secvențe se anunță tema și se enunță obiectivele urmărite, educatoarea spunându-le copiilor că pe tot parcursul zilei ei vor trebui să îndeplinească sarcinile pe care le-a transmis Mowgli pentru ei. Se va trece la prezentarea noului conținut și conducerea învățării unde copiii sunt așezați în semicerc, iar educatoarea le va spune povestea „Cartea Junglei” cu ajutorul teatrului de umbre și a siluetelor. Educatoarea se va așeza în spatele teatrului confecționat din carton și pe melodia „Muzică de relaxare din junglă”, în surdină, aceasta va expune povestea clar, concis și expresiv cu ajutorul siluetelor alb-negru. În timpul expunerii poveștii va explica și cuvintele noi. După expunerea poveștii educatoarea va discuta cu preșcolarii despre comportamentul animalelor față de Mowgli și despre modul în care a fost pus în pericol pe parcursul șederii lui în junglă. La final, împreună cu preșcolarii, educatoarea va relata conținutul poveștii cu ajutorul metodei inedite de învățare tehnica – mandala educațională. Preșcolarii trebuie să realizeze o diagramă circulară ce păstrează cu rigoare o anumită simetrie care se concentrează cu toată forța asupra centrului, a personajului principal – Mowgli, având ca structură tipică împărțirea suprafeței în segmente egale. Preșcolarii vor realiza o diagramă circulară, reconstituind etapele poveștii relatate de către educatoare, structurată prin împărțirea suprafeței în segmente egale, păstrându-se simetria care se concentrează asupra centrului, și anume personajul principal – Mowgli. La final, copiii vor evalua lucrarea lor colectivă - mandala educațională. Obținerea performanței va debuta cu următoarea sarcină primită de la Mowgli: „Mergi pe la cele 4 centre și rezolvă sarcinile propuse”. Preșcolarii vor fi împărțiți la atelierele de lucru. După finalizarea sarcinilor de la centre, preșcolarii se vor muta la alt centru. După finalizarea sarcinilor din cadrul centrelor, preșcolarii se vor orienta către un alt centru de interes. Preșcolarii vor intui materialele expuse la fiecare centru de interes în parte, iar educatoarea va realiza cu ajutorul explicației și demonstrației modul de lucru pentru fiecare centru. Se va prezenta modelul educatoarei, menționându-se că au libertatea de a realiza modele originale, încurajându-se astfel exprimarea creativității preșcolarilor. Înainte de a porni la lucru, vă urez spor la creație, dar înainte de a începe trebuie să ne pregătim mânuțele de lucru, căci cu mintea ne imaginăm și cu mâinile creăm....

„Mâna mea-i ca un cuvânt

Care răvășește-un gând

Mâna bate, mâna tace,

Mâna floare se desface.

Dacă vrei în sus să zbori,

Fă-ți degetele pocnitori
 Și pocnește de cinci ori!
 Valul vine, valul trece,
 Valul se ridică tare,
 Până la cer și până la soare.
 E furtuna cea cumplită
 Patru tunete se aud,
 Iară soarele a răsărit!”

La centrul Artă: „ O amintire din junglă ”- desen în contur dat (piese de lemn) + „Bețișor muzical din junglă”- șnuruire ață (bețe din natură). Preșcolarii vor confecționa un suvenir din junglă. Aceștia vor primi șablon din lemn și carioci. Vor colora în conturul dat cu ajutorul cariocilor pe suprafața dată. Apoi ei trebuie să răsucescă ața colorată pe un băț de lemn, pentru a acoperii toată suprafața acestuia, pentru decor pot aplica pene, clopoței sau ciucuri. La centrul Construcții: „ Adăpost pentru animalele din junglă ”- preșcolarii vor salva un animal sălbatic din plastic, de pe masa luminoasă, acesta fiind fixat de masă cu bandă adezivă. Apoi, îl vor așeza pe un suport din polistiren și vor adăuga: pietre, cuburi de lemn, licheni, nisip, bețe de lemn, astfel încât să creeze un spațiu adecvat pentru acesta, specific unui adăpost din junglă. La centrul Bibliotecă: „Paleta de lemn veselă”- preșcolarii trasează semnele grafice pe bățul de lemn suport. La centrul Joc de rol: „La petrecere în junglă”- preșcolarii pregătesc cu ajutorul fructelor secționare și a bețelor de frigărui - frigărui din fructe. Aceștia trebuie să porționeze fructele, dacă este necesar, urmând să le înfigă în frigărui. Clopoțelul magic va anunța momentul rotirii preșcolarilor pe centre și finalul activității. Se va face evaluarea lucrărilor realizate, ținând cont de criteriile de evaluare: încadrarea în spațiul de lucru; înșiruirea aței colorate pe băț și adăugarea elementelor decorative; crearea unui spațiu adecvat animalului sălbatic ales, folosind minim 3 elemente, redarea semnelor grafice corect, fără a depăși linia punctată, porționarea corectă a fructelor și așezarea acestora într-o ordine diversificată pe frigărui. Urmează tranziția „Prietenii lui Mowgli s-au murdărit!/ Și la chiuveță au pornit!”.

Asigurarea retenției și a transferului: La întoarcerea preșcolarilor în sala de grupă, educatoarea le va spune ultima sarcină a lui Mowgli, pentru ei: „Distrează-te jucând următorul joc!” ALA 2 - Activități liber alese - „ Dansul animăluțelor ” - joc de mișcare – metoda Batii Strauss. Copiii vor fi așezați în cerc. Pe melodia „Clap, clap song” aceștia vor imita mișcările realizate de educatoarea, dar și vizionate pe tabla interactivă. La sesizarea schimbării de ritm, copiii interpretează mișcarea corporală indicată. Se începe jocul propriu-zis. Se repetă jocul muzical de 2-3 ori. Copiii sunt apreciați și aplaudați când se oprește

melodia. În încheierea activității se fac aprecieri generale și individuale legate de întreaga activitate și de modul în care au participat preșcolarii. Este apreciat modul în care au cooperat, gradul de implicare din cadrul activității în care au fost activi în cadrul activității. Educatoarea va face o sinteză cu privire la activitățile care au fost desfășurate, spunându-le preșcolarilor că au ajuns la finalul zilei și că este momentul să deschidă cadoul trimis de către Mowgli. Înăuntrul acestuia se află stimulentele. Preșcolarii vor primi câte un medalion.

Bibliografie:

1. *** Curriculum pentru educație timpurie 2019;
2. Barcan Ticaliuc, E., (1979). 1001 de jocuri pentru copii, București: Editura Sport-Turism
3. Breben, S., et all. (2006). Metode interactive de grup – ghid metodic – 60 metode și 200 aplicații practice pentru învățământul preșcolar, Editura Arves
4. Gherghina, D., et all. (2007). Metodica activităților instructiv-educative în învățământul preprimar, Craiova: Editura Didactica Nova
5. Mihăilescu, D., (1980). Limbajul culorilor și al formelor, București: Editura Didactică și Pedagogică
6. Roco, M., (2001). Creativitate și inteligență emoțională, Iași: Editura Polirom
7. <https://www.messzelato.hu/files/Landartlesson%20romanian.pdf> 07/03/2024
8. [www.pinterest.com/05/03/2024](http://www.pinterest.com/)
9. https://www.timtim-timy.ro/sites/all/themes/timtimtimy/pdf/Simpozion_2012-2013/Grupa%20mare/7.%20Diverse/carteaJOCUL_DE_ROL_SI_DRAMATIZAREA-Marilena_irimia.pdf01/03/2024.

Transdisciplinaritatea în activități educative

prof. înv. primar Purluca Daniela
Școala Gimnazială „Principele Radu” Adjud, Vrancea

"Pentru că ne aflăm astăzi în plină revoluție a inteligenței, trebuie să înțelegem că transdisciplinaritatea ne descoperă dimensiunea poetică a existenței, traversând, așa cum am spus toate disciplinele dincolo de ele. A nu se confunda însă, cu pluridisciplinaritatea și interdisciplinaritatea."

(Basarab Nicolescu)

În raportul întocmit pentru UNESCO de Comisia Internațională asupra Educației secolului XXI Jaques Delors sublinia că educația este o cale în serviciul dezvoltării umane, un strigăt de dragoste către copii, către generația tânără. Așadar este necesară o educație care să acorde o mai mare importanță „omului care merge decât drumului pe care îl urmează”.

Considerându-se că deschide calea către atingerea unui nivel superior al cunoașterii, transdisciplinaritatea a fost ridicată la rangul de “noua viziune asupra lumii”, fiind capabilă să conducă la înțelegerea, soluționarea multiplelor probleme complexe și provocări ale lumii actuale. Pentru a face față schimbărilor caracteristice lumii contemporane, elevii au nevoie de competențe strategice ca: abilitatea de a învăța cum să învețe, abilitatea de evaluare și rezolvare de probleme.

Perspectiva **transdisciplinară** oferă, în mod direct, atât profesorului, cât și elevului, o structură care respectă ierarhia cunoștințelor însușite anterior. Acesta este un avantaj considerabil, ce poate explica succesul abordării date, chiar în rândul pedagogilor, oferind argumente care nu pot fi neglijate. Numai că disciplina nu este singura structură posibilă, deși adoptarea structurii reprezintă soluția cea mai comodă, evitându-se efortul de a se proceda la o analiză descendentă a obiectivelor. Pe de altă parte, structura disciplinei nu este cea mai bună cale pentru învățare: „nu trebuie să se confunde, așa cum se face foarte des, reconstruirea logică a unei științe cu construirea psihologică a unei cunoștințe”.

Prin transdisciplinaritate se urmărește ca sistemul informațional să realizeze coerența între elementele sale, să adapteze situațiile de învățare la cerințele educaționale să ofere posibilitatea afirmării personalității elevului.

Cel mai concludent exemplu este acela că Planul cadru este structurat pe cele șapte arii curriculare, care exprimă intenția evidentă de a găsi soluții pentru integrarea conținuturilor. Ariile curriculare reprezintă grupaje de discipline ce au în comun anumite conținuturi și obiective de formare. Între cele șapte arii curriculare există un echilibru dinamic. Raportul dintre acestea se modifică în funcție de vârsta celor care învață și de specificul ciclurilor curriculare.

Prin transdisciplinaritate, ca modalitate de intersectare a diferitelor arii disciplinare, se pune în valoare ceea ce știe elevul, pentru a învăța să cunoască, a învăța să facă, a învăța să fie, a învăța să construiască. Numai

oferindu-le un mediu care le generează experiențe incitante, relevante pentru vârsta lor ca individualități, elevii au posibilitatea de a se descoperi, de a se exprima, de a pune probleme și, în același timp, de a rezolva probleme. Desigur că e importantă și alegerea celor mai eficiente metode activ-participative, metode și tehnici interactive moderne: dezbateră, studiul de caz, proiectul, interviul, dilema, jocul teatral, brainstormingul, diamantul, ciorchinele, floarea de nufăr, colajul, aplicațiile practice. De un real folos îmi sunt manualele actuale care cuprind oferte de exerciții-joc transdisciplinare care lasă mai multă libertate de exprimare și acțiune atât pentru elev, cât și pentru învățator, dar a sigura și o învățare activă care se extinde până la limita pe care însuși copilul o stabilește.

Conținuturile organizate transdisciplinar se vor axa în procesul educațional nu pe disciplină, ci pe demersurile intelectuale, afective și psihomotorii ale elevului. Organizarea conținuturilor în manieră transdisciplinară se bazează în procesul de predare – învățare – evaluare pe conduitele mentale ale elevului din perspectiva unei integrări efective, realizată de-a lungul tuturor etapelor procesului educațional (proiectare, desfășurare, evaluare). Temele transdisciplinare ajută elevul să învețe în ritm propriu și să fie evaluat în funcție de ceea ce știe, stimulează cooperarea între elevi, minimalizându-se astfel competiția, oferă elevilor posibilitatea de a-și crea strategii proprii de abordare a diverselor situații, asigurând o învățare activă. Elevul participă activ, imaginația, investigația, creativitatea să fiind cele care se evidențiază.

Abordând teme transdisciplinare elevii colaborează în grup, învață să se ajute între ei, să se bucure de succesele colegilor, înțeleg și își asumă roluri în funcție de context și de competențele personale, se formează și se dezvoltă deprinderi practice elementare și de muncă organizată. De asemenea, ei învață să comunice cu claritate, într-o varietate de forme (verbal, artistic, non-verbal), exprimă idei, sentimente, credințe cu ajutorul mijloacelor estetice. De aceea, conținuturile trebuie construite având ca obiective esențiale dezvoltarea la elevi a spiritului reflexiv-interogativ și înțelegerea unor adevăruri fundamentale despre lume și despre sine. Ar trebui alese teme generoase care în același timp să aparțină disciplinelor, să traverseze disciplinele și să fie totodată dincolo de discipline; să vizeze relația dintre esență și aparență, dintre ceea ce se vede și ceea ce, de obicei, rămâne ascuns, atât în universul exterior, cât și în cel interior, atât în planul uman cât și în cel cosmic; să genereze experiențe și trăiri unice. În acest context, lectura textului literar (ca și a oricărei creații spirituale a omului) nu se mai poate limita la simplul exercițiu cerut de programă. Ea trebuie să răspundă nevoilor reale ale educației integrale. Așadar, transdisciplinaritatea vizează o organizare globală, multinivelară a unor discipline, pe tematică, ce implică diversitate de conținuturi și strategii de învățare, consolidare și evaluare. Se recomandă planificarea unei teme pe o perioadă de 1-3 săptămâni, iar modul de desfășurare a acestor activități este pe grupe de lucru, activitatea principală fiind jocul.

Traversând barierele disciplinelor, concentrând aspecte ale curriculumului în asociații semnificative, favorizând adoptarea unei tematiche globale de interes pentru elevi, se poate renunța cu ușurință la stilul de lucru fragmentat. Abordarea de tip transdisciplinar ne ajută să realizăm o compartimentare a obiectelor de studiu implicate. Cunoștințele specific diferitelor discipline fuzionează și conduc la dezvoltarea unor proiecte integrate. De altfel, proiectarea activității școlare și extrașcolare se poate realiz pe teme, modalitate care permite culegerea cunoștințelor relevante, în jurul unui subiect, din cât mai multe discipline. Avantajul constă în flexibilitate și combinare a acestor teme cu altele, fiecare dintre ele pregătindu-ne să utilizăm altele. Temele constau în lecții planificate pe o perioadă de învățare de câteva săptămâni. *Toamna în imagini, Copilăria și jocul, Identitatea contează,*

Țara, Tradiții și obiceiuri, Cartea, Păstrăm o planetă sănătoasă, Ce ne comunică plantele?, Primăvara – anotimpul trezirii la viață. Elevul vine cu „bagajul” de cunoștințe din viața de zi cu zi, iar noi le „conturăm”, valorificându-le. Pentru noi este foarte important să valorificăm întreaga realitate înconjurătoare a copilului, să-i ofer o varietate de situații educative favorizante, care îi permit să facă sinteze, să sesizeze lumea văzută ca întreg, dar în același timp să priceapă și sistemele, subsistemele acesteia, interdependența dintre ele. Astfel, cadrului didactic îi revine rolul de a se orienta spre folosirea celor mai eficiente căi și metode, indiferent dacă ele își au originea într-o alternativă pedagogică modernă sau în pedagogia tradițională. În același timp, cadrul didactic este cel care realizează integrarea, compatibilizarea conținuturilor și stabilește relevanța acestora în raport cu cerințele curriculare și așteptările comunității.

Această modalitate de organizare a activităților de învățare aduce avantaje și învățătorului care va beneficia de o organizare flexibilă a învățării, ce ofera posibilitatea adaptării demersului didactic în vederea atingerii obiectivelor.

În dorința noastră de a fi moderni, de a inova practica școlară, trebuie prudență, deoarece echilibrul dintre extreme (diferențiere pe discipline vs integrare totală) se pare că este soluția cea mai eficientă.

Transdisciplinaritatea devine astfel șansa noastră extraordinară de-a dovedi că *știm să fim, știind să-i învățăm pe elevi să învețe, să facă, să trăiască împreună cu ceilalți, să fie fericiți!*

Bibliografie :

I.D' Hainaut, *Programe de învățământ și educație permanentă*, Colectie *Pedagogia secolului*

XX, EDP, Bucuresti, 1981

Nicolescu, Basarab., *Transdisciplinaritate. Manifest*, Polirom, Iași, 2008

Lucian Ciolan – *Noi didactici în viziune transdisciplinară. Concepte fundamentale*, Centrul

Educația 2000+

Petrescu, P., Pop, V., *Transdisciplinaritatea – o nouă abordare a situațiilor de învățare*, EDP,

București, 2007

Stanciu, Mihai- "Reforma conținuturilor învățământului", Polirom, Iași, 1999

Mirela Mihăescu , Anița Dulman , Claudia Mihai , „Activități transdisciplinare – Ghid pentru învățători” , Editura Radical , 2004 , Craiova

ACTIVITATE DE STIMULARE A INTERESULUI PENTRU LECTURĂ

PROF. ÎNV. PRIMAR PUȘCAȘ MARIA MAGDALENA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 117, BUCUREȘTI

În cadrul Zilei Internaționale a Cititului Împreună (ZICI), am organizat o activitate în clasă, unde, împreună cu elevii, am citit cartea *Charlie și fabrica de ciocolată*, de Roald Dahl. Le-am explicat elevilor că este un eveniment global inițiat de Asociația LitWorld și marcat în peste o sută de țări, în prima zi de miercuri a lunii februarie. Lectura este un act intelectual care trebuie îndrumat de familie și de școală, fiind un instrument de îmbogățire, de dezvoltare a cunoștințelor elevilor și de formarea gustului pentru citit și cultivarea și îmbogățirea limbajului prin formarea unui vocabular adecvat. Am organizat în clasă un loc pentru BIBLIOTECA clasei, cu cărți primite de la diverse edituri și din donațiile părinților, de unde copiii împrumută cărți pentru a le citi, ca un prim pas pentru a îi motiva pentru lectură. Pentru această zi, toți copiii au avut cartea *Charlie și fabrica de ciocolată*, ne-am așezat în cerc și am citit, pe rând, câte o pagină.

Au avut ca termen limită de terminat cartea ziua de 22 februarie, ca apoi să desfășurăm activități de învățare dezvoltate pe baza conținutului cărții. Povestirea este o modalitate de stimulare a lecturii, mai ales la învățământul primar. În această carte apar personaje foarte bine înfățișate, cu succesiunea întâmplărilor ușor de urmărit. Astfel, am putut realiza caracterizarea domnului Wonka, proprietarul fabricii de ciocolată, la ora de comunicare în limba română. Am folosit pasaje din carte la ora de Dezvoltare personală, la explorarea universului relațiilor unde am discutat despre tipuri de comportamente.

Elevii au fost împărțiți în două grupe și au format opinii pro și contra, aducând ca argumente pasaje din carte.

Jocul de rol este o activitate foarte solicitată, copiilor plăcându-le să se costumeze, să intre în rolul personajelor și să le folosească replicile, formând capacitatea de exprimare orală, spontană. Astfel, copiii s-au costumat în domnul Wonka, Charlie, Augustus, bunicul Joe.

Elevii au dorit să realizeze un desen cu personajul preferat. În activitate desfășurată a dus la stimularea dorinței de a citi, elevii dorind să citească următoarea recomandare, *Coraline* după Neil Gaiman.

FIȘĂ DE ACTIVITATE ȘCOALA ALTFEL

Prof.înv.primar Rugă Nadia Loredana

Școala Gimnazială Nr.1 Bragadiru, Ilfov

1. Titlul activității: ***Să bucătărim!***
2. Coordonatorul activității: Rugă Nadia- Loredana
3. Data desfășurării: joi, 24.04.2024
4. Durata activității: 4 ore (12.00- 15.45)
5. Grupul țintă: elevii clasei a III-a
6. Partenerii implicați: părinții
7. Obiectivele vizate:
  - a. Identificarea alimentelor sănătoase și a rolului acestora pentru un corp sănătos și frumos
  - b. Cunoașterea etapelor de lucru în bucătărie
  - c. Obținerea și degustarea unei delicioase salate de fructe
8. Resursele:
  - a. umane: elevii clasei a III-a C
  - b. materiale: tablă interactivă, bol, tocător, fructe, linguriță
9. Descrierea activității

După vizionarea unui filmuleț despre alimentația sănătoasă, are loc o dezbatere prin care stabilim rolul și beneficiile diferitelor alimente, în special al fructelor.

<https://youtu.be/omRSETbaJ70>

Discutăm caracteristicile fructelor pe care le au copiii la ei, apoi aceștia realizează și degustă o delicioasă salată de fructe realizată prin efort propriu.

10.Rezultatele așteptate:

- a. Conștientizarea importanței unei alimentații sănătoase
- b. Învățarea etapelor de lucru în realizarea unei salate
- c. Obținerea unor produse sănătoase
- d. Stimularea gustului gastronomic

11.Modalitățile de evaluare a activității :

- a. Observarea comportamentului elevilor
- b. Autoevaluarea și interevaluarea
- c. Degustarea salatei de fructe

12.Rezultatele înregistrate :

- a. Participare cu mare plăcere din partea elevilor
- b. Obținerea unui produs sănătos și cu gust plăcut
- c. Fotografii

13. Sugestii, recomandări :

- a. De repetat mici experiențe culinare la școală

Semnatura cadrului didactic / cadrelor didactice coordonatoare

Metode de stimulare și dezvoltare a colaborării și competiției școlare

Săndoiu Laura -Maria

Școala Gimnazială 56, Sector 2, București - Profesor în învățământ primar

“Demers socioeducațional, complex și organizat, cuprinzând simultan fenomene de activizare (incitare și susținere), antrenare, cultivare și dezvoltare, prin actualizarea virtuților creative, prin trecerea lor, prin afirmarea efectivă de la posibil la real” P. Constantinescu- Soleru.

Rezultatele unei colabărări eficiente dintre familie, școală și societate îl reprezintă modelul pe care îl prezentăm copiilor și modul în care alegem să îi “instruim”.

De a lungul timpului au fost realizate numeroase studii de specialitate cu scopul de a sprijiniri cadrelor didactice în adoptarea unor soluții, mijloace și metode care să permită stimularea și dezvoltarea copiilor în direcția acumulării informațiilor, dezvoltării proceselor psihice, precum și formarea unei personalități complexe.

Randamentul școlar nu reprezintă un reper în identificarea dezvoltării complexe a elevilor, deoarece el nu evidențiază originalitatea, imaginația elevului, capacitățile relaționale, modul de gestionare și depășire a obstacolelor .

Organizarea activităților cu scopul dezvoltării și stimulării elevilor, presupune efort și deschidere din partea cadrelor didactice , dar care aduc odată cu desfășurarea lor o apropiere vizibilă față de “realitatea cotidiană” și totodată satisfacții imediate cu privire la gradul de implicare, nivelul de asimilare și randamentul școlar al elevilor.

În continuare voi da exemple de câteva metode de desfășurarea unor activități, care permită stimularea imaginației, a comunicării și a dezbaterilor, de rezolvarea și argumentare a unor soluții, stimularea gândirii critice, acumularea de informații, metode ce pot fi aplicate atât elevilor cât și adulților.

✓ Colțurile

Această metodă de lucru conduce spre dezbateri, argumentarea punctelor de vedere personale cu privire la tema abordată, scopul fiind de ai determina să ia atitudine cu privire la anumite probleme, să găsească soluții și să își susțină postura, existând posibilitatea schimbării poziției în cazul în care argumentele colegilor sunt mai solide, să dezbată soluțiile prezentate adoptând o soluție comună.

Descriere: O dată lansată tema participanții se gâdesc la posibilele soluții de rezolvarea, poziționându-se în unul dintre colțurile încăperii. Cei care nu s-au decis asupra adoptării unei dintre soluțiile prezentate vor rămâne în mijlocul încăperii. Fiecare colț are alocat ca timp, 5 minute în care să își susțină și argumenteze poziția. Pe parcursul dezbaterii, participanții își pot schimba poziția și își pot nota ideile principale ale dezbaterii, ceea ce îi determină pe coordonatorii pozițiilor să încerce să fie cât

mai convingători. La sfârșitul dezbaterii participanții vor face o lucrare scrisă, individuală, aceasta reprezentând ultima etapă, cea de reflecție asupra temei și a argumentelor prezentate.

✓ *Pălăriile gânditoare*

O metodă de stimulare a creativității bazată pe cooperare și acceptare, a fost propusă de Edward De Bono în anul 1986 pentru cadrele din economie și producție. Fiecărei pălării îi corespunde un anumit tip de gândire și un rol pe care aceasta îl sugerează, iar participantul îl are de jucat. Ea poate fi purtată individual sau de mai mulți elevi care răspund de sub aceeași pălărie.

- Pălăria albă – gândire obiectivă, cât mai aproape de real. Are rolul de a informa;
- Pălăria roșie – gândire afectivă, bazată pe sentimente, presimțiri, emoții. Are rolul de a spune care sunt sentimentele/ emoțiile despre;
- Pălăria verde – gândire creativă, idei noi, transparentă, flexibilitate și mobilitatea gândirii. Generează idei noi;
- Pălăria galbenă – gândire optimistă, scoate în evidență avantajele, punctele tari. Are ca scop evidențierea beneficiilor;
- Pălăria albastră – gândirea speculativă, monitorizează procesul de judecată și discuție, extrage concluzii. Are ca rol clarificarea;
- Pălăria neagră – gândire negativă, sunt evidențiate pericolele, riscurile, sunt exprimate doar aspectele negative, este pălăria “precauției”. Are ca rol identificare greșelilor.

✓ *Brainstorming*

Reprezintă o metodă de discuție și de creație în grup și constă în emiterea unui număr cât mai mare de soluții cu privire la problema de rezolvat. Această metodă ajută la obținerea ușoară de idei, stimulează participarea activă, dezvoltă și stimulează creativitate și imaginația, încrederea în sine și forțele proprii, dezvoltă abilități de a lucra în echipă.

✓ *Tehnica acvariului*

Este o metodă ce urmărește punerea participanților în dublă ipostază: cea de participant activ și cea de observator. Organizarea se va realiza prin intermediul scaunelor așezate în două cercuri concentrice. Cei aflați în interior au la dispoziție o perioadă de 8 – 10 minute în care vor discuta pe baza temei propuse, în timp ce participanții aflați ipostaza de observatori vor nota date, idei, reacții.

Această metodă de lucru ajută la formarea și dezvoltarea capacității reflexive, a competențelor de comunicare, de gestionare și rezolvare a posibilelor conflicte sau neînțelegeri, de formare și dezvoltare a relațiilor interpersonale.

✓ *Starbursing sau explozia stelară*

Constă în rezolvarea unor probleme, teme de cercetat prin intermediul avalanșei de idei. În jurul temei centrale fiecare grupă de elevi conturează cât mai multe întrebări cu trimitere la subiectul prezentat, apreciere celor mai interesante întrebări precum și a efortului comun de atingere a obiectivului urmărit.

Această metodă de lucru stimulează atât spiritul de competiție cât și pe cel de cooperare, dezvoltă spontaneitatea și creativitatea de grup, stimulează participarea fiecărui membru al grupului.

✓ Sinetica sau asociațiile de idei

Această metodă de lucru a fost elaborată de către profesorul W. J. Gordon și presupune asocierea ideilor prin analogie. Participanții sunt invitați să elaboreze cât mai multe idei cu privire la tema abordată, incitându-i astfel să dea naștere unor soluții și idei inedite și originale.

Sinetica urmărește dezvoltarea unei gândiri libere, implicare și antrenarea tuturor participanților, stimularea imaginației și potențialului creator al elevilor, creșterea stimei de sine.

Prin esența lor, toate metodele de lucru bazate pe învățarea prin cooperare presupun antrenarea elevului în asimilarea unor cunoștințe prin efort propriu, ce contribuie la obținerea unor satisfaceri individuale dar și comune. Învățarea individuală este antrenată în cadrul acestor metode bazate pe colaborare, competiția școlară poate oare antrena în modul său de desfășurare învățare prin cooperare?

Școala are ca scop descoperirea, stimularea și dezvoltarea potențialului fiecărui elev pentru a face față solicitărilor prezente și ulterioare, însă aceasta parctică nu trebuie să se limiteze și să se desfășoare doar în incintă școlilor.

MIJLOACELE DIDACTICE INOVATOARE FOLOSITE ÎN TEHNICILE SAU PROCEDEEELE PLASTICE DE LUCRU

Săvan Ancuța,

Liceul Național de Informatică Arad

Una dintre cele mai așteptate și plăcute lecții pentru elevii ciclului primar este cea de educație plastică, în care creativitatea se poate manifesta cu mult succes. Creativitatea artistică, privită din punct de vedere pedagogic, apare ca o activitate complementară față de cea științifică și tehnică și are un câmp mult mai larg de desfășurare. Dezvoltarea capacităților creatoare presupune inițierea de timpuriu, în orele de educație plastică, într-o diversitate de tehnici artistice, studierea cu grijă a manifestărilor fiecărui elev și stimularea inițiativei artistice. Multiplele posibilități de manifestare a creativității copilului trebuie dirijate prin dezvoltarea imaginației, a spiritului de observație, stimularea formelor de expresie, inițierea acestuia în elementele de limbaj plastic.

Înșușirile personalității creatoare a elevilor sunt influențate de sensibilitatea lor estetică și artistică, de capacitatea de a deosebi însușirile estetice esențiale de cele neesențiale. Copiii au capacitatea de a percepe impresiile și senzațiile cele mai slabe, nuanțele și tonurile cele mai apropiate, pot sesiza amănunte, elemente de detaliu și pot structura o suprafață într-o mare varietate de modalități, prin forme, linii și puncte.

Prin folosirea diversificată a tehnicilor de lucru în activitățile plastice, copiii își dezvoltă capacitatea de expunere artistico-plastică, având posibilitatea de a comunica, prin mijloace diverse, propriile idei, trăiri

și sentimente. Folosirea tehnicilor de lucru nu trebuie să fie un scop în sine, ci o modalitate de realizare a unor subiecte în concordanță cu temperamentul și sensibilitatea fiecărui copil.

Tehnicile de lucru utilizate presupun folosirea unor mijloace de lucru, pe care, dacă le vom folosi în orele de AVAP, adică Arte vizuale și Abilități practice, cu siguranță, rezultatele vor fi pe măsura așteptărilor.

Consider că arta nu are vârstă și reintroducând mijloacele didactice folosite în tehnicile sau procedeele plastice de lucru, elevii își vor descoperi capacitatea creatoare.

- Tehnica imprimării cu țesături rărite:

Deasupra planșei suport se așază materialul textil (voal, tifon, etamină, pânză de sac, țesături cu ochiuri mai mici sau mai mari) după ce în prealabil a fost înmuiat în tuș negru sau colorat ori îmbibat în culoare, iar apoi bine stors. Deasupra materialului se așază o altă planșă și se apasă pe toată suprafața, de preferință cu un rulo de cauciuc. După ce se înlătură foaia de deasupra și țesătura, se observă că pe planșa suport a rămas modelul țesăturii folosite. Aceste foi imprimate pot constitui suporturi pe care se pot desena cu pensula sau cu alte instrumente compoziții cu diferite subiecte plastice: „Acvariul”, „Peisaj submarin”, „Câmp cu flori”, „Zborul cosmic”, etc.

- Tehnica frotajului:

Este tehnica imprimării unor structuri din natură. Se imprimă prin suprapunerea foii de hârtie peste structura aleasă, ușor denivelată, peste care se freacă ușor cu creionului negru moale sau cu creioane colorate. Se poate freca și cu minele creioanelor așezate pe lat. Folosind această tehnică și aplicând repetiția, simetria, alternarea formelor sau a culorilor se pot obține compoziții plastice interesante cu subiecte variate: „Frunzele toamnei”, „Covor de frunze”, „Imprimeu pentru rochiță”, „Imprimeu pentru perdele”, „Imprimeu pentru covor”, etc.

Alte tehnici:

Pe lângă tehnicile tradiționale folosite în orele de educație plastică, se mai pot folosi o serie de tehnici diverse care se remarcă prin materialele folosite și instrumentele de lucru. Folosind aceste tehnici, copiii au impresia că se joacă, au libertate în creație și interesul menținut pe tot parcursul activității, deoarece așteaptă cu nerăbdare să vadă rezultatele ce le vor obține.

➤ Desenul cu nisip și lipici:

Nisipul se cerne și se curăță de impurități, iar apoi se așază în tot atâtea vase câte culori dorim să folosim. Se amestecă bine cu colorant alimentar pudră. Copiii pictează cu pensula înmuiată în clei sau aracet și înainte ca acesta să se usuce, acoperă desenul cu nisip colorat. Când lucrarea este finalizată se elimină surplusul de nisip. În compozițiile plastice pentru care se alege această tehnică de lucru este de preferat să predomine petele de culoare și nu liniile, obținându-se efecte surprinzătoare.

- Pictura cu buretele - buretele tăiat în bucăți mici, ușor de manevrat, se înmoaie în culoare, apoi se trece cu el, în trăsături mari, pe foaia de hârtie, sau se pictează o parte a lui și se utilizează ca o șampilă.

- Tehnica amprentei vârfurilor degetelor (dactilopictura) - este o tehnică pe cât de simplă, pe atât de importantă pentru dezvoltarea abilității degetelor copiilor. Fiecare deget are o altă amprentă mai mare sau mai mică. În felul acesta obținem cele mai reușite șampile. Multe amprente aplicate în același loc alcătuiesc un tablou reușit.

- Tehnica desenului decorativ cu ajutorul pieptenului - se pregătește pe o plăcuță de faianță, tempera sau goașa nedizolvată. Cu ajutorul unei periute de dinți se ung dinții pieptenului care se trag pe suprafața de decorat, realizând astfel dungi (orizontale, verticale, oblice, linii paralele,

valuri, etc.), după inspirația fiecăruia și după felul cum este mănuit pieptenele. Pentru realizarea unor efecte de hașurare, se poate continua prin suprapunerea liniilor diferite colorate.

- Tehnica șabloanelor aplicate prin folosirea sitei - șablonul se confecționează, de preferință, dintr-un material plastic, care nu absoarbe vopseaua. Se aplică materialul dorit, apoi se așază sita de sârmă, peste care, cu ajutorul unei periuțe de dinți se trece vopseaua, în prealabil pregătită, pe toată suprafața materialului rămasă liberă prin aplicarea șablonului. Apoi se ridică ușor sita și șablonul de pe material, rămânând astfel silueta modelului dorit.

Altă posibilitate de îmbogățire a fanteziei copiilor este tehnica stropirii prin sită și șabloane. Pe suprafața de decorat se aplică șablonul decupat din hârtie simplă de ziar sau diverse obiecte. Prin mutare repetată, după fiecare strat de vopsea suflată se obțin efecte de umbră, de îndepărtare și apropiere a siluetelor.

- Tehnica picturii pe lipici - se aplică pe coala de lucru un strat subțire de lipici peste care, cu ajutorul unei pensule groase, se pune vopseaua în culoarea dorită. Apoi, cu ajutorul unui bețișor, coada pensulei sau cu degetul, se gravează diferite ornamente ca: linii, cercuri sau alte desene. Această tehnică poate fi folosită pentru decorarea unor suprafețe mai mari, de exemplu: hârtie pentru ambalarea cadourilor.

Bibliografie:

1. Lucian Stan, Ileana Stan, Elisabeta Botezatu, „Educație plastică. Ghid metodic. Clasele I – IV”. Editura Aramis, București, 2003.
2. Maria Cristea, Virginia Nițescu, Dan Horațiu Panait, Elena Surdu Stănescu, „Ghid metodic de educație plastică pentru clasele I – IV și pentru activitatea metodică din școlile normale”, Editura Petrion, București, 1997.
3. „Învățământ primar. Revistă dedicată cadrelor didactice”, Nr. 3 – 4, Editura Miniped, București, 2005.
4. „Învățământ primar. Revistă dedicată cadrelor didactice”, Nr. 4, Editura Miniped, București, 2000.

Componenta socială a educației timpurii

Prof. Scuturici Maria

Grădinița cu Program Prelungit Nr.3 Bistrița/ Profesor învățământ preșcolar

Etimologic, cuvântul „educație” provine din latinescul *educō, educere*, termen care în limbajul uzual are două semnificații deopotrivă. În primul rând el desemnează acțiunea de „a scoate din”, „a ridica”, „a înălța”, de unde semnificația actului educațional ca modificare, transformare, susținere a trecerii de la o stare (primară, ereditară sau dobândită pe parcurs) la alta, nou-formată, în lanțul dezvoltării; imprimarea unei direcții de acțiune dinspre interior în vederea armonizării conduitei individuale cu normele sociale, ale comunității. În planul al doilea, același termen indică acțiunea de „a crește”, „a îngriji”, „a hrăni” (plante, animale, oameni), iar de aici educația a fost înțeleasă ca activitate de creare a condițiilor necesare creșterii (fizice, biologice), dar și îngrijirii, dezvoltării psihice, morale și spirituale.

S-a vorbit, de asemenea, în literatura de specialitate de conceptul *educației multilaterale*. Aceasta este definită în *Dicționarul de pedagogie*, (Editura Didactică și Pedagogică, 1979, pag. 87) ca fiind „scop călăuzitor și caracteristică fundamentală a educației; proces complex de formare a tuturor componentelor personalității umane; ansamblul de activități sociale și individuale în vederea creșterii, cultivării și dezvoltării celor mai nobile trăsături de caracter; formarea și dezvoltarea la copii a tuturor cunoștințelor, deprinderilor, priceperilor de care acesta este capabil și cu ajutorul cărora acesta își găsește vocația, își continuă și desăvârșește educația, se realizează ca personalitate. Educația multilaterală este atât scop (idealul educației – omul multilateral dezvoltat), cât și proces, produs, rezultat al ansamblului activităților instructiv-educative. Educația multilaterală ca proces cuprinde acțiunile desfășurate în vederea formării și dezvoltării aspectelor fundamentale ale ființei umane: fizicul, psihicul, moralul, esteticul, cognitivul, afectivul, volitivul, motricitatea, sensibilitatea și capacitățile de cunoaștere, de acțiune și apreciere. În această viziune, laturile educației multilaterale sunt: educația colectivă, educația individualizată, educația preșcolară, educația școlară, educația universitară, educația permanentă”.

Educația este un ansamblu de măsuri aplicate în mod sistematic în vederea formării și dezvoltării însușirilor intelectuale, morale sau fizice ale copiilor și ale tineretului sau, *p. ext.*, ale oamenilor, ale societății etc.; *A face educație cuiva = a educa pe cineva.* (<http://www.dexonline.news20.ro/cuvant/educatie.html>)

Într-o accepțiune generală, **educația** este *procesul (acțiunea) prin care se realizează formarea și dezvoltarea personalității umane*. Ea constituie o necesitate pentru individ și pentru societate. Ca urmare, este o activitate specific umană, realizată în contextul existenței sociale a omului și, în același timp, este un fenomen social specific, un atribut al societății, o condiție a perpetuării și a progresului acesteia. Așadar, ea se raportează, în același timp, la societate și la individ și se constituie într-un proces pedagogic deschis.

Norbert Sillamy, în *Dicționarul de psihologie* al Editurii LAROUSSE, (București, 1998, pag. 1119), definește educația ca fiind „arta de a dezvolta calitățile morale, intelectuale, artistice și fizice pe care copilul le posedă în stare potențială.” El consideră că educația trebuie să ajute copilul să se dezvolte armonios în mediul său, fără a modifica „natura” acestuia.

Conceptul de „educație emoțională și socială” (Emotional and Social Learning) a fost adoptat de cei care se ocupau de educație în Statele Unite ale Americii prin intermediul a câtorva programe ce se derulau în școli. În anul 2002, UNESCO are o inițiativă mondială de promovare a educației emoționale

și sociale, emițând o declarație cu zece principii de bază privind implementarea ei. Astfel, în multe dintre statele lumii, educația emoțională și socială reunește programe educative de prevenire a violenței, de disciplinare școlară, de îmbunătățire a climatului din școli, a mediului curricular și chiar de creștere a performanțelor școlare ale elevilor.

Miron Ionescu spunea că educația reprezintă „*un sistem de demersuri intenționale, desfășurate în conformitate cu principii, reguli și norme specifice și orientate spre atingerea anumitor finalități educaționale bine precizate, deci are caracter finalist, teleologic*”. (Ionescu M., 2007, pag 50).

Deși nu o întâlnim sub conceptul de educație socială, Comenius, cea mai însemnată personalitate a pedagogiei universale, considera școala „laboratorul umanității”, unde se formează omul din punct de vedere „rațional și spiritual”. El acordă atenția cuvenită educației pe care o primesc copiii în familie, precum și faptului că aceștia comunică unii cu alții și se modelează reciproc.

Kant pune la baza teoriilor sale pedagogice valoarea umană. La baza educației consideră voința morală în care rolul principal îl are disciplina. J.J. Rousseau consideră că între 2 și 12 ani educația se concentrează pe dezvoltarea fizică, dar contribuie la însușirea primelor repere morale și evidențiază ideea că reformele sociale sunt dependente de educația individului. Herbert va impune învățământul educativ, scopul suprem al educației fiind formarea caracterului moral. Spencer propune cinci criterii care vor sta la baza selecției disciplinelor, unul dintre acestea fiind acela care să „contribuie la menținerea contactelor sociale și este necesar din punctul de vedere al organismului social”. (Cucuș C., 2001, pag.188).

Pedagogul W. A. Lay pledează pentru o normativitate didactică, educația vizând integrarea în comunitatea socială. Claparède, prin paradigma educației funcționale, pune la baza educației formarea acelor calități psihice pe baza funcționării pe care acestea le vor avea în viața copilului. Experimentatorul muncii libere pe echipe, Roger Cousinet, consideră că grupul constituie un mediu educativ important care asigură socializarea copilului. Cel care aduce în clasă atmosfera de colaborare și cooperare între copii și profesor, între copii, profesorul devenind un investigator alături de aceștia, este Celestin Freinet, aspectul relațional în educație cunoscând o modificare esențială.

Exponentul curentului sociologic este Emile Durkheim. El consideră că educația este „activitatea metodică care constă în introducerea generațiilor de copii în valorile sociale dominante ale prezentului, dominând educația morală.

Makarenko, deși este un reprezentant al pedagogiei comuniste, impunându-și pedagogia în special în țările foste socialiste, se remarcă prin „credința în reformarea omului, chiar dacă acesta s-a abătut de la comportamentul larg acceptat, relațiile din cadrul grupului școlar având o influență covârșitoare”. (Cucuș C., 2001, pag.271).

Pedagogul român, Constantin Cucuș, ne atrage atenția asupra unui tip de educație, numită *Educația axiologică*, care în termeni simpli poate fi definită ca educație pentru valori. Pornind de la filozofia valorilor spre o pedagogie a culturii, pedagogul identifică tipul *personalitatea socială*, care manifestă „devotament pentru oameni, probează o comunicabilitate ridicată și o simpatie față de semenii; în această categorie fiind inclus și profesorul, care trebuie să se caracterizeze prin devotament pentru copii și pentru societate”. (Cocuș C., 1998, pag. 183).

Sensul educației sociale este „transmiterea unor elemente de comportament social prin măsuri educative”. (H. Schaub și K.G. Zenke, 2001, pag. 92). Alături de acesta sunt acceptate sensuri precum: forme recomandate de relații sociale, empatie, comunicarea în grup, dezvoltarea sentimentului comunității, apartenența la grup.

Sorin Cristea, în „Dicționar de termeni pedagogici”, evidențiază faptul potrivit căruia „conținutul educației morale reflectă două coordonate definitorii care vizează raportarea omului la societate (educația moral-civică) și la sine (educația moral-individuală). Educația moral-civică are un conținut preponderent social, educația moral-individuală are un conținut determinat în mod preponderent, prin raportarea omului la sine” (Cristea, S., 1998, pag. 131).

În psihologie, învățarea socială este legată în special de marele psiholog Albert Bandura. Abordarea lui este una psihosocială, care investighează comportamentele ca fiind formate și modificate de contextul social.

Deși Bandura recunoaște faptul că învățarea se datorează în mare parte întăririi, el subliniază și existența altor forme de învățare care au loc în absența unei întăririi directe.

Teoria sa este denumită adesea învățare observațională, pentru că pune accent pe rolul observării comportamentului celorlalți și a consecințelor acestuia în învățare. Accentul pus pe învățarea

prin observație sau exemplu, reprezintă poate aspectul cel mai important al teoriei lui Bandura. Prin intermediul teoriei sale asupra învățării sociale, Bandura urmărește un scop practic imediat, și anume găsirea celor mai eficiente modalități de modificare a comportamentului indezirabil.

În psihologia socială întâlnim trei tipuri de teorii:

- a) Teoriile paradigmatică, al căror rol esențial este de a propune o viziune globală asupra relațiilor și comportamentelor umane.
- b) Teoriile fenomenologice, vizează, în general, să descrie și să explice o familie de fenomene cunoscute. Unele se referă la fenomene fundamentale - influența, de exemplu, celelalte la fenomene mai puțin importante. Dar, oricare ar fi importanța acestora, fiecare teorie răspunde la două întrebări: cum? și pentru ce?
- c) Teoriile operatorii tind să degaje un mecanism elementar, necunoscut până acum și care explică un ansamblu de fapte. Ele prevăd, de asemenea, fapte noi și surprinzătoare. (Moscovici, S., 1997, pag. 23-24).

În ultimii ani, scrierile psihologului rus Lev Vîgotsky au atras tot mai mult atenția cititorilor datorită concepției conform căreia oferă un rol central contextului social în dezvoltarea inteligenței. Dacă Piaget ne-a orientat să ne gândim la procesele mentale și dezvoltarea lor odată cu vârsta, Vîgotski ne-a îndreptat atenția spre rolul grupului social și al proceselor interpersonale care pot să explice modificarea intelectuală. În viziunea lui, dezvoltarea cognitivă a copilului este un proces social (Schaffer, R., 2009, pag. 72).

O atenție specială dezvoltării sociale a copilului a acordat-o Rudolf Schaffer, psiholog englez, în lucrările „A lua decizii referitoare la copii” (1998) și „Dezvoltarea socială” (1996). În „Psihologia copilului”, psihologul argumentează faptul că dezvoltarea copilului are loc în contextul relațiilor interpersonale. Familia este primul context în care acestea sunt întâlnite, experiențele timpurii așezând fundația dezvoltării sociale. Relațiile cu copii de aceeași vârstă au și ele o influență considerabilă, duc la formarea abilităților sociale și a identității sociale a copiilor, dar în mod diferit față de părinți. El susține de asemenea că grupul de covârșnici contribuie și la dezvoltarea intelectuală a copilului.

Încercând să definim educația socială, am putea spune că ea constituie un ansamblu de acțiuni/demersuri proiectate și desfășurate pe baza unor principii coroborate cu totalitatea influențelor exercitate de societate, care au ca scop realizarea integrării sociale a copiilor și tinerilor, având ca finalități formarea competențelor de viață.

Abilitățile sociale sunt cele care ne permit să ne integrăm în grupul de la grădiniță, școală, serviciu sau grupul de prieteni. Dezvoltarea socială presupune achiziționarea comportamentelor care ne fac să fim eficienți în interacțiunile cu ceilalți astfel încât să atingem scopul personal stabilit. Orice comportament social este rezultatul unui proces de învățare a ceea ce este valorizat de către societate. De exemplu, faptul că salutăm sau ne prezentăm persoanelor necunoscute sunt considerate modalități politicoase de a iniția o interacțiune. Deoarece astfel de comportamente sunt percepute ca fiind adecvate, manifestarea lor va fi încurajată și ca atare repetată în contexte similare. În plus aceste comportamente ne ajută să atingem anumite scopuri, în condițiile în care ne permit să inițiem și să stabilim o relație cu altcineva. Competențele sociale de bază pe care fiecare om ar trebuie să și le dezvolte sunt împărțite în 2 categorii:

1.Abilități interpersonale

a) Relaționare socială

- interacționează cu ceilalți copii prin jocuri adecvate vârstei
- inițiază interacțiuni cu ceilalți copii
- împarte jucăriile
- oferă și cere ajutor
- își așteaptă rândul
- utilizează formule de adresare politicoase

b) Rezolvare de probleme sociale

- rezolvă conflictele prin strategii adecvate vârstei

2. Abilități intra-personale

- respectă regulile
- tolerează situațiile care provoacă frustrare

Abilitățile sociale presupun o componentă legată de abilitățile interpersonale, precum și o componentă legată de abilitățile intra-personale de control comportamental. În lipsa capacității de inhibiție comportamentală, nu putem vorbi de capacitatea copiilor de a-și aștepta rândul, la fel cum incapacitatea de a respecta regulile afectează abilitatea acestora de a se integra în grup.

Abilitățile sociale intra-personale sunt strâns legate de competențele emoționale. Dobândirea strategiilor de reglare emoțională favorizează capacitatea de exercitare a controlului asupra propriului comportament. În plus, abilitățile de a înțelege emoțiile proprii și ale celorlalți și de a le exprima sunt esențiale pentru stabilirea și menținerea relațiilor cu ceilalți.

BIBLIOGRAFIE

- ✓ ***, (2006), *Revista Învățământul preșcolar*, nr. 1 – 2;
- ✓ ***, (2006), *Revista Învățământul preșcolar*, nr. 3 – 4;
- ✓ ***, (2007), *Revista Învățământului preșcolar*, nr. 4;
- ✓ Botiș, A., Mihalca, L., (2007) *Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți, cu vârsta până la 7 ani*. Buzău : Alpha MDN, UNICEF;
- ✓ Catalano, H., Albușescu, I., (2018), *Pedagogia jocului și a activităților ludice*, Editura Diadactică și pedagogică, București;
- ✓ Catalano, H., Albușescu, I., (2019), *Didactica jocurilor*, Editura Diadactică și pedagogică, București;

PROIECTUL – METODĂ DE EVALUARE

Autor: Stoica Otilia Ioana

Profesor la Colegiul National Alexandru Lahovari, Rm Vâlcea

Proiectul reprezintă o metodă complexă de evaluare care poate furniza informații mai bogate în legătură cu competențele elevilor și, în general, cu progresele pe care ei le-au făcut de-a lungul unei perioade mai îndelungate de timp.

Temele pe care se realizează proiectele pot fi oferite de către profesor, dar, în anumite cazuri, ele pot fi propuse și de către elevii care elaborează aceste proiecte. Informațiile pe care le poate obține evaluatorul sunt variate și, în esență, fac referire la mai multe aspecte:

- ✓ motivația pe care o are elevul față de domeniul din perimetrul căruia a selectat tema; capacitatea elevului de a se informa și de a utiliza o bibliografie centrată pe nevoile de tratare a subiectului luat în discuție;
- ✓ capacitatea elevului de a concepe un parcurs investigativ și de a utiliza o serie de metode care să-l ajute să atingă obiectivele pe care și le-a propus;
- ✓ modalitatea de organizare, prelucrare și prezentare a informațiilor dobândite ca urmare a utilizării diverselor metode de cercetare;
- ✓ calitatea produsului obținut în urma finalizării proiectului, care se pot distinge prin originalitate, funcționalitate, calități estetice deosebite.

Metoda proiectului în evaluare reprezintă o abordare alternativă față de evaluarea tradițională, care se bazează pe teste și examene. În loc să se concentreze exclusiv pe memorare și acumulare de informații, această metodă oferă elevilor oportunitatea de a-și demonstra înțelegerea și abilitățile într-un mod practic și creativ, prin realizarea unor proiecte relevante și semnificative.

Aici sunt câteva aspecte importante ale metodei proiectului în evaluare:

Definirea proiectului: Elevilor li se atribuie sarcini complexe sau probleme pe care trebuie să le rezolve prin intermediul unui proiect. Acestea pot varia de la cercetare extensivă, construirea unui produs, crearea unei prezentări, până la proiecte artistice sau experimentale.

Independența și responsabilitatea elevului: Elevii trebuie să își asume rolul activ în elaborarea și realizarea proiectului. Ei trebuie să își stabilească obiectivele, să planifice și să gestioneze timpul și resursele necesare.

Procesul de lucru: Elevii trebuie să parcurgă mai multe etape în realizarea proiectului, cum ar fi cercetarea, colectarea de date, analiza informațiilor, sintetizarea rezultatelor și prezentarea acestora sub o formă coerentă și accesibilă

Evaluare formative și sumativă: Evaluarea poate avea loc pe parcursul întregului proces de lucru (evaluare formativă), dar și la finalul proiectului (evaluare sumativă). Aceasta poate fi realizată de către profesor, colegi sau chiar de către elevi înșiși, prin autoevaluare și evaluare reciprocă.

Feedback: Elevii beneficiază de feedback detaliat și constructiv din partea profesorilor și a colegilor pentru a-și îmbunătăți munca și pentru a-și dezvolta abilitățile.

Reflectare și învățare continuă: După finalizarea proiectului, elevii sunt încurajați să reflecteze asupra experienței lor și să identifice lecțiile învățate și modalitățile de a-și îmbunătăți abilitățile pentru viitoarele proiecte.

Situarea elevului în centrul organizării procesului de predare-învățare-evaluare a constituit o schimbare fundamentală ce a atras după sine necesitatea găsirii acelor soluții, care să stimuleze în permanență performanța elevului.

Astfel, învățarea bazată pe proiect a devenit o soluție - o activitate complexă de învățare, benefică și ca instrument de evaluare, atât formativă, cât și sumativă.

Fiind o activitate individuală și/sau de grup, proiectul încurajează cooperarea și dezvoltă competențele de lucru în echipă. Un avantaj important al proiectului constă în faptul că acesta oferă elevilor posibilitatea de a lucra într-un ritm propriu, de a-și folosi mai bine stilul adoptat de învățare, precum și posibilitatea de a învăța de la colegi.

Proiectul pune elevii în situația de a lua decizii, de a comunica și negocia, de a lucra și învăța în cooperare, de a realiza activități în mod independent, de a împărtăși celorlalți cele realizate/ învățate, într-un cuvânt, îi ajută să participe direct la propria lor formare.

Conform definiției din DEX, proiectul este un plan sau o intenție de a întreprinde ceva, de a organiza, de a face un lucru.

Se pot aborda în funcție de tipuri, care pot fi

- ✓ factuale, în funcție de faptul dacă includ date și imagini reale sau imaginare;
  - ✓ individuale sau de grup, în funcție de abilitățile pe care profesorul intenționează să le dezvolte la elevi;
  - ✓ realizate în clasă sau în afara clasei, în funcție de conținut, resurse și interese.
- Este necesar să se țină cont și de etapele realizării un proiect
- ✓ Stimularea - fiind coordonați de către profesor, elevii discută ideile legate de o temă, de regulă, după parcurgerea unei unități de învățare.
  - ✓ Stabilirea obiectivelor - grupurile de lucru negociază asupra conținutului, formei și modalității de prezentare a proiectului.
  - ✓ Împărțirea sarcinilor – fiecare membru al grupului își asumă o sarcină de lucru.
  - ✓ Cercetare/creație/investigație – studiul individual al unor surse bibliografice; scrierea de articole, povestiri; interviuarea unor persoane etc.
  - ✓ Procesarea materialului – este momentul în care profesorul poate semnală erorile de conținut sau acuratețea limbajului.
  - ✓ Realizarea formei finale – discuții în grup privind unitatea de concepție, de editare.
  - ✓ Prezentarea proiectului – membrii grupului decid asupra formei de prezentare; profesorul are rolul de monitorizare și evaluare.
  - ✓ Feedback – din partea profesorului, a colegilor (aprecieri, întrebări, schimb de idei), autoevaluare.

Profesorul trebuie să sugereze și să ofere surse de informare care să nu depășească nivelul de înțelegere al elevilor. De asemenea, folosirea unor tehnici și metode activ-participative: brainstormingul, activități alternante - individuale, în perechi, consecvența, coordonarea pe parcursul procesului, vor duce la reușita întregii activități.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit I. Metode de învățământ. Iași, Tipogr. „Polirom”, 2006;
2. DEX, Ed. „Univers Enciclopedic”, București, 1996;
3. Guțu V., Pâslaru V. et al. Tehnologii educaționale (Ghid metodologic), Chișinău, Edit. „Cartier educațional”, 2000;
4. Ionescu M., Managementul clasei. Un pas mai departe. Învățarea bazată pe proiect, București, Tipogr. „Humanitas”, 2003;
5. Metodele interactive - necesitatea educației moderne. Disponibil la: <http://ro.netlog.com/6icgo/blog/blogid=290023> (citat 11.05.2017).

PROIECT DE ACTIVITATE

Streza Ana-Maria

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 29, Sibiu

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Prelungit Nr. 29, Sibiu

Grupa: Mică „B”- „Inimioarelor”

Profesor invatamantul primar si prescolar : Streza Ana-Maria

Tema anuală: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

Proiectul: Temă independentă

Subtema: „În lumea minunată a insectelor”

Domeniul experiențial: Domeniul Științe

Categoria de activitate: Activitate matematică

Subiectul: „Zborul albinelor spre stupi”

Forma de realizare: joc didactic

Tipul activității: consolidare de cunoștințe

Scopul activității:- consolidarea cunoștințelor referitoare la cifrele în centrul 1- 3.

Obiective operaționale:

O1 – să recunoască cifrele de pe albinele extrase din coșuleț;

O2- să numere crescător și descrescător în centrul 1-3;

O3- să stabilească ordinea cifrei în șirul numeric;

O4- să așeze atâtea albine pe stup cât îi indică cifra de pe cub;

Sarcina didactică:

- Identificarea cifrelor de pe albine;
- Așezarea albinelor pe stup și stabilirea vecinilor în centrul 1-3;
- Formarea șirului crescător și descrescător;
- Identificarea cifrei de pe cub și așezarea albinelor pe stup.

Regulile jocului:

Varianta 1: „Zum, zum... zum spre stup eu zbor!”

- Copiii vor extrage câte o albină din coșuleț, precizând cifra desenată pe aceasta și o vor așeza pe stup.

Varianta 2: „Vânticel și zborul albinelor”

- Copiii vor realiza șirul crescător și descrescător în centrul 1-3.
- Copiii realizează pe unul dintre cei trei stupa vecinii cifrelor în centrul 1-3.

Varianta 3: „Zborul albinușelor spre regatul fermecat”

- Copiii rostogolesc cubul. Identifică cifrele de pe fețele cubului, apoi așează atâtea albine cât indică cifra, realizând astfel Stupul albinelor

Elemente de joc: surpriza, așteptarea, mișcarea, aplauzele.

Resurse:

Procedurale:

Metode și procedee: jocul, conversația, explicația, povestirea, dramatizarea, problematizarea, demonstrația, exercitiul, metoda „cubul”, metoda „mâna oarbă”.

Material didactic: recuzită (costume copii și educatoare), pomi în ghivece, albine din carton având reprezentate în mijloc cifrele în centrul 1-3, cubul cu cifre în centrul 1-3, grădină cu stupi, recompense- stickere, bagheta fermecată.

Evenimentul didactic	Ob. Op.	Conținutul științific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare	
1.Momentul organizatoric		Asigur condițiile optime pentru desfășurarea activității: - aerisirea sălii de grupă; - aranjarea mobilierului; - pregătirea materialului didactic necesar.				
2. Captarea atenției		Se va realiza prin intermediul unui cântecel “Micul fluturas apare,,		-cântecel		Stimularea interesului pentru activitate
3.Anunțarea temei		Dragi copii, astăzi vom desfășura împreună jocul „Zborul albinelor spre stupi”	-conversația		-frontal	Stimularea interesului pentru activitate
4.Dirijarea învățării		<u>Varianta 1: „Albinele vin la stupi”</u> O dată cu venirea primăverii, albinele ies din stupi, să adune polen să facă miere. Fiecare copil va extrage prin metoda „mâna oarbă”		Grădina cu pomi, stupi, ghiveci, albine, cleme	-frontal	

	O1	<p>câte o albină din coșuleț, va preciza cifra reprezentată pe aceasta, apoi o așează pe stup.</p> <p>„Ce cifră este reprezentată pe albinuța extrasă din coșuleț?” (cifre în concentrul 1-3)</p> <p><u>Varianta 2: „Zborul albinelor”</u></p> <p>Albinele hărnicuțe, Repede-au plecat Spre florile înflorite Polen au adunat.</p> <p>(Copiii închid ochii în timp ce adun albinele de pe stupi).</p> <p>„Ce s-a întâmplat cu stupii noștri?”- au rămas fără albine. Albinele au plecat pentru că doreau să stea toate într-un stup în ordine.</p> <p>Haideți să formăm șirul crescător.</p> <p>„Ce înseamnă crescător?”(de la cifra cea mai mică, la</p>	<p>-conversația</p> <p>-explicația</p> <p>-exercițiul</p>		<p>-pe grupe</p> <p>-frontal</p>	<p>Aprecirea rezolvării corecte a sarcinilor date.</p>
--	----	--	---	---	----------------------------------	--

	O2	<p>cifra cea mai mare)</p> <p>Să formăm șirul crescător!</p> <p>Apoi formăm șirul descrescător.</p> <p>„Ce înseamnă descrescător?”(de la cifra cea mai mare la cifra cea mai mică)</p> <p>Să formăm șirul descrescător!</p>	-explicația			
	O3	<p>Stupul s-a umplut de albine, iar acum vom stabili vecinii cifrelor.</p> <p>Copiii realizează pe stup vecinii cifrelor în centrul 1-3</p> <p>„Care sunt vecinii cifrei 2?”</p> <p>Dacă stupul este plin, haideți să-l înveselim, și să-i cântăm „Zum, zum, zum”</p>	-exercițiul		-individual	Aprecirea rezolvării corecte a sarcinilor date.
5.Obținerea performanței		„Haideți să ne jucăm,				

	O4	<p>Mintea să o exersăm</p> <p>Albinuțe numărăm</p> <p>Și stupul îl bucurăm!”</p> <p><i>Varianta 3: „Munca au terminat/ Spre stup au plecat”</i></p> <p>Copiii rostoglesc cubul identificând cifrele de pe acesta apoi așează atâtea albine cât îi indică cifra de pe cub pe stup.</p>	<p>-problematizarea</p> <p>-cubul</p>	<p>-cubul cu cifre, stup, albine</p>	<p>-frontal</p>	<p>Aprecirea rezolvării corecte a sarcinilor date.</p>
6.Evaluarea		<p>Educatore face aprecieri asupra modului în care s-a desfășurat activitatea și răsplătește copiii cu stimulente colorate (stickere)</p>	<p>-conversația</p>	<p>-stickere colorate</p>	<p>-frontal</p>	<p>Aprecirea rezolvării corecte a sarcinilor date.</p>
7. Încheierea activității		<p>Activitatea se va încheia printr-un joc de mișcare.</p> <p>Jocul se numește: „Hocus- Pocus- Preparatus”. Se vor recita câteva versuri în timp ce copiii se vor învârti în cerc, versuri pe baza cărora se vor produce transformări imitând: insecte, animale sau alte viețuitoare.</p> <p>„Albinuța zâmbitoare</p>	<p>-conversația</p> <p>-explicația</p>	<p>-bagheta fermecată</p>	<p>-frontal</p> 	<p>Aprecirea rezolvării corecte a sarcinilor date.</p>

	<p>Dă frumos din aripioare Hocus- Pocus- Preparatus Te transform în....”</p> <p>La sfârșit se vor recita versurile: „De descurcat, v-ați descurcat Cu toții ne-am bucurat, Hocus-pocus 1, 2, 3 Faceti rândul, prichindei.” Copiii vor ieși din sala de grupă.</p>	-exercițiul			
		-conversația			

Relația dintre învățare și dezvoltare

Autor: Tiron Lacrimioara Elena

Profesor învățământ primar, Liceul Tehnologic "Vasile Gherasim", Marginea,
județul Suceava

În orice stadiu al existenței sale s-ar afla omul, el este produsul stadiilor anterioare. Sub influența factorilor ereditari și ai mediului socio-cultural, evoluția sa este însoțită de transformări continue, devenite caracteristici care îi definesc personalitatea. Aceste modificări, transformări de ordin cantitativ și calitativ sunt numite generic sub termenul de dezvoltare.

Sensul dezvoltării psihice este ascendent, progresiv, însemnând treceri de la simplu la complex, de la inferior la superior. De-a lungul ontogenezei, psihicul copilului se dezvoltă treptat.

“Trecerea de la senzație la percepție, deci de la reflectarea însușirilor izolate ale obiectelor și fenomenelor la reflectarea obiectelor în multitudinea însușirilor acestora, de la imagini primare din percepții la imagini secundare din reprezentări, de la senzorial la logic deci de la simțire la gândire, de la reflectarea însușirilor neesențiale, accidentale ale obiectelor la surprinderea însușirilor esențiale și generale ale acestora echivalează cu dezvoltarea psihică a omului.” (1, pg. 26)

Dezvoltarea psihică nu este liniară, uniformă, continuă, ci polimorfă și discontinuă, decurgând ca o succesiune de stadii în care echilibrul alternează și ritmează cu dezichilibrul, iar perioadele de transformări psihice spectaculoase sunt urmate de perioadele de relaxare. Ea reprezintă procesul formării copilului de noi seturi de procese, însușiri și dimensiuni psihice cât și restructurarea continuă a acestora.. Dezvoltarea psihică nu este nici un proces impus din afară, nici unul preponderent genetic, ci un proces cu legități interne proprii. Izvorul dezvoltării psihice îl constituie contradicțiile interne care apar ca urmare a influențelor externe. Astfel, educația, ca factor extern, contribuie la declanșarea și intensificarea luptei dintre elementele contradictorii, oferind în același timp resursele și mijloacele necesare pentru soluționarea și înlăturarea unor contradicții interne. Educația nu devine nemijlocit fapt al dezvoltării psihice, ci constituie punct de plecare spre dezvoltare. Ca acțiune socială conștientă, ea poate stimula și accelera aportul celorlalți factori (mediul și ereditatea) în procesul dezvoltării.

Influențele mediului și educației nu sunt preluate pasiv de copil, ci le opune propria sa activitate, însemnând receptivitate, rezistență, acceptare și refuz, reprezentând într-un cuvânt o opțiune.

Acțiunea educațională apare ca o interacțiune în care se îmbină stimularea externă cu activitatea personală a copilului.

Forța propulsoare a dezvoltării psihice este motivația, cauzalitate externă transpusă în plan psihic, interiorizată și asimilată. Este un proces viu, generativ care produce automișcare, autodeterminare, subiectul își detemină acțiunile din proprie inițiativă în consonanță cu interesele, structurile lui motivaționale. Forța propulsoare rezultă din conflictul motivului. Prin propria activitate, copilul redescoperă capacitățile umane obiective în mediul socio-cultural, le asimilează și le interiorizează, transformându-le în conținut și organizarea vieții psihice. Astfel copilul se dezvoltă. În activitatea sa de învățare, copilul trebuie să reproducă pentru sine sistemul influențelor și cerințelor externe.

Educația contribuie la îmbogățirea acestei experiențe într-un mod organizat, conform unor finalități, insistând asupra realizării unei combinări optime între aspectul informativ și formativ al acestei experiențe. Învățarea este un gen de activitate și totodată o formă de cultură care solicită intens procesele intelectuale.

Structural, învățarea se compune dintr-o serie de situații și sarcini de învățare care pentru școlarii mici reclamă efectuarea unor acțiuni ce vor răspunde unor sarcini practice concrete.

Educatorul formulează pe de o parte anumite sarcini, cerințe față de copil, în funcție de nivelul dezvoltării sale, dar stimulându-l în același timp să-l depășească. Pe de altă parte, copilul răspunde acestor sarcini și le rezolvă, înregistrând progrese noi în planul dezvoltării. În această ipostază dezvoltarea apare ca o premisă a educației.

În contextul învățării are loc “gestația” fenomenelor dezvoltării. Dezvoltarea își are originea în și se justifică prin învățare, iar învățarea își găsește sensul de a fi, prelungindu-se în dezvoltare. Pentru a învăța elevul trebuie să aibă o anumită competență (=efect sintetic al învățării anterioare), trebuie să fie apt pentru a învăța.

Mecanismul dezvoltării psihice este însușirea care se bazează pe acele organe funcționale care există la nivelul activității creierului iar îmbinarea și corelarea activității funcționale conduce la complicarea structurilor psihice.

Prin însușire, această verigă de legătură dintre învățare și dezvoltare, anumite norme, noțiuni, reprezentări, trec din starea în care erau date ca model sau situații problematice în starea de cunoștințe, priceperi, capacități și atitudini ale elevului însuși. La vârsta școlară mică, învățarea se mai distinge și prin aceea că spre deosebire de etapele precedente, ea se desfășoară acum pe baza unor acțiuni meticuloase segmentate și rigurose înlănțuite, că îl pune pe copil în fața necesității unor acțiuni de control, de confruntare și comparare a rezultatelor obținute cu modelele. A învăța înseamnă a însuși, a modifica

acel ceva într-un bun intern, într-un instrument necesar și disponibil pentru rezolvarea cu ușurință a problemelor ivite.

Dar aceasta înseamnă dezvoltare deoarece indicatorul principal al dezvoltării psihice înseamnă realizarea de beneficii interne, achiziții care au devenit funcționale: capacități de înțelegere, strategii de gândire, stil creativ, motivație internă pentru activitate.

Învățarea ca fenomen complex, dinamic, multilateral are un conținut bogat și o sferă largă de cuprindere, fiind reprezentat de noțiuni, concepte, coduri, relații, operații și structuri cognitive, tipuri afective și atitudini, conduite, scheme acționale, reacții, sisteme de valori, comportamente sociale etc. Apoi, se constată că învățarea se asociază cu modificarea deoarece direcționează spre dobândirea de conduite, cunoștințe, atitudini, contribuie la formarea unor însușiri psihice complexe în vederea adaptării la situații noi de existență și determină schimbarea comportamentului. Dar nu orice învățare atrage după sine dezvoltarea. Învățarea pentru a produce dezvoltare trebuie să se desfășoare ca proces acțional, integrat, sincronizând momentele interne ale valorificării experienței și momentele externe comportamentale.

Învățarea mai are și un pronunțat caracter adaptativ, finalitatea ei constând în buna adaptare la mediu. Putem spune deci că “învățarea este procesul destinat achiziționării unei experiențe noi, de formare a unor capacități și deprinderi care să permită individului rezolvarea unor situații problematice, înainte inaccesibile, sau, optimizarea relațiilor sale cu lumea înconjurătoare.” (1, pg. 40)

Există învățarea socială, în accepția generală a acumulării de experiență (informații, priceperi, deprinderi) în contextul cultural concret, în funcție de posibilitățile pe care le oferă o anumită etapă social-istorică în care se naște și trăiește persoana, și o învățare didactică. În sensul său profund, noțiunea de proces de învățământ este legată de cea de transformare, schimbare, modificare deci de procesul învățării propriu-zise.

“Acțiunea pedagogică , susține Gilbert Leray, este creatoare de fenomene psihologice: ea le provoacă apariția, participă cu toate forțele mediului social la constituirea universului mintal al copilului, în primul rând ajutându-l să stăpânească lumea prin elaborarea unor concepte bine adaptate” (2, pg. 87)

Referindu-ne la învățarea școlară realizată în cadrul procesului instructiv-educativ și acoperind limitele vârstei școlare, putem spune că pe lângă accepțiunea generală, această formă de învățare capătă o serie de particularități. “Dintre cele mai importante sunt următoarele:

- se realizează cu mijloace instituționalizate, fiind reglementată de legi, norme, regulamente, structuri de organizare și funcționare (planuri, programe de învățământ, orarii etc.);

-este un proces dirijat din exterior (de către învățători, profesori) care tinde spre etapele finale ale școlarității să devină un proces autodirijat;

-proces strict controlat prin mijloace specifice care cu timpul să devină autocontrolat;

-este un demers conștient, presupune stabilirea anticipată a scopului, mobilizarea voluntară a efortului, raționalizarea conduitelor;

-are un pronunțat caracter secvențial exprimat în: treceri de la starea de relativă neinstruire la cea de instruire; parcurgerea mai multor secvențe (de învățare, de consolidare, verificare, etc.);

-dispune de un caracter gradual, adică de stabilirea unor sarcini didactice cu grade progresive de dificultate (trecere de la simplu la complex, de la neesențial la esențial, de la senzorio motor la abstract, de la recunoaștere la reproducere).

-este un proces relațional mijlocit, presupunând ansamblul de relații perceptive, comunicaționale, afectiv-simpatetice, de influență între profesor și elev, mediat de obiectul de învățământ.

-are un pronunțat caracter informativ-formativ (încorporând în sine multitudinea informațiilor care-i sunt transmise, elevul își elaborează diverse variante de răspuns, își formează un comportament plastic, suplu în acord cu necesitățile individuale; el își modifică selectiv și sistematic conduita, și-o ameliorează și perfecționează, și-o controlează permanent.)” (1, pg. 40)

Reușita școlară are un sens mai larg și ea desemnează adaptarea elevului la cerințe școlare, echilibrarea cu aceste cerințe. Ea are la bază un element de comparație, furnizat de conținutul programei școlare și exprimă gradul de concordanță dintre prevederile programei școlare și cunoștințele și abilitățile pe care le posedă real elevii. Factorii intelectuali se concentrază în ceea ce numim inteligență, în general, și inteligență școlară în special. Elevul învață, însușindu-și cunoștințele lucrând, acționând, rezolvând sarcini.

Plasată în contextul anumitor situații problematice, învățarea nu poate fi concepută ca decurgând altfel decât acțional, deoarece descoperirea soluției reclamă: căutare, selecție, inducție, invenție, iar toate acestea sunt modalități de lucru, structuri acționale ale celui care învață.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

1. Golu Pantelimon, Zlate Mielu, Verza Emil – **Psihologia copilului**, E.D.P. București 1993
2. Nicola Ioan – **Pedagogie**, E.D.P. București 1994

PLAN DE ACTIVITĂȚI PENTRU „SĂPTĂMÂNA VERDE”

22-26 APRILIE 2024

AN ȘCOLAR 2023-2024

PROPUNĂTOR: Prof. învă. primar, TROFIN RAMONA MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 8 PIATRA NEAMȚ

CLASA: CLASA PREGĂTITOARE B

Ziua/ Data	Intervalul 1 orar	Denumirea activității	Tip/Categorie de activitate	Obiectivele urmărite/ Modalități de realizare	Nr. elev i	Responsabili	Resurse utilizate	Observa ții
Luni 22.04.202 4	8.00 – 12,00	22 APRILIE – ZIUA PĂMÂNTULUI <i>- Pământul - planeta verde -</i>	Schimbări climatiche	- să conștientizeze efectul pe care schimbările climatice asupra planetei Pământ; - să conștientizeze că există mai multe tipuri de climă - să cunoască fenomenul schimbărilor climatice, cauzele și consecințele acestuia	26	Prof. învă. primar Trofin Ramona Maria	<i>„Informații generale despre Pământ”</i> https://www.youtube.com/ watch?v=PHXBAkvnRQw https://www.youtube.com/ watch?v=G7MaBdCEFj8&a b_channel=Sanuuitamcopil	

		<p><i>22 Aprilie</i></p> 		<p>-să conștientizeze că implicarea lor poate să contribuie la protejarea Planetei</p> <p>-să cunoască existența fenomenului de efect de seră</p> <p>-să conștientizeze că implicarea lor poate să contribuie la protejarea planetei</p>		<p>aria%21</p> <p>https://youtu.be/G7MaBdCEFj8?si=Hr9il8u5Dgu_TS91</p> <p>„Să protejăm Planeta Pământ”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=JWjWDTesack</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=tj-N0lczZKg&t=2s&ab_channel=MihaelaPetrov</p> <p>Video PAXI:</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=i_DAxjw9bS4</p>	
--	--	--	--	--	--	---	--

							<p>calculator</p> <p>videoproiector</p> <p>fișe de lucru</p> <p>foarfece, lipici, creioane colorate,</p> <p>coli albe și colorate</p> <p>- obiecte reciclate</p>	
<p>Marți</p> <p>23.04.202</p> <p>4</p>	<p>8.00 –</p> <p>12,00</p>	<p>FARFURIA</p> <p>VERDE-</p> <p>ALIMENTE</p> <p>SĂNĂTOASE-</p> <p>FRUCTE, LEGUME</p> <p>GUSTOASE</p> 	<p>Risipă</p> <p>alimentară</p>	<p>- să identifice alimente sănătoase</p> <p>- să promoveze un stil de viață sănătos, prin consumarea de legume sub formă de salată în care să predomină culoarea verde</p> <p>- să precizeze regulile de igienă alimentară și să aplice corect normele igienico-sanitare;</p>	<p>26</p>	<p>Prof. înv.</p> <p>primar</p> <p>Trofin</p> <p>Ramona</p> <p>Maria</p>	<p>„Risipa alimentară”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=Q_Ms_Kxvots</p> <p>„Alimentație sănătoasă”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=omRSETbaJ70</p> <p>„Importanța fructelor și legumelor”</p>	

				<p>-să evite risipa alimentară;</p> <p>-să realizeze o salată de fructe</p>		<p>https://www.youtube.com/watch?v=aWc_FZ6tCgM&t=7s&ab_channel=Materiale_educative</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=SMYRSuqfiPk</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=yo54f3tdDSw</p> <p><i>Activitate recreativă:</i></p> <p><i>Cântec: „Mâncăm sănătos”</i></p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=vG9PjdTVVCQ</p> <p>fructe, legume, bol, tacâmuri, șervețele, calculator,</p>	
--	--	--	--	---	--	--	--

							videoproiector fișe de lucru	
Miercuri 24.04.202 4	8,00 – 12,00	<p>MICII ECOLOGIȘTI!</p> <p>MUZEUL DE ȘTIINȚE NATURALE PIATRA NEAMȚ</p> <p>- vizită</p>	<p>Poluare</p> <p>Managementul deșeurilor</p>	<p>-să identifice situații de manifestare a poluării mediului înconjurător asupra organismului</p> <p>-să respecte regulile de conservare și ocrotire a pământului</p> <p>- să identifice situații, cazuri, -forme de manifestare a poluării mediului înconjurător asupra organismului;</p> <p>-să înțeleagă diferența între gunoi și deșeu reciclabil</p> <p>-să cunoască cei 3 R: reducere, refolosire, reciclare,</p> <p>-să își însușească conceptul</p>	26	<p>Prof. învățământ primar</p> <p>Trofin Ramona Maria</p>	<p>„Regulamentul micului ecologist”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=5hKhHxVny0A</p> <p>„Micii ecologiști”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=FVeOt1e1AYk</p> <p>„Și tu poți fi „SUPER EROU”- Poveste ecologică</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=rV7gPpA25Bg</p> <p>„Povestea bidonului de plastic”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=GY3ssbnpcWY&a</p>	

				<p>de grijă față de planetă și noi obiceiuri în acest sens</p> <ul style="list-style-type: none"> - să înțeleagă importanța reciclării - să identifice materiale reciclabile - să realizeze colaje folosind materiale reciclabile - să participe la acțiuni de ecologizare a mediului 		<p>b_channel=RamonaPauna</p> <p><i>Activitate recreativă:</i></p> <p><i>Cântec: „Ocrotesc natura”</i></p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=iv0GBH0A3SI</p> <p><i>„Prietenii Pământului”</i></p> <p>https://view.livresq.com/view/60113b5b01f06b0007600a47/</p> <p>calculator</p> <p>videoproiector</p> <p>fișe de lucru</p> <p>planșe didactice AȘA DA/ AȘA NU</p> <p>coșuri de gunoi</p>	
--	--	--	--	---	--	---	--

<p>Joi 25.04.202 4</p>	<p>8,00 – 12,00</p>	<p>PĂDUREA – AURUL VERDE AL PĂMÂNTULUI</p> <p>SĂDESTE O PLANTĂ ȘI TE VEI BUCURA DE FAPTA TA!</p> 	<p>Energia verde</p>	<p>-să identifice soluții optime pentru prevenirea și ameliorarea manifestărilor de degregare a mediului prin aruncarea de deșeuri menajere și nu numai, de rupere a florilor, de tăiere a copacilor</p> <p>-să planteze flori/ pomi fructiferi</p> <p>-să identifice semințe și plante comestibile</p> <p>-să promoveze un mediu verde</p>	<p>26</p>	<p>Prof. învăț. primar Trofin Ramona Maria</p>	<p>„Micii gardieni ai naturii”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=ERNAeY3gGfg&ab_channel=RamonaPauna</p> <p>„Totul despre creșterea plantelor”</p> <p>https://www.twinkl.ro/resource/totul-despre-creșterea-plantelor-prezentare-powerpoint-ros-1680778003</p> <p>„Cum cresc plantele”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=72iiOUNqLL8</p> <p>„Lucruri interesante despre plante și copaci”</p> <p>https://www.youtube.com/</p>	
---------------------------------------	-------------------------	--	-----------------------------	---	------------------	--	---	--

						watch?v=mUnxCk8PgiU <i>„Să învățăm despre păduri”</i> https://www.youtube.com/watch?v=iHXR1v379xo calculator videoproiector fișe de lucru instrumente de grădinarit flori, semințe		
Vineri 26.04.202 4	8,00 – 12,00	DRUMEȚIE „SĂ NE CUNOAȘTEM ÎMPREJURIMILE ORAȘULUI” ACTIVITĂȚI DE	<i>Natura –</i> <i>schimbări/</i> <i>transformări</i>	- să formuleze relația dintre om și mediu, interdependența dintre calitatea mediului și calitatea vieții. - să-și exprime interesul pentru problematica	26	Prof. înv. primar Trofin Ramona Maria	Echipament adecvat pentru drumeții Mănuși, saci menajeri	

		ECOLOGIZARE		<p>sănătății</p> <p>să cunoască norme de comportament pentru asigurarea echilibrului dintre sănătatea individuală și cea colectivă</p> <p>- să manifeste un comportament responsabil față de protecția mediului;</p> <p>- să-și formeze atitudini ecologice responsabile prin exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a mediului, aplicând cunoștințele însușite</p>				
--	--	--------------------	--	---	--	--	--	--

22 martie Ziua Mondială a Apei – Abordări interdisciplinare

Prof. Udroiu Adina Georgiana
Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Municipiul Ploiești, Jud. Prahova

„Apa este omniscientă, ea transgresează toate disciplinele pe care le cunoaște omenirea. Și, chiar și așa, rămâne o enigmă”, Jacques Collin.

Ziua Mondială a Apei (World Water Day), marcată în fiecare an, începând din 1993, pe 22 martie, celebrează apa și își propune să crească gradul de conștientizare cu privire la importanța accesului la apă potabilă și la gestionarea durabilă a resurselor limitate de apă din lume.

Ziua Mondială a Apei reprezintă o bună oportunitate pentru societatea noastră să aducă în discuție o serie de aspecte legate de importanța apei în viață, protejarea mediului înconjurător și a surselor de apă.

De-a lungul timpului, au existat mai multe cazuri de cooperare decât conflicte legate de apă și trebuie să acționăm pe baza faptului că apa nu este doar o resursă care trebuie folosită – **este un drept al omului, de nelipsit fiecărui aspect al vieții.**

Organizarea unor activități cu caracter științific, artistic, instructive-educativ care să promoveze ideea că Educația ecologică reprezintă unul dintre obiectivele care se regăsesc la toate disciplinele de învățământ, având un caracter interdisciplinar. Elevii învață despre mediul natural, prin investigație. Experiența directă, personală, senzorială este esențială pentru multe aspecte ale învățării și cunoașterii

mediului.

Tema sub care se celebrează Ziua Mondială a Apei în anul 2024 este „Apă pentru pace” și reprezintă un apel către omul modern să înțeleagă importanța vitală a apei, să revină la relația sa tradițională cu apa și, în general, cu mediul înconjurător și faptul că apa nu este doar o resursă ce trebuie exploatată. Cu toții trebuie să ne unim în jurul apei și să o folosim responsabil, punând bazele unui mâine mai stabil și mai prosper.

În sensul celor mai sus menționate, Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Mun. Ploiești în parteneriat cu Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova, au propus un proiect educațional cu tema „22 Martie – Ziua Mondială a Apei – Abordări interdisciplinare”. Acest proiect are ca scop conștientizarea elevilor cu privire la importanța apei în existența vieții pe Terra, precum și motivarea elevilor și a cadrelor didactice pentru formarea și dezvoltarea unei conduite ecologice pozitive prin abordarea interdisciplinară a activităților extracurriculare.

Prin intermediul acestui proiect, cele două instituții partenere și-au propus următoarele obiective:

- implicarea elevilor și a cadrelor didactice în activitatea de documentare, culegere și studiere a informațiilor din diverse domenii de cultură (istorie, artă, științe și literatură)
- stimularea spiritului de echipă;
- perfecționarea activităților extracurriculare ca o extensie a demersului instructiv-educativ;
- dezvoltarea creativității.

Activitățile proiectului au fost structurate pe două secțiuni:

- Secțiunea I – Expoziție de postere, afișe și desene cu tema: „Apa – picătura miraculoasă”.

Elevii talentați, din cadrul Colegiului Economic „Virgil Madgearu”, Mun. Ploiești au expus în Sala Coloanelor din cadrul Muzeului Județean de Științe Prahova, desene, realizate în creion și acuarelă, dar și postere realizate tehnologiei informațiilor.

- Secțiunea II – Masă rotundă cu tema: „Apa - Abordări interdisciplinare”.

În această secțiune, elevii, coordonații de profesorii de biologie, fizică-chimie, geografie și limba și literatura română, au dezbătut condiția apei din perspectiva disciplinelor mai sus menționate, confruntând propriile idei, metode, opinii, experiențe cu ale celorlalți participanți și au recitat versuri specifice momentului.

Că este apă de ghețar, de izvor de munte, de izvor subteran, de robinet, filtrată sau creată în laborator, de apă depind și viața și sănătatea și calitatea și longevitatea omului și a planetei.

„**Fiecare picătură contează! Fii schimbarea pe care tu vrei să o vezi în lume!**” sunt îndemnul de la nivel mondial, pe care le promovăm și noi la nivel național.

Dacă vom reuși să le materializăm în comportamentul nostru zilnic, am putea să accelerăm schimbarea lumii într-una mai bună.

Educația -puterea de a schimba lumea

Prof. Înv. primar Vasilescu-Lohan Andreea

Școala Gimnazială Nr. 2 Bordeasca Veche

Afirmația "*Educația este puterea de a schimba lumea*" nu este doar un clișeu, ci o realitate fundamentală. Educația are un potențial enorm de a transforma viețile indivizilor, comunităților și a societăților în ansamblu. Prin educație, oamenii dobândesc cunoștințe, abilități și competențe necesare pentru a se descurca în viață și pentru a avea succes în carieră.

De la o vârstă timpurie, copiii sunt încurajați să dezvolte cunoștințe și abilități care vor să le ajute să devină membri responsabili ai societății

Educația oferă perspectivă și înțelegere, ajutând indivizii să devină cetățeni informați și responsabili, capabili să își găsească un loc în societate. De asemenea, educația contribuie la dezvoltarea gândirii critice, creativității și abilităților de comunicare, care sunt esențiale într-o societate modernă. Prin intermediul educației, se promovează egalitatea șanselor și se reduce inegalitatea socială. Astfel, putem spune cu certitudine că educația este fundamentul dezvoltării sociale și economice a unei comunități sau a unei națiuni.

Iată câteva motive pentru care educația este atât de puternică:

- **Deschide uși către oportunități:** Educația le oferă oamenilor cunoștințele și abilitățile de care au nevoie pentru a obține locuri de muncă mai bune, a-și crește veniturile și a-și îmbunătăți calitatea vieții. De asemenea, îi poate ajuta să devină cetățeni mai implicați și mai activi în societate.
- **Promovează gândirea critică și rezolvarea problemelor:** Educația îi învață pe oameni să gândească independent, să analizeze informații în mod critic și să găsească soluții creative la probleme complexe. Aceste abilități sunt esențiale pentru succesul în orice domeniu al vieții.
- **Reduce inegalitatea:** Educația poate fi un instrument puternic pentru a combate sărăcia și a reduce inegalitatea. Atunci când toți oamenii au acces la o educație de calitate, indiferent de mediul lor socio-economic, au șanse mai mari de a-și atinge potențialul maxim.
- **Stimulează inovația și creativitatea:** Educația creează un mediu propice pentru inovație și creativitate. Le oferă oamenilor cunoștințele și abilitățile de care au nevoie pentru a veni cu idei noi și a găsi soluții noi la probleme vechi.
- **Promovează pacea și toleranța:** Educația îi poate învăța pe oameni despre diferite culturi și perspective, ceea ce poate contribui la promovarea toleranței și a înțelegerii reciproce. De asemenea, îi poate ajuta să rezolve conflictele în mod pașnic.

Desigur, educația nu este un panaceu universal. Trebuie să fie accesibilă, relevantă și de calitate pentru a-și atinge întregul potențial. Cu toate acestea, nu există nicio îndoială că educația este unul dintre cele mai puternice instrumente pe care le avem la dispoziție pentru a face lumea un loc mai bun.

Iată câteva exemple concrete despre cum educația schimbă deja lumea:

- **Programe de educație timpurie:** Investițiile în educația timpurie au demonstrat beneficii semnificative în ceea ce privește performanțele școlare ulterioare și veniturile viitoare.
- **Educația pentru fete:** Educarea fetelor este una dintre cele mai eficiente modalități de a reduce sărăcia și de a stimula dezvoltarea economică.
- **Alfabetizare:** Alfabetizarea este esențială pentru participarea la viața economică și socială. De asemenea, le oferă oamenilor posibilitatea de a accesa informații și de a-și exprima opiniile.
- **Educație pentru mediu:** Educația pentru mediu este esențială pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la problemele de mediu și pentru a promova practici durabile.
- **Educație pentru drepturile omului:** Educația pentru drepturile omului îi învață pe oameni despre drepturile și libertățile lor fundamentale și îi ajută să lupte împotriva discriminării și a nedreptății.

Educația este o investiție în viitor. Investiția în educație este o investiție în oameni, în comunități și în lume. Este o investiție care se va amortiza de multe ori. Împreună, putem face din educație o forță pentru bine și o putem folosi pentru a crea o lume mai dreaptă, mai prosperă și mai durabilă pentru toți.

Bibliografie:

1. Dimitriu-Tiron, Elena, „*Dimensiunile educației contemporane*”, Editura Institutul European, 2005
2. Faure, Edgar, „*A învăța să fi*”, Editura Didactica și pedagogică, 1974

Profesorul manager ca profesionist

Autor: SECUIU ELENA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 16 M.I.DOBROGIANU CONSTANȚA

O profesiune semnifică un sistem de trăsături fizice, intelectuale, morale, tehnologice, formate special pentru rezolvarea sarcinii specifice, într-un aspect al unui domeniu de activitate: genul de muncă, forma de activitate definită, sistemul de solicitări specifice, drepturi și obligații, statut și roluri, indicații și contraindicații, norme de activitate, evaluare și perfecționare, relații și atitudini specifice.

Managementul întrunește condițiile unei profesii pentru că necesită o pregătire, urmărește obținerea unor rezultate prin eforturi comune, solicită participarea continuă, un complex de cunoștințe teoretice și practice, de capacități și competențe.

Profesia de manager are două sensuri:

- Unul larg, de activitate prin care se câștigă existența, o ocupație;
- Unul restrâns, pentru a defini pregătirea personalului de specialitate.

Pregătirea managerială asigură un nivel înalt al profesionalizării ca educator rațional, creativ, în conceperea, realizarea și optimizarea activității educative.

Conform sensului economic, E. Mihuleac desemnează meseria ca pe un anumit gen de activitate, un ansamblu de acțiuni și operațiuni îndeplinite pentru a obține un produs, în mod de sine stătător. Este o activitate specializată, bazată pe o pregătire care permite realizarea întregului lanț de operații specifice, un meșteșug care necesită o anumită formare teoretică și mai ales practică, inițială și continuă.

Pentru a fi un manager eficient al educației prin predarea – învățarea disciplinei sale, profesorul trebuie să aibă o concepție largă asupra educației și instruirii, abordării interdisciplinare, o înțelegere clară a funcției manageriale și a rolurilor derivate, a punerilor în aplicare pentru variatele situații educaționale.

Profesorul manager poate deveni astfel profesionist în educație, conducerea ei fiind o atribuție intrinsecă, o condiție fundamentală.

Astfel se diferențiază de alte domenii unde profesiunea de manager este complementară pentru un specialist.

„Profesionalizarea managerială inclusă” a educatorului se manifestă apoi și ca un înalt nivel al concepției, al filozofiei muncii, al elaborării problemelor umane, al activității, ca o problemă de atitudine, pe lângă formarea capacităților și competențelor pedagogice propriu – zise, de specialitate.

PROBLEMATICA ȘI MODUL DE TRATARE ÎN MANAGEMENTUL EDUCATIONAL

Autor: BALTES SIMONA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 16 M.I.DOBROGIANU CONSTANȚA

Managementul educației reprezintă teoria și practica, știința și arta proiectării, organizării, coordonării, evaluării, reglării elementelor activității educative (nu numai a resurselor), ca activitate de dezvoltare liberă, integrală, armonioasă, a individualității umane, în mod permanent, pentru afirmarea autonomă și creativă a personalității sale, conform idealului stabilit la nivelul politicii educaționale.

Managementul educațional ar reprezenta o metodologie de abordare globală – optimă – strategică a activității de educație, dar nu și un model de conducere a unității de bază a sistemului de învățământ, aplicabil la nivelul organizației școlare complexe.

Managementul educației/pedagogic, apare ca disciplină pedagogică interdisciplinară, care studiază „evenimentele ce intervin în decizia organizării unei activități pedagogice determinate și în gestiunea programelor educative”.

S. Cristea evidențiază că managementul educațional, ca activitate psihologică, se bazează pe trei caracteristici:

- Conducere de sistem primar (abordare globală a tuturor elementelor educației și a aplicațiilor specifice funcției conducerii, la diverse niveluri);
- Conducere de tip pilotaj (valorificarea optimă a resurselor pedagogice ale sistemului educației, prin funcțiile manageriale: planificare – organizare, orientare metodologică, de reglare – autoreglare);
- Conducere strategică (evoluție inovatoare de perspectivă a sistemului la diferite niveluri de organizare).

I. Jinga considera că managementul pedagogic e definit ca știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități, potrivit unor finalități acceptate de individ și de societate.

Apoi e definit ca „un ansamblu de principii și funcții, de norme și metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ, la standarde de calitate și eficiență cât mai înalte, iar la nivelul fiecărui sistem educativ se afirmă note specifice”.

Managementul indică o anumită mentalitate, o maniera proprie, dar și o artă de dirijare, de antrenare a resurselor (umane), a elementelor organizației, ceea ce corespunde cu însăși considerarea educației ca știință și artă.

Managementul educațional întâmpină dificultăți în asigurarea ținutei sale științifice, raționale și creative, datorită caracteristicilor specifice educației: ca proces, acțiune, relație, determinare, diversificare, realitate socială specială, rezultat al variatelor influențe, definire în perspectivă, un specific axiologic, determinat și psihologic – subiectiv, permanența intervențiilor și relația obiectiv – subiectivă, educatul ca obiect și subiect.

Managementul educației vizează realizarea, ca activitate conștientă, rațională, dar trebuie să țină seama și de relația între tipurile de educație ca specific și dinamică (formală, non formală și informală), gradul lor de intenționalitate și organizare, aria de acțiune și de influențare.

Conducerea empirică are în prim plan personalitatea conducătorului, intuiția și însușirile necesare găsirii soluțiilor la situații, fără conștientizarea rațională a unor principii, norme, proiecte, metodologii.